

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 152/fascicle 4

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 17 de desembre del 2014, a les 17,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 10146/14, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2015. fascicle 1

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començam el debat 18 de totalitat, agrupació de la secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat amb les seccions i entitats afins.

A. Esmenes a la totalitat del Grup Parlamentari Socialista, secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat, la RGE núm. 10814; secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322D, foment i gestió de l'ocupació de les Illes Balears, la RGE núm. 10764; E07, Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, la RGE núm. 10815; F22, Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia, la RGE núm. 10906.

Grup Parlamentari MÉS, secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat, la RGE núm. 11279; secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, la RGE núm. 11275; E07, Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, RGE núm. 11280; i F22, Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia, la RGE núm. 11281.

En defensa conjunta de les esmenes té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista Sr. Marc Pons per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies. Bones tardes, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Economia i Competitivitat, ho hem dit ja, aquests són els darrers pressuposts que s'aprovaran aquesta legislatura i els primers que no seran executats per l'actual govern. Som a menys de sis mesos de finalitzar la legislatura, n'hi queden tan sols dos de vida parlamentària, som, idò, a les portes d'una campanya electoral.

I aquests pressuposts tenen una gran part gran d'anuncis mediàtics, més que de mesures efectives, per lluitar contra la crisi i molt menys de mesures que facilitin canvis estructurals de la nostra economia. Ja és curiós que després de tres anys i mig de castigar els ciutadans amb l'ortodòxia de l'austeritat i la retallada de serveis, després de repetir mil vegades allò de no es pot gastar més del que es té, de demonitzar les subvencions i qüestionar la tasca de moltes entitats sense ànim de lucre, el Govern hagi decidit ara que açò ja s'ha acabat.

Amb aquests pressuposts resulta que novament ens diuen que es pot tornar gastar i que es pot deixar d'ingressar. Amb aquests pressuposts l'objectiu de dèficit i el deute vigent queden relegats a un segon terme, mentre de nou es torna parlar d'estimular l'economia amb rebaixes fiscals anunciades amb focs d'artifici per part del president. Ja sabem que aquest 2014 no es complirà l'objectiu de dèficit, en contra de tots els pronòstics i les assegurances fetes per vostès. I mai en tota la història de les Illes Balears, un govern bo havia assolit un deute tan elevat, mai. Ara ja són més de 7.500 milions d'euros i quan acabi aquesta legislatura seran més de 8.000 milions d'euros de deute.

L'ortodòxia econòmica basada en l'austeritat del president Bauzá, en certa manera podem dir ja que ha fallat. Ara tenim més deute que mai, menys serveis socials que abans i cap plantejament seriós de garantir inversions que musculin la competitivitat de la nostra economia. I és que la seva política envers l'Estat espanyol ens ha portat a renunciar a gairebé 1.000 milions d'euros en inversions estatutàries només aquesta legislatura, a assumir que no es millorarà el finançament de les Illes Balears i a evitar l'aprovació d'un nou règim especial, tal com quedava fixat per l'Estatut d'Autonomia.

Fixin-se vostès en la situació en què es trobaria la nostra comunitat amb un govern que hagués assolit i hagués materialitzat allò que va dir que faria. Fixin-se vostès en el que representaria per a aquestes illes 1.000 milions d'euros en inversions productives per a la nostra economia, el que hauria suposat per al manteniment dels serveis de salut i educació la millora del finançament autonòmic, el que hauria representat per a les nostres empreses, la compensació dels costos d'insularitat, especialment els referits al transports. Idò res de tot açò ha estat possible aquesta legislatura, de governs de dretes a Madrid, a Balears i dels diferents consells insulars. La confluència astral de la dreta ens ha perjudicat i molt.

I com a conseqüència d'aquesta voluntat decidida de fer el que el Govern Rajoy ens digui, aquest últim any ens tornen vostès a presentar uns pressuposts que deixen sense resoldre qüestions que el nostre teixit productiu reclama des de fa molt de temps. I és que el pressupost que aquesta setmana debatem en aquest plenari, continuen coixos d'actuacions que millorin la competitivitat de les nostres empreses. I si vol li ho explicaré en cinc exemples, en cinc punts que reclamam, no ara, sinó al llarg de tota aquesta legislatura i que vostès malauradament fins ara han ignorat deliberadament.

La primera proposta, el primer punt és la construcció del Parc BIT a Menorca, com un projecte clau en l'aportació de competitivitat de les nostres empreses i l'impuls del sector tecnològic insular. Quan vostès van arribar al Govern es van trobar amb un projecte executiu completament redactat, tramitat, amb totes les autoritzacions i en fase de licitació d'obres, comptava amb tots els informes tècnics necessaris i per suposat, hi havia l'informe d'Intervenció, que determinava que hi havia recursos econòmics per poder adjudicar aquestes obres. I què van fer vostès? Vostès van arxivar l'expedient, van retornar les fiances a la vintena d'empreses constructores que s'havien presentat al concurs i han mantingut bloquejat aquest projecte durant una legislatura sencera. Des del Grup Socialista li hem presentat una esmena que té per objectiu garantir l'inici de les obres el 2015, tal com reclamen els empresaris menorquins i sé que vostè ho sap molt bé. Jo li vull demanar si està disposat, Sr. Conseller, a destinar una partida que faci possible garantir que dins aquesta legislatura s'iniciaran aquestes obres.

La segona proposta, dotar econòmicament el Pla d'internacionalització d'empreses. Es suposa que tota la devaluació encoberta que s'ha fet a Espanya mitjançant la davallada salarial i la reducció de l'administració, havia de representar un impuls a les exportacions. Ho feim tot molt més barat, amb la finalitat de poder competir en un món global. Aquesta era la seva estratègia, però perquè sigui efectiva, perquè una part del nostre empresariat decideixi llançar-se a explorar i obrir nous mercats internacionals, anar a noves fires on mai no ha anat, a conèixer nous països i a explorar nous consumidors, necessita massa vegades de l'ajuda de l'administració; una ajuda que sí, també ha de ser econòmica, una ajuda que pot ser en forma de borses de viatges, de missions comercials, d'ajudes directes, però que hi ha de ser si de veritat volem enfortir el nostre teixit productiu. Idò molt bé, el Govern de les Illes Balears du en aquesta legislatura un pla d'internacionalització d'empreses, al qual no hi ha destinat un sol euro dels pressuposts de la nostra comunitat, i açò creim que no pot ser. I per açò mateix el Grup Socialista també li ha presentat una esmena que té per objectiu incentivar el nostre empresariat perquè obri nous mercats i compti amb nous consumidors. I voldríem saber, Sr. Conseller, si és possible rallar d'aquesta qüestió, em consta que en aquest cas possiblement ho serà, però que voldríem conèixer i ens agradaria evidentment que s'obris una porta que fes possible aquestes ajudes directes per a l'empresariat.

Tercer proposta, dotar econòmicament el Pla de dinamització comercial. Al llarg d'aquesta legislatura hem sentit prou vegades al conseller repetir la importància del Pla de dinamització comercial i les explicacions que ens ha fet dels ajuntaments que en formen part, quan resulta, però, que no hi ha partida pressupostària realment assignada a aquest pla. És a dir, és cert, hi ha tècnics de la conselleria que hi fan feina, però no hi ha partida per fer les obres de millora de les zones comercials, ni ajudes als comerços per millorar els seus establiments. Així que de poc serveix aquesta feina, si després no es concreten en realitats físiques en els nostres pobles. Açò ho venim repetint des del començament de la legislatura. No volem un discurs per quedar bé davant d'aquesta cambra, volem recursos que facin possible la transformació dels nostres centres comercials i vostè fins ara s'hi ha negat. Per açò des del Grup Socialista també hem presentat una esmena que té per objectiu la dinamització de les zones comercials de les nostres illes. I voldríem saber, Sr. Conseller, si estarà disposat a acceptar o a cercar algun punt d'encontra que faci possible i hi hagi recursos per a aquest objectiu.

Quarta proposta, la necessitat d'enfortir la petita i mitjana empresa com una de les línies estratègiques que qualsevol govern s'hauria de fixar. I per què?, perquè generen cohesió social, afavoreixen la redistribució de la riquesa, són generadores de llocs de feina i diversifiquen l'economia; arguments més que suficients com per justificar una aposta decidida per al seu enfortiment i, en canvi, al llarg d'aquesta legislatura mai no havíem tingut una major sensació de desemparedament institucional. Al constant increment de la pressió fiscal sobre el consum, el control inspector, el càstig de la Llei general turística sobre l'oferta complementària, l'aturada dels plans de dinamització comercial, ... i tot açò enmig de la crisi econòmica més dura dels darrers cent anys. Per açò des del Grup Socialista hem presentat també una esmena que persegueix la definició d'una estratègia clara i ferma de la petita

i mitjana empresa, que permeti el seu enfortiment mitjançant la diversificació i l'increment de la seva grandària. I voldríem saber també, Sr. Conseller, si està disposat a poder trobar un punt d'encontre i fer possible que hi hagi recursos amb aquest objectiu.

Cinquena i darrera proposta de moltes de les esmenes que hem presentat: l'aposta per la reindustrialització de les Illes Balears, perquè de les moltes evidències que ha deixat clares aquesta crisi, és que una societat sense un sector industrial que aporti alt valor afegit, amb una forta component tecnològica, amb vocació de competir amb l'economia global i constantment predisposada a adaptar-se als canvis, és una societat molt més vulnerable. I per tradició les Balears tenien aquesta component industrial que a poc a poc ha deixat perdre. Des del Grup Socialista trobam fonamental treballar per assentar les bases que garanteixin la reindustrialització del nostre teixit productiu. Sabem que durà temps i molts d'esforços i que per fer-ho possible esdevé necessari la presència d'un actor que aglutini esforços, que generi sinèrgies i que ajudi a rompre tòpics i costums, que impossibiliten la seva expansió. I l'administració ha d'esdevenir un d'aquests actors principals a l'inici del procés. Quan el projecte encara no ha arrelat amb força, quan els dubtes que hi pengen són molt grans. Per tot açò també hem presentat una esmena, amb la finalitat d'iniciar una tasca imprescindible per al futur de l'economia balear i, per tant, imprescindible per a tota la nostra gent. I voldríem saber, Sr. Conseller, si està disposat a poder parlar d'açò i poder arribar a acords que facin possible dotació econòmica per materialitzar-ho.

I acab ja, Sra. Presidenta, i ho faig, ho podria fer recordant moltes altres iniciatives, esmenes presentades al llarg d'aquests quatre anys en matèria d'economia i que malauradament fins ara han estat rebutjades totes elles per part del Partit Popular, no ho faré. Només insistiré en les cinc propostes, amb aquestes cinc línies estratègiques que ja he esmentat perquè la seva inclusió suposaria una passa endavant de l'administració...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

...importantíssima i que indicaria un vertader compromís a favor de la diversificació, l'especialització i la competitivitat dels nostres sectors econòmics. Valori amb atenció la necessitat d'impulsar un pla de reindustrialització. Estalonin decididament la petita i mitjana empresa. Facilitin la millora del nostre teixit comercial. Empenyin amb determinació els nostres empresaris a obrir nous mercats. I no deixin, Sr. Conseller, que a Menorca creixi encara més el pessimisme dient no al Parc BIT de Menorca. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per la defensa conjunta. Té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Miquel Àngel Mas per un temps de deu minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bones tardes. Aquest és el meu primer debat de pressupost i m'han dit que n'hi ha un de totalitat i un de globalitat. Bé, jo no acab de veure la diferència, però començarem amb el de totalitat, eh?

Presentam una esmena a la totalitat al model econòmic del Govern, perquè jo entenc que si feim una esmena a la totalitat, feim una esmena a la totalitat del model econòmic del Govern, al model econòmic d'aquests darrers trenta anys. No compartim aquest model econòmic. Un model econòmic que ens du cada vegada a ser més pobres, més desiguals, tot i que paradoxalment a augmentar l'activitat econòmica i l'ocupació. Hem passat de ser la primera comunitat autònoma en renda per càpita, amb diferència l'any 85, a la setena l'any 2013. Per davant tenim Euskadi, Navarra, La Rioja, Aragó, atenció!, que tenen més d'un 20% d'ocupació industrial, Catalunya amb més d'un 18% del PIB industrial, Madrid i nosaltres. I paradoxalment l'any 85 teníem 5 milions de turistes i el 2013 en tenim 13.

L'Informe 3/2013 del Consell Econòmic i Social de l'Estat diu: *"existen no obstante excepciones como Baleares, cuyo PIB per cápita pasa de ser el más elevado de España, con un nivel que superaba el año 1985 en más de un 50% a la media, a mantenerse en torno al promedio en el 2011"*. Deim no a això. L'any 86 érem a la mitjana estatal quant a la mitjana salarial, l'any 2011 som la cinquena per darrera. Els nostres treballadors són més pobres, estam perdent la classe mitjana. Cap on anam? Quin és el nostre model econòmic? En tenim? Seguirem amb la tendència de més activitat econòmica, més turistes, però més pobres i més desiguals? El nostre model és més indústria, millor turisme; més indústria, millor turisme.

Aquests pressuposts són continuistes, no es plantegen de cap de les maneres redreçar aquesta tendència, ni s'ho plantegen. Es plantegen generar més activitat, sigui la que sigui i aquí l'exemple és el casino, és agafar pel cap que crema, però ho és. La gestió de casino ha estat molt lamentable, no tenim tampoc la pròrroga, no s'ha publicat, ho hem demanat..., jo no l'he vista, Sr. Conseller, si està publicada en el BOIB jo no l'he trobada i l'he demanada per escrit fa dues setmanes, esper que m'arribi per poder-la estudiar. No tenim un horitzó del que volem més enllà. Com volem les Balears el 2025? Què volem per als nostres fills? Ara fa un any vàrem donar la mà al Govern per fer un pacte per un nou model econòmic, no se'ns va acceptar, se'ns va rebutjar i continuam pensant i volem donar la mà al Govern per a aquest tema, però el Govern ha fet allò que es diu Balears Impulsa, amb una única patronal, ignorant els altres agents econòmics, les patronals, universitats, ... Per tant, ho fa quan queden cinc mesos per acabar la legislatura, tard i malament. Volem més indústria i millor turisme.

Indústria. Feim una aposta decidida, feim una esmena potent de 10 milions d'euros per a un pla estratègic, per a un pla industrial, no és abastament ni prop fer-hi, però és una aposta política forta. Ens hem cansat de dir que és un sector econòmic estratègic, no és qualsevol sector econòmic, per moltes raons, increment de productivitat, innovació i recerca, més estabilitat i condicions laborals, les economies europees són les que han estat més resilientes a això. La Comissió Europea té un fixat un objectiu del 20%. Aquí no tenim cap objectiu. Castella-Lleó, Catalunya, Illes Canàries l'han fixat, i aquí res de res. No tenim

Pla industrial, no tenim lleis industrials, que sí tenen Aragó, Galícia, País Basc, Castella-Lleó. I no tenim res. I la indústria els darrers anys ha patit moltíssim, el 2013 va ser l'únic sector econòmic que no va créixer i el 2014 els dos primers trimestres tampoc. I estructuralment, no és només aquest Govern, però estructuralment hem viscut una autèntica contra-revolució industrial, en deu anys hem perdut més del 50% de la indústria. Lamentam la poca atenció del Govern a aquest sector per a nosaltres estratègic.

Proposam una política industrial, amb un potent pol industrial, el que s'anomena *picking & winners*, amb una societat del coneixement, un sector audiovisual, la construcció, sector agroalimentari, indústria tradicional. I juntament a una potent i decidida política industrial, una autèntica política d'innovació i recerca, com a complement de la política industrial, perquè és part de la política industrial. Els països més avançats econòmicament són els que inverteixen en innovació i recerca, i Espanya i Balears som a la cua d'Europa. Presentam una esmena per dotar amb 3 milions d'euros aquestes inversions per a innovació i recerca.

Trobam a faltar, Sr. Conseller, aquest discurs i aquest debat en el Parlament. No l'hem vist durant aquests anys, no s'ha promocionat de cap de les maneres aquest debat en el si del Parlament sobre recerca i innovació. Jo esperava, i de fet vaig estudiar el RIS3, vaig passar la setmana, vaig fer el betzol, em vaig posar a estudiar el RIS3, vaig parlar amb gent que m'il·lustrà, perquè pensava sincerament que el durien, el durien, perquè és una eina potent, Europa posa centenars de milions d'euros, i està clar que és una iniciativa del Govern, el Govern actua reactivament, però jo pensava que, aquest debat, el faríem; interessa a l'opinió pública aquest debat; no hi ha hagut aquest debat, no hi ha hagut cap debat sobre innovació i recerca, i és clau per al nostre futur.

I finalment si parlem de model econòmic hem de comentar el tema de finançament, perquè necessàriament va lligat al model econòmic i són paraules buides. Si no tenim doblers per finançar les nostres infraestructures, les nostres polítiques econòmiques, industrials i d'investigació no hi ha cap possibilitat de fer política econòmica, cap ni una; l'únic que feim és de gestoria, gestoria Illes Balears. L'episodi REB resulta penós i lamentable, un greu incompliment del Govern, 20.000 euros dins un calaix. No saben si hi ha comissió mixta o no mixta, si és paritària o no paritària, no sabem res de res; l'únic que sabem, o millor dit, sabem una cosa, que queden dos mesos per acabar la legislatura i no tindrem nou REB, i mentrestant els nostres empresaris, els nostres industrials pateixen i no poden competir. Enguany he viscut dos casos, i ho torn repetir, dos empresaris del sector tecnològic que han hagut d'enviar el seu centre de distribució a Madrid, i això que eren empreses muntades aquí, a Madrid, perquè els costos d'insularitat són insuportables. No ho podem acceptar. Ni inversions estatutàries, ni nou finançament, a la cua d'inversions en pressupost, i això que aquest govern és del mateix partit polític que a Madrid. No pintam res. El Govern d'Espanya no compleix, i això són paraules gruixudes, amb els seus compromisos envers els ciutadans de Balears, no compleix. Un compromís que és a la llei de lleis nostra, l'Estatut d'Autonomia, no el compleix. Això és molt greu dir-ho però és així. Lamentable.

Una societat amb un creixement previst, a Eivissa, d'un 2,5%; a Mallorca, d'un 1 o un 1 i busques, i a Menorca també per a l'any que ve, i no podem mantenir les nostres escoles, hem de posar barracons a La Soledat..., és inacceptable. Aquest debat, aquest debat... -ara anava a dir una paraula gruixuda però no la diré- és absurd; no, no la diré, és absurd. És a dir, de què parlem si no tenim capacitat de posar una esmena per al mercat municipal o no sé què? No tenim ni això; què feim?, de què serveixen aquests debats que feim aquí dos dies tancats?

I per acabar, el SOIB. Realment lamentable, allò de la gerent del SOIB, lamentable; amb la feinada que té, amb els aturats que hi ha en aquestes illes, el que ha passat a la conselleria en relació amb aquest contacte a Lloseta no és acceptable; l'haurien d'haver cessada immediatament, Sr. Conseller. No podem defensar això, no hem de defensar això per la dignitat de la nostra funció pública; resulta incomprensible, insuportable, aquest greu episodi de corruptela.

Ja està.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Govern obrint una qüestió incidental. Té la paraula el conseller, Sr. Joaquín García, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados, buenas tardes a todos. Paso a defender los presupuestos de nuestra conselleria, y también a la vez tratar de responder a las cuestiones que me han planteado. Me gustaría solo hacer una reflexión, porque, Sr. Pons, usted me ha ido directamente a cinco..., bueno, a parte de la primera presentación, que es un debate que es continuo en cuanto al tema de deuda y al crecimiento de la deuda en nuestra comunidad, pero esto es un tema de contabilidad presupuestaria; explicárselo más veces, se lo hemos explicado cada uno de los consellers y se lo ha explicado el presidente, y si no entiende el concepto de por qué crece la deuda, que es un tema claro, pues el sector privado sí que lo entiende; el tema de deuda comercial transformada en financiera lo entiende perfecto, y el diferencial del déficit en incremento de deuda por supuesto también. Pero vamos, si este debate lo hemos tenido durante tres años y la contabilidad presupuestaria es una asignatura pendiente, pues ahí queda.

Mire, el tema del Parc Bit, del Parc Bit de Menorca, bueno, usted ha contado la mitad, ha contado la mitad y no ha contado el final: que ese dinero llegó, que llegó el dinero, llegó el dinero y se gastó en gasto corriente, se gastó, se gastó...

(Remor de veus)

Entonces, como se gastó ya no existe, y como no existía pues teníamos que volver a generar la cantidad o devolverla. Pero sí, mire, este gobierno se ha centrado en trabajar con el ministerio, conseguir una prórroga cambiando parte del modelo, y ahora estamos trabajando con el sector para ver cómo podemos resolver este problema, pero, ya le digo, problema generado cuando uno se gasta lo que recibe para comprar o para hacer una cosa, se lo gasta en otra cosa. Supongo que había necesidades, había que pagar nóminas; lo entendemos porque lo hemos sufrido pero, bueno, no me lo saque, por favor, no me lo saque.

Plan de internacionalización. Bueno, el éxito que está teniendo el plan es real; hay empresas que usted conoce, y por nombrarlas dejaríamos algunas, que han cambiado su modelo de cuenta de resultados gracias al Plan de internacionalización, se han puesto en valor fuera, están creciendo, y, bueno, si usted todo lo basa siempre en recursos económicos para no sé qué, pues evidentemente así teníamos el problema que teníamos cuando llegamos, que había muchos no sé qué que sumaban más de 1.600 millones de euros, que no generaban empleo, que no activaban las PIME, que no las ayudaban a crecer, ni siquiera a sobrevivir, y por tanto era dinero que se tiraba pero que se ha tenido que pagar. Entonces las empresas están trabajando y es verdad, lo hemos hablado, yo creo que podemos en este debate llegar a un acuerdo en el ámbito del Plan de internacionalización.

El tema de dinamización comercial. Se ha hecho mucho durante estos años en el ámbito del comercio; es más, mire, hace dos días del Ministerio de Economía y Hacienda, a través de la Secretaría de Estado de Comercio, ha concedido a Mahón un accésit, que es el ganador y el accésit al ayuntamiento municipio que mejor plan comercial ha presentado, que más efectos ha tenido, y el reconocimiento en este caso a Maó, porque su plan de dinamización ha dado resultados y ahora mismo es una muestra a nivel nacional, con los recursos necesarios y suficientes para que de verdad, con el compromiso de ayuntamientos, municipios y con el apoyo del Gobierno y comercios, tiren para adelante. Por lo tanto el Plan de dinamización está teniendo efectos.

Con respecto a la pequeña y mediana empresa ahora le diré todo lo que hemos estado haciendo, y el debate último del Plan de reindustrialización creo que lo podemos tener en común. Mire, Sr. Mas, está escrito y así se hacen las cosas, no se empiezan las cosas por la mitad ni se hacen de forma vertical. Cuando usted me dice dónde estábamos en el 2000, cuando usted nos dice dónde estábamos en el 2000 y dónde estamos en el 2011, bueno, en este periodo durante ocho años han gestionado ustedes, por tanto algo de responsabilidad han podido tener en esta pérdida de competitividad, que es cierta, de nuestra economía, y yo no he visto ningún plan de reindustrialización; sí que he visto muchas subvenciones, sí que he visto muchas subvenciones.

Mire, lo que hay que tener claro es que hay que hacer el trabajo previo para hacer después desarrollos sectoriales, pero lo más importante que todos queremos es no el concepto de modelo económico, porque eso yo creo que cuesta mucho definirlo; lo que sí que es cambiar nuestro tejido empresarial y transformarlo y adaptarlo a los mercados competitivos en los que nos encontramos, y eso es un concepto global, no es un concepto vertical, vertical, un plan de industrialización de nuestras empresas donde habla del sector industrial, de 10 millones de euros, y además lo saca de cualquier partida. Si esto en un papel queda muy bien. Mire, hay que hacer un análisis previo; ese se hizo con la estrategia de especialización, que además son los cánones que se marcan. Usted dice que son obligados por Europa; lo que sea, formamos parte de Europa, es un debate en el que entramos todos y decidimos cómo había que hacerlo, se desarrolló una estrategia de especialización y, lo vuelvo a decir en esta cámara, una estrategia que ha sido reconocida dentro de las regiones como de las mejores desarrolladas, y se ha desarrollado con los sectores económicos y con el tejido empresarial. Por tanto es una estrategia en donde se han definido las bases de hacia donde se quiere ir, turismo como motor y sectores en donde el I+D+i, las TIC son relevantes. Si usted me dice que se lo ha leído lo tiene claro e identificado.

Pero después además hay que aplicar recursos, y por eso hemos trabajado, para que los fondos estructurales, los fondos FEDER, los nuevos planes, tengan el doble de dotación de la que tenían para focalizarlos en cuatro ejes, que son apoyo a la empresa en I+D+i, innovación, energías renovables o lo que llaman en bajo consumo de carbono, es decir, se han identificado los cuatro ejes más importantes, y ahí se va a aplicar el 75% de ese presupuesto que se ha duplicado. Por tanto ya se han creado las bases de lo que tenemos que identificar, con qué recursos contamos, y después, y después a partir de ahí hacia donde tenemos que ir.

Usted lo ha preguntado: ¿cómo hay que hacerlo? No con un plan director específico, porque no llegaríamos a nada, es decir, lo que creo es que sí que habrá que hacer un proceso de trabajo con el sector industrial pero identificando en qué y cómo, pero con una parte de reflexión de todo nuestro modelo, de todos nuestros sectores económicos, definiendo hacia dónde queremos ir, y ahí entra la Fundación Impulsa.

Me ha repetido muchas veces el tema del modelo económico y que me lo propuso, y yo la verdad es que siempre he sido cauto en todo esto, porque creo que las conversaciones se tienen para... y no después llevarlos a una cámara, pero yo le puedo decir, es que realmente la propuesta que me hacía usted para trabajar sobre el modelo económico... no era nada, era llamar a gente, montar y empezar a pensar que alguien nos diga hacia donde tenemos que ir. Mire, lo hemos concretado, lo hemos concretado, ¿y qué significa concretarlo? Está escrito que el desarrollo del tejido productivo se hace a través del sector productivo, porque son los que van a invertir, son los que al final van a hacer la apuesta, porque con recursos simplemente de la administración no se llega a ningún sitio, y a veces no se acierta donde meterlos. Por tanto tiene que ser un proceso de transformación donde el sector público y privado colaboren. Y se han creado las bases, se han creado las bases y el modelo de financiación. A partir de aquí están definidas, y creo que tiene la documentación, qué se quiere hacer y cómo se quiere hacer,

y por tanto es entrar en un debate con las personas y las empresas y los colectivos para empezar a trabajar sobre cómo vamos a transformar nuestro sector productivo.

Por tanto sí que se está trabajando, sí que hemos definido hacia donde queremos ir, y sí que hemos definido cómo lo queremos hacer, y está estructurado y está pensado. Y es que no es hace seis meses. Llevamos pensando en cómo hacerlo y llevamos tomando decisiones de hacia donde tenemos que ir, y por tanto cuando ya las tenemos claras las hemos identificado, y eso es la Fundación Impulsa, y eso es un modelo que tiene que mantenerse en el tiempo, es un modelo donde la administración no es mayoría, es un modelo que se basa en el sector productivo y en la gente que invierte, y además es un modelo que va a tener de alguna forma dos estructuras bien definidas: una de búsqueda del conocimiento que existe en el sector empresarial y, dos, trabajar con agentes sociales, evidentemente partidos políticos, evidentemente sindicatos, patronales, colectivos, todos aquellos que pueden aportar, y entre todos, con un plan de acción definido, empezar a desarrollar las estrategias de cambio de futuro, y en ese momento sobre esas estrategias aplicaremos los recursos adecuados y aplicaremos económicamente la parte que le corresponda a la administración y también la parte que le corresponda a la inversión del sector privado, es decir, entre todos definir dónde vamos a invertir en el futuro, y sí que estará basado, por supuesto, en el I+D+i, sí que estará basado, y en eso yo creo que comulgamos, porque en el fondo pensamos lo mismo. El camino ha sido diferente, pero es que ha sido una decisión donde vamos a dejar de trabajar siempre arriba, atrayendo gente y comprando informes, que le vuelvo a decir que muchos informes tengo sobre la mesa, pagados, que nos decían hacia donde había que ir y que no han dado resultado, y es que como no lo han dado hay que trabajar con los que realmente han sido capaces de transformar economías y han sido capaces de generar empleo.

¿Cómo poner en conexión sectores como el sanitario con el sector turístico? Tenemos un buen sector sanitario privado y tenemos un buen sector turístico; vamos a ponerlos a trabajar juntos; eso es lo que pretende Impulsa, y le estoy poniendo ejemplos. El sector transporte, somos capaces de desplazar 13 millones de personas en poco tiempo, hay mucho conocimiento, hay empresas que ya están internacionalizadas, hay empresas que están empezando; conocimiento. Y ya le digo, muchos debates, muchas reuniones, porque esto no es de ahora, y como usted ha dicho se ha hablado de hacia dónde tenemos que ir, pero había que ponerle de verdad la decisión y había que ponerse en marcha. Y participarán, trabajaremos todos, todos, hoy y ahora, y será un proyecto de futuro, que siempre lo he dicho, con un equipo independiente y un equipo capaz de desarrollar un trabajo, un equipo del cual formarán parte el sector privado, formará parte el sector público, formará parte la universidad, y formarán parte todas aquellas personas que puedan contribuir con su conocimiento en desarrollar hacia dónde tenemos que ir. Por tanto creo que el proyecto Impulsa es exactamente lo que usted me ha pedido.

Y en los tres minutos que me quedan le voy a decir qué es lo que ha hecho este gobierno y cuál ha sido su modelo. Siempre le hemos dicho que había tres objetivos: reformas necesarias para la inversión, simplificación de la administración y facilitar la inversión, trabajar sobre un ajuste presupuestario y, lo más importante, también pagar a proveedores, y a partir de ahí cinco ejes muy importantes: trabajar sobre el emprendimiento y la empresa, trabajar sobre el I+D+i, trabajar sobre la formación y el empleo, cómo apoyar a las TIC, trabajar en financiación, cómo conseguir financiación y dar valor añadido para que llegue a las empresas, y desde luego un modelo energético que nos ayude a transformar nuestra industria, que eso no existía en absoluto, y cada uno de ellos tiene desarrollo de actividades y actuaciones concretas que ayudan a conseguir esto.

Dentro de emprendimiento y empresa -y si quiere le hablamos de los planes vinculados directamente a la pequeña y la mediana empresa, los planes de incentivos a la contratación, el plan que vamos a poner en marcha de apoyos a las cooperativas- todo lo que está relacionado con la consolidación del Parc Bit, porque también estábamos en un momento muy crítico cuando llegamos en el parque, todo lo relacionado con las incubadoras de empresa, la Oficina de proyectos para ayudar a invertir, y para ayudar de alguna forma a traer los recursos de Europa a nuestras islas, todo el trabajo que se está haciendo en despliegue de redes de banda ancha, todo el desarrollo de las tecnologías dentro de la administración, el proceso de *Xarxa Bit*, que en la brecha digital es llevar las tecnologías a municipios donde no llegan; la factoría de innovación, que supongo que en esto estaremos totalmente de acuerdo, medio millón de euros para apoyar a las empresas en incorporar el proceso de innovación, pagado, 100% pagado, recursos, 200 empresas que van a poder participar en el proceso, son muchas empresas. Y cuando este proceso se acabe, lo continuaremos con lo que hemos aprendido.

Dentro del Plan de Empleo, mire, yo creo que hemos focalizado tres actuaciones muy claras que son, recursos propios para la garantía juvenil mientras vienen los recursos, trabajar sobre una renta de inserción laboral para apoyar a las personas de más de 45 años que lleven más de dos años en las listas del paro, empezar con la formación profesional dual, que esto es empezar a transformar también, nunca se han hecho proyectos concretos. Vamos a hacer un programa piloto donde queremos entrar en tres años a 1.500 personas. Les he dicho, Plan Estratégico del SOIB, tenemos tiempo para desarrollar qué SOIB queremos para el futuro.

Si quiere seguimos hablando, en el ámbito de financiación dijimos que íbamos a apoyar a las empresas para buscar financiación, y lo estamos haciendo. Hemos conseguido un programa con Microwat, de 20 millones de euros, donde una empresa pública, o dos de ellas, van a ayudar a hacer los planes de negocio a los emprendedores para después conseguir su crédito. Los dos convenios firmados con el Banco Sabadell y con La Caixa, por no decir otros bancos, para ayudar a las empresas del parque, buscar financiación que es una de las piedras o de los objetivos principales.

Si nos vamos a Energía yo creo que el plan de este gobierno sí que ha sido un modelo en el ámbito energético desde el principio donde hemos atacado cada una de las debilidades que teníamos, que eran todas, que eran todas. Ya podríamos entrar que se ha conseguido para Baleares, junto con Canarias, un plan específico, un REB, un régimen especial para fomentar las energías renovables en nuestras islas, que creo que en esto también estamos de acuerdo.

Estamos ayudando en el ámbito de biomasa. La movilidad eléctrica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. García, tiene que ir terminando.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

... un proyecto -acabo, presidenta- un proyecto en el cual estamos incluidos como programa piloto dentro de todas las comunidades españolas, el ámbito de la promoción de la energía eólica. Bueno, yo creo que en materia energética, y ahora con el gas con el cual es verdad que estamos trabajando completamente y estamos, de alguna forma, con un objetivo único entre todos los partidos políticos, y ahí agradecer la contribución y el trabajo y el compromiso de las personas que trabajan con nosotros en las comisiones para desarrollar el gas en Menorca, en Mallorca y cuando corresponda en Ibiza.

Por tanto, creo que tenemos un modelo, creo que hemos trabajado para desarrollar este modelo y también sabemos que ahora teníamos que dar el siguiente paso y eso es la Fundación Impulsa y eso es concretar y empezar a tomar decisiones de cómo cambiar. Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, els discursos aquí evidentment, raonablement s'aguanten, el problema és quan trepitges el carrer i mires què succeeix. Que vostè vengui aquí i presumeixi que han fet tanta feina amb plans de dinamització turística, com que a l'Ajuntament de Maó li han donat un premi per la comercialització, i resulta que tothom ho aplaudeix i després te'n vas i passes per Maó i t'adones que mai no hi ha hagut tants de comerços tancats com ara, Adolfo Domínguez fa un mes estava tancat, on resulta que l'administració no és capaç de suportar-ho ni d'ajudar i que, a més, li pot demanar al seu regidor que si resulta que no ho veu, idò encara tenim un problema més gros perquè no hi ha capacitat de reacció. Nosaltres li demanam, posi-hi recursos, i l'Ajuntament de Maó diu que no fa falta que n'hi posi, ho tenen beníssim. I parlem del casc històric, eh?, si anam a les afores encara és molt pitjor, molt pitjor.

Davant d'açò el Govern, la suma de les administracions s'hi hauria de voler implicar, i no ho ha volgut fer, és una llàstima. Nosaltres ho hem proposat, hem animat, ens posam al costat de l'ajuntament i del consell per fer-ho possible, no ho volen, continuarem insistint perquè ens sembla fonamental. L'ànim que passegi per la ciutat de Maó, vagi a fer-hi una volta, de ver, Sr. Conseller, vagi-hi, fosquet, i s'adonarà.

Al ParcBit, hi podria entrar, però és tot fals, és tot mentida, Sr. Conseller. Vostè no va viure els debats que vàrem tenir aquí al principi d'aquesta legislatura, jo els hi refrescaré molt ràpidament. Quan vostès varen arribar al Govern l'adjudicació de les obres ja estaven en procés de licitació amb tots els informes, Intervenció havia fet l'informe amb la reserva de crèdit, si no, no es podien licitar les obres, els doblers hi eren. Què varen fer vostès? Vostès varen dir a les vint empreses que s'havien presentat que res, els varen retornar la fiança? Aquestes empreses s'havien presentat per poder-se adjudicar l'obra, per tant, sí que hi eren els doblers, i no només vostè ho sap sinó que ho saben tots aquests parlamentaris, perquè en aquest mateix parlament vàrem aprovar per unanimitat que de manera immediata s'iniciessin les obres del ParcBit de Menorca, tots, Partit Popular també, eh?

A Menorca, el Consell de Menorca aprovava, per acord i per unanimitat, *el consell exige en bloque a Palma que adjudique de inmediato el ParcBit*. Parlam del mes d'octubre de 2011. El mes de març de 2013, *el Govern tenía dinero para la adjudicación del ParcBit y abortó esa adjudicación*. N'és tothom conscient, Sr. Conseller. No ens pugui aquí ara i ens digui que no és cert, aquesta pel·lícula, que l'han repetida tantes vegades, és mentida. Al ParcBit de Menorca hi eren, com hi són, amb la fibra òptica, que per açò han continuat, i vostè ho sap, Sr. Conseller, per tant no ens venguin a explicar aquestes coses a hores d'ara de legislatura, hi eren aquests doblers i vostès varen decidir que no, que no hi podien ser.

Faig una reflexió, Sr. Conseller, dins de... disculpi'm la vehemència, però crec que és important, li faig una reflexió, jo crec amb el paper important de l'administració pública, ha de jugar un paper important dins d'aquesta economia, és bàsic. Quan els mercats estan en plena eufòria, l'administració ha de tenir la capacitat d'establir majors mesures de regulació i la prova ha estat que com no ho varen fer dins el 2000, se'n recorda? El president Matas l'olla bullia i encara hi tirava més coses, i les conseqüències les pagam tots ara. De la mateixa manera també crec que quan les coses vénen mal donades a l'economia l'administració ha de tenir la capacitat de posar damunt la taula plans d'estímul, recursos per fer possible rompre espirals, i ara li pos un exemple, divendres, la Comissió Europea aprova un pla de 315.000 milions d'euros per tot Europa, 315.000 milions d'euros, que ens tocarà a Espanya? Crec que el Govern ha demanat uns 50.000 milions, parlen que n'hi pot haver entre 20.000 i 30.000 milions d'euros per a Espanya; i les Balears, han presentat projectes, plans d'estímul per fer possible atreure economia, que guanyi major competitivitat, que ocupi llocs de feina, que rompem aquesta espiral? Despús-ahir el vicepresident deia que no en tenia ni idea i avui no han presentat cap de projecte, i tornam a perdre una altra oportunitat. L'hem perduda amb les inversions estatutàries, que el Govern ens ha repetit moltes vegades, no hem presentat cap projecte davant Madrid, i hem perdut 1.000 milions d'euros.

El Sr. Bauzá tal vegada ho podrà respondre, Pla Europeu d'Inversió, Pla Junker, s'ha preocupat d'açò? No, i, per tant, les coses passen, els governs es mouen, aconsegueixen recursos i quan aconsegueixen aquests recursos, nosaltres ens quedam a la cua; i de la mateixa manera que hem perdut aquestes inversions, que ara ve un pla nou i que no hem fet res, que hem perdut les inversions estatutàries durant quatre anys, perquè tampoc no han arribat, jo també li he de recordar, el règim especial no és l'energètic, Sr. Conseller, és el règim especial per a Balears, el que estableix l'Estatut d'Autonomia, que calcula en 7.000 milions d'euros els costos d'insularitat, si 7.000 milions, no, una dècima part d'aquests 7.000 milions d'euros ens arribassin, que els pinsos venguessin amb el mateix preu que a la península, que la gent que exporta bijuteria, indústria agroalimentària pogués exportar al mateix preu, fariem un bot brutal per endavant, i no hi ha estat, no ho hem vist durant aquests quatre anys i ens varen assegurar els tres primers que dia 1 de març de 2014 estaria aprovat, i no ho hem vist.

Ben igual com tampoc no hem vist el nou sistema de finançament, hauria fet falta, hauria fet falta tirar al carrer mil mestres?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

...uns 1.300 professionals de la sanitat pública amb la millora del finançament, bé, idè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, acabi.

EL SR. PONS I PONS:

... tot açò ho han perdut aquests quatre anys i açò repercuteix directament sobre la nostra economia i l'administració tenia una oportunitat fantàstica, i l'hem perduda. Creim que és una llàstima, creim que teníem una oportunitat boníssima, no per posar-nos de perfil, per mirar-ho de cara, per enfocar i, evidentment, per voler aterrar fins i tot en el casc urbà dels nostres pobles i adonar-nos que a nivell comercial hi queda moltíssima, però moltíssima feina a fer.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Creo que tenemos un modelo económico. Sr. García, no tenen un model econòmic. Jo ja li ho dic, fan molta feina, però no tenen un model econòmic. Jo no he parlat del 2000-2011, jo he parlat del 85 que érem la primera, i amb diferència, comunitat autònoma en renda per càpita, més del 50%, al 2013. A mi m'és igual la legislatura, jo he estat aquí devers un any i, escolti, a mi sí que m'interessa que definiu un model econòmic, Sr. García. D'aquests trenta anys, vint-i-dos ha governat el PP, per tant, la major responsabilitat la tindrà el PP, però la tenim entre tots perquè ens hi va el futur dels nostres fills i no pot ser que al final de legislatura, Sr. García, diguem, *creo que tenemos un modelo económico*. No, no, ho ha dit vostè textualment, se li ha escapat el subconscient, tampoc no m'ho vull agafar pel cap que crema, Sr. García, però el que sí és cert és que a la indústria, no hi ha pla industrial, no hi ha llei industrial. Escolti, sap quantes comunitats autònomes tenen llei industrial?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, ara no sé què li ha dit. Sap que l'únic sector industrial o l'únic sector econòmic que no està regulat, i miri que n'han fetes de lleis, n'han fetes moltes, la darrera l'agrària, i anava dient, el Sr. Company anava dient que era l'únic sector econòmic que no estava regulat, jo li vaig dir no, no, no, en tenim un altre que no tenim regulat, el sector industrial no tenim llei, hi ha moltes comunitats autònomes que tenen llei i aquí el Govern no ha impulsat cap llei industrial ni cap pla industrial, Sr. García. No tenim política industrial.

En aquests pressuposts no hi ha partides per a la indústria, és que no tenim ni discurs. Jo li dic que de RIS3 aquí no hi ha hagut cap debat, Sr. García, no hi ha hagut cap debat de RIS3.

No tenim un model econòmic definit i ha de ser per sobre de les legislatures, quan governin vostès i quan no governin. El que té Estònia, Estònia té un model tecnològic, o Alemanya que té un model industrial, o Anglaterra que té un model financer i està per sobre dels governs. És per això que nosaltres li presentàvem, li proposàvem aquell pacte, (...) *no era nada*. Miri, no era nada, primer, no ens costava res perquè es feia en el si del Parlament, en segona, era en el Parlament que és la màxima institució institucional on estan representades totes les sensibilitats, hi participava tothom, des del PP, des del PSOE, el Sr. Pastor i el Grup MÉS, hi era tothom, i en contraposició, què tenim?, què ens han muntat? Balears Impulsa.

Sr. García, sap què és una fundació? Una fundació són uns doblers adscrits a una finalitat, i això és el que han muntat vostès, han posat doblers vostès i la CAEB, i si nosaltres volem participar en peu d'igualtat amb la CAEB i amb el Govern hem de posar doblers, sí, sí, sí, a les fundacions hi ha els patrons, que llavors trien el patronat, sí, Sr. García, Sr. García, parli amb l'Advocacia, una fundació és un patrimoni adscrit a una finalitat, i aquí, aquest patrimoni, l'ha posat el Govern, 180.000

euros... al revés, 180.000 euros la CAEB i 60.000 el Govern. Si ara hi vol participar el Grup MÉS hi haurem de posar doblers, hem de pagar per participar en aquest debat i, a més, ho fan a final de legislatura, Sr. García, a final de legislatura. Ara queden sis mesos, és això que es diria *una ocurrencia*. No és ara, Sr. García, era quan va començar, vós no hi éreu al començament, només duis dos anys, però ho haguéssiu pogut fer... fa un any li vàrem donar la mà i encara li donam la mà, però no ens convidi a anar a Balears Impulsa, facem-ho aquí al Parlament, encara nosaltres volem pactar perquè encara que sigui en aquest moment ens interessa per a les futures generacions, Sr. García, ens interessa, però no ens faci anar a una fundació que nosaltres no serem patrons, llevat que paguem.

Diu que *el camino ha de ser diferente*, que no vol comprar informes. Jo amb l'any i mig que som aquí només he vist un informe comprat, el que ens ha costat 20.000 euros pel REB, i jo no sé si ha arribat a Madrid o no ha arribat a Madrid, en quin calaix de la comunitat autònoma o de Madrid és aquest informe? Jo he fet un parell de preguntes aquí al Govern i no he arribat a aclarir si ha arribat a Madrid, si ha arribat enlloc, si ens ha servit per a res aquest informe? Aquest informe sí que ens costa, Sr. García.

El model econòmic l'hem de pactar i nosaltres proposam, i el convidam a pactar i a parlar, Sr. García, més indústria, perquè no és que estiguem entestats amb la indústria és que és estratègia, Sr. García, la indústria, és que ens hi va el futur dels nostres joves, ens hi va un model econòmic que no ha de ser complementari d'un turisme que hem de voler millor turisme, Sr. García. Jo crec que sobre això ens podem entendre, Sr. García, però fa falta explicitar-ho, fa falta allò que he dit, *picking the winners*, Sr. García, fa falta definir el model econòmic. Pot ser que hagin fet feina amb el RIS3, però aquí no l'han duit, no n'hem parlat, Sr. García, el Govern hagués pogut dur un informe aquí, informar. A mi m'hagués agradat moltíssim que haguéssim fet un debat sobre innovació i tecnologia en aquest parlament, m'hagués agradat moltíssim i el convid el mes de febrer a dur-lo, és molt interessant, és parlar del que ens hi va el futur, triem els *winners*, triem-los, Sr. García, triem-los, facem-ho, facem política industrial, *picking the winners*, Sr. García.

Ajust pressupostari, jo, tot això, quan tenim un pressupost que, ja li dic, creixem, vostè diu que creixerem un 2,5 i un 1%, però que no ens podem permetre pagar les nostres escoles, que feim? Quin model econòmic feim? Quin tipus de país tenim que a La Soledat cau el sostre i hem de posar barracons? A València fa deu anys que tenen els barracons, és comprensible en una comunitat autònoma que genera un 2,5 a Eivissa, un 1,5 a Mallorca, Menorca i no ens podem pagar això? No ens podem permetre pagar això?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Mas, per favor.

EL SR. MAS I COLOM:

He acabat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Per tancar la qüestió incidental té la paraula el conseller d'Economia i Competitivitat, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

¿En qué país vivimos? ¿En qué país vivimos? En el que nos dejaron y estamos intentando reconstruir, ese es el problema.

(Alguns aplaudiments)

Mire, le voy a...

(Remor de veus)

Es que duele, duele, es que yo entiendo que duele, pero, ¿sabe cuál es el problema? El haber tenido que gestionar ese país que se nos dejó, pero yo le voy a poner un escenario, a ver si lo identificamos. Le voy a poner el escenario A y el escenario B. Escenario, destrucción de empleo versus creación de empleo. Escenario, contracción económica versus crecimiento y expansión. Escenario, descenso continuo de facturación de las empresas o cierres. Escenario, incremento de la facturación y creación de empresas. Escenario, pérdida de confianza del tejido productivo por la evolución del negocio en los próximos meses. Escenario, confianza del sector empresarial cada trimestre en el trimestre siguiente. Escenario, ¿quiere que le siga diciendo? Bueno, pues, este era el escenario que nos encontramos, destrucción de empleo, contractación, contracción económica, sangría en las afiliaciones, descenso continuo en la facturación de las empresas, cierre de empresas, 45.000 desempleados, informes FUNCAS que habla de la mayor precariedad de estar en las comunidades más... mejor en el ámbito de precariedad a ser la quinta por la cola en el año 2011, sólo en cinco años. Ese es el país, esa es la comunidad que nos encontramos.

Por tanto, hemos tenido que actuar, hemos encontrado el camino y las vías para cambiar este modelo, cambiar este rumbo que tenía este barco y todos los datos que nos dan ahora es que esto ha cambiado y ahora se puede empezar a pensar con recursos hacia dónde tenemos que dar el siguiente paso, y eso es lo que estamos haciendo y eso es lo que este gobierno plantea en sus presupuestos y eso es lo que este gobierno tiene como modelo de cambio, no volver a repetir los errores que cometimos y desarrollar un modelo donde la administración ayuda, la administración es austera, la administración decide trabajar por y para los ciudadanos sabiendo dónde tiene que actuar y un sector privado que genera empleo, que genera estabilidad, que invierte y que desarrolla el bienestar de una economía. Exactamente ese es el modelo al que queremos ir.

Mientras tanto es cierto que existen personas que lo están pasando mal y mientras tanto es cierto que aquellos 45.000 empleos que se perdieron es cierto que hay que trabajar para seguir incorporándolos al mercado laboral. Por eso, hay políticas activas de empleo, tanto de la comunidad autónoma con recursos propios que se han asignado, que el SOIB este año tiene un 11% más de recursos que el año pasado y no solamente la renta de inserción, sino con recursos propios para garantía juvenil, un escenario donde ahora se empieza a identificar empezando a saber cómo trabajar con el colectivo de personas que durante estos cuatro, seis, ocho años han perdido su puesto de trabajo, han perdido su empleo, no tienen ninguna ayuda y tenemos que trabajar sobre ellos. Ustedes saben que ayer, que esta semana se ha desarrollado una política a nivel estatal que complementa y ayuda a la política nuestra.

Pero mire, volviendo un poco a los distintos modelos y hablando del parque es que no había dinero para hacer el centro Bit, por tanto, si no había dinero no lo hacemos, es que si no había dinero, se lo gastaron, no lo hacemos, tenemos que asignarlo a otros destinos. Esto es así.

El comercio, ¿usted no cree que se ha apoyado en esta legislatura al comercio?, ¿usted cree que no se le ha apoyado?...

(Se senten veus de fons que diuen: "no")

... ¿pero usted cree que no? Mire se le ha apoyado tanto que se ha conseguido primero que los municipios, la mayoría de los municipios de la isla empiecen a trabajar, en Maó me decía el diputado el propio PSOE, ¿sabe lo que decía?, que no existía comercio, que no existía, que no había, hoy es una ciudad, es un municipio dinámico, eso es lo que decía el diputado del PSOE.

(Remor de veus)

En fin, con respecto a Impulsa creo que es el siguiente paso, creo que es donde tenemos que ir. Una fundación, evidentemente, son los recursos que se necesitan para desarrollar un contrato, un concepto público-privado y solamente son recursos para una finalidad, cambiar nuestro tejido empresarial, adaptarlo a las circunstancias y crear una economía de valor añadido, después de haber pasado cuatro años de destrucción de empleo a generación de empleo.

Ese es el cambio que hemos dado y ahora estamos pensando en el siguiente y este es el proyecto que hemos identificado y este es el proyecto que queremos hacer que por primera vez se ha instrumentalizado, por primera vez existe un compromiso de todas las partes para desarrollarlo y por primera vez creamos un vehículo donde tienen que quedar en el tiempo, tiene que ser el vehículo que nos ayude a transformarnos y tiene que ser el vehículo que nos permita no cometer más errores como los que hemos cometido hasta ahora y, por supuesto, errores en materia

de inversión y en materia de subvención. Yo sí que le puedo decir los datos y los informes que teníamos, le puedo decir cuánto ha valido cada uno de ellos, los resultados que se han conseguido y sobre todo le podemos, si quiere, hacer un repaso de las subvenciones que se dieron en el periodo 2007-2011, los recursos inyectados a las pimes, los recursos inyectados a la empresa, a qué empresas llegaron y realmente si este tejido productivo sigue funcionando y sigue en activo después de esas subvenciones. Por tanto, podemos medir cuando quiera el éxito...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

...de lo que significa apostar por una vía que no es la de identificar hacia dónde tenemos que ir. El sector industrial es uno de los sectores que tenemos que potenciar, pero tenemos que hacer un modelo transversal entre todos los (...) que veamos dónde tiene que contribuir cada uno y cómo puede contribuir cada uno y evidentemente cuál es la ventaja competitiva que Baleares tiene que tener para ser el mejor en lo que identifiquemos entre todos.

Buenas tardes.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Sr. Quique Mercadal.

(*Remor de veus*)

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President, després d'aquest bateig començarem la intervenció en el debat de la llei de... en la ley de presupuestos.

El último presupuesto de esta legislatura, un debate que por cierto no se produjo en el último año de la legislatura donde gobernó el pacto, un debate que no se produjo cuando los grupos parlamentarios que hoy defienden sus enmiendas tuvieron la oportunidad de gobernar en aquel pacto de todos contra el Partido Popular. Sí, esos partidos que ahora, durante el día de ayer y la mañana de hoy se llenan la boca de decir que esta es una de las leyes más importantes de cuantas se sustancian cada año por cuanto marca las políticas que se van a desarrollar por parte del Govern, no presentaron este presupuesto que hoy estamos debatiendo y es importante remarcarlo. Estamos realizando un debate que según dice la oposición es el más importante de cuantos se sustancian y que ellos no hicieron.

Las cuentas de la comunidad autónoma para el año 2005 se basan en una previsión de crecimiento, por mucho que a algunos les duela, de la economía balear de un 2,1%, un crecimiento que es superior al del conjunto del Estado y que es superior también,

bastante superior, al crecimiento previsto para el conjunto de la zona euro, unos presupuestos que apuestan claramente por aumentar el ritmo de crecimiento de la economía balear, lo que sin duda redundará en aquello a lo que toda la política del Govern está enfocada que no es otra cosa que la generación de puestos de trabajo y, por tanto, la realización de las personas en las mayores condiciones de dignidad.

La Conselleria de Economía y Competitividad aumenta su presupuesto en un 10,65% en los presupuestos que estamos debatiendo en relación al presupuesto anterior. Lo que más aumenta en este presupuesto, Sr. Mas, son las inversiones en I+D+i, aquellas dirigidas a la implantación y el fomento de energías renovables, entiendo que estaremos de acuerdo que es bueno para la comunidad.

Se hace especial incidencia en las políticas activas de empleo y al desarrollo del plan de empleo, tan importante para esta comunidad, todo el trabajo desarrollado por la conselleria en este año 2014 con un intenso desarrollo normativo, con leyes tan importantes como la Ley de ordenación minera, la Ley del juego, la Ley de comercio, que van a ver todas ellas sus frutos y su desarrollo durante este 2015, además de la aprobación del Plan de empleo, la consecución del régimen especial de renovables para las Illes Balears, la consecución de la bonificación de la prórroga para fijos discontinuos en una coyuntura económica muy complicada y muchas otras medidas que se van dirigiendo con rigor, con trabajo, con esfuerzo..., que hoy podamos decir que mientras que en el último año de la legislatura del pacto de izquierdas se destruían 32 puestos de trabajo diarios, a día de hoy se generan 16 empleos nuevos cada día. Sé que tal vez eso a la oposición no le gusta escucharlo, pero estos son los datos reales, por mucho que queramos hablar de modelo económico, de industrialización, de Parc Bit de Menorca, la realidad es que el problema más importante que había en esta comunidad era el desempleo y se está revirtiendo la situación.

No sólo se ha parado la sangría, sino que se han revertido totalmente y absolutamente las tendencias económicas de la comunidad, sin embargo, estamos todos de acuerdo en que queda mucho por hacer, pero claramente aumenta la confianza empresarial en las Islas Baleares y continúa aumentando. Las empresas y emprendedores saben que tienen a su lado a un gobierno serio y riguroso, que no es poco, a un gobierno que está cumpliendo un programa electoral con el que concurrió a las elecciones y por tanto, ofrece algo que no existía en la anterior legislatura que era estabilidad en un entorno económico y la estabilidad necesaria para desarrollar los proyectos empresariales a los que se dedican nuestros empresarios.

Seguimos con los planes de ayuda a la búsqueda de financiación -se continúa con esto en estos presupuestos- que mejora a la vista de las buenas calificaciones obtenidas por las entidades españolas en el último test de extrés. El acceso al crédito es una de las reclamaciones más importantes que hace todo el sector económico ya que es fundamental poder acceder al crédito y el Govern pone a su disposición tanto el programa SEERF como todo el desarrollo normativo que se ha venido haciendo y todo el apoyo que ha dado el Govern a ISBA, la Sociedad de Garantía Recíproca, que ha permitido que el acceso al crédito..., que las empresas de nuestra comunidad autónoma puedan acceder de una manera más fácil y aun así se continuará trabajando en este año 2015 en este sentido.

Del mismo modo continúa el apoyo a los emprendedores y autónomos colectivos que, como todos sabemos, son los que más puestos de trabajo generan, el colectivo de autónomos que son realmente los grandes generadores de empleo en nuestra economía.

Se contempla también en el presupuesto multitud de actuaciones en relación a energías renovables, mejora de instalaciones en edificios públicos y centros educativos y sobre todo también... todo el gran avance en instalaciones de gas en todas las islas, en Mallorca estamos viendo ahora si nos movemos un poco, cómo se está ejecutando el gasoducto, que son instalaciones que ayudan a todo el tejido empresarial de nuestra comunidad.

Me gustaría destacar los avances tecnológicos dirigidos desde la Dirección General de Innovación y Desarrollo Tecnológico de la conselleria con toda la actividad que desarrolla tanto en el Parc Bit, la Fundación Bit y en relación a acercar la tecnología a las empresas y a la propia administración de nuestra comunidad autónoma.

Sr. Pons, no hablemos... yo le agradecería que..., entiendo que usted es de Menorca y entiendo que usted ha sido el presidente del Consell Insular de Menorca, pero sí le agradecería que no tocásemos el tema del Parc Bit porque el año pasado tuvimos una despedida de cierre bastante contundente y no me gustaría que este año nos fuésemos igual a Navidad.

(Remor de veus)

Una actividad, la del Parc Bit, que se ve reforzada en los presupuestos que hoy debatimos y que es importante destacar.

Pero sin lugar a dudas la novedad de estos presupuestos es la acertada incorporación del SOIB a la Conselleria de Economía y Competitividad, además con un aumento del presupuesto de casi 5 millones de euros, lo que supone un aumento del 13% en relación al presupuesto del año 2014; un presupuesto del Servicio de Ocupación de las Islas Baleares de más de 42 millones de euros, vemos por tanto que la atención a la creación de empleo y apoyo a las personas que buscan empleo es algo fundamental para el Govern de les Illes Balears.

El Govern apuesta claramente por las políticas de creación de empleo, por estar cerca, por estar al lado de las personas que están buscando empleo por una serie de medidas que se detallan en este presupuesto para que la sociedad, para que las personas que tienen más dificultades para encontrar empleo, como son las

personas mayores de 45 años que son parados de larga duración o las personas jóvenes que pretenden acceder al mercado laboral donde se les exige tener una experiencia sin haber tenido previamente prácticamente ningún trabajo anterior, pues esas personas reciben el apoyo del Govern que se sitúa justo al lado de ellas, para mejorar su empleabilidad con convocatorias de procesos de inserción, para colectivos también vulnerables, para mejorar la inserción laboral, la orientación en itinerarios enfocados a personas receptoras de la renta mínima de inserción, cerca -como he dicho- de las personas con más necesidades.

Aportaciones importantes observamos también en salud laboral, en la prevención de riesgos laborales que continúa sin duda... continuarán mejorando las tasas de siniestralidad laboral de nuestra comunidad autónoma, algo en lo que todos estamos interesados, evidentemente.

Y del mismo modo se refuerzan las partidas relativas a la responsabilidad social corporativa, ese comportamiento en cierta manera ético de las empresas que revierte en la sociedad.

Programas para jóvenes en el programa de garantía juvenil, como he dicho anteriormente, y las personas paradas de larga duración mayores de 45 años en las que este presupuesto fija unas medidas... muy concretas.

Hay que resaltar la creación de la Fundación Impulsa Balears, entiendo, Sr. Conseller, que desde la oposición cuando el Govern dialoga, cuando el Govern llega a acuerdos con el sector empresarial, cuando los sindicatos participan se tienen que hacer todo tipo... pues de eslóganes, todo tipo de frases fáciles para desmontar lo que ha sido un éxito del Govern balear, que es la colaboración público-privada que se presentó hace pocas fechas con la Fundación Impulsa Balears, una fundación que se abre con la voluntad conjunta de abrir la economía balear, de transformar -Sr. Mas, de transformar- el modelo productivo, podemos hablar de cómo funcionan las fundaciones, es un debate jurídico que me parece muy bien que podamos tener, pero se está ofreciendo desde el Govern, y eso es lo que yo he entendido desde el primer momento que se ha hablado de este tema, no sólo aquí en el Pleno en este debate de presupuestos, sino también en comisión y en las preguntas en el Pleno y cuando se ha hablado de estos temas, que el Govern está tendiendo la mano para transformar el modelo productivo de la mano del sector de los empresarios, de la mano de los sindicatos, de la mano de todas aquellas personas, grupos parlamentarios si quieren participar pues también serán bienvenidos, como se ha dicho desde el principio, para hacer todas las aportaciones que quieran en el seno de esta fundación Impulsa Balears.

Una fundación que nace con la voluntad de abrir la economía balear a la diversificación, a la especialización y a conseguir con más fuerza si cabe todo eso a lo que nuestro sector productivo está evidentemente un poco estacionalizado, pero llevamos hablando de desestacionalización ya no sé cuánto tiempo hace, parece ser que últimamente pues, con mucho más éxito que antes, pero sí que es algo que debemos continuar tratando, hablando y dedicar todo nuestros esfuerzos a transformar este modelo productivo para que pueda desarrollarse cuantos más meses mejor y que podamos ampliar

la temporada cuantos más meses mejor y transformar el modelo productivo no sólo en turismo, sino en todo aquello en lo que sea necesario para mejorar la economía de las Islas Baleares.

Me parece bien, Sr. Mas, lo que dice también del tema industrial, evidentemente vivimos en unas islas y sabemos todos cuáles son las limitaciones y cuáles son las dificultades para poder competir en este entorno, pero le invito para que pueda participar al igual que haremos todos aquellos que hemos sido invitados a transformar el modelo productivo de las Islas Baleares. En definitiva, para luchar unidos, para que todos nuestros esfuerzos vayan dirigidos a aquello que todos queremos, que es la generación de puestos de trabajo para que el mayor número de ciudadanos de nuestra comunidad autónoma puedan desarrollar su vida de una forma digna.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Hi ha un fil conductor que s'ha anat repetint al llarg un poc de totes les intervencions, el conseller el dibuixava així, no?, allò que "*hemos recogido un país destrozado y lo estamos reconstruyendo*", jo voldria que en fossin conscients, de com estan bastint vostès les coses, com si resultàs que el món acaba de funcionar fa quatre anys, que abans no existia res, ...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

... que qui governava abans no es va trobar amb mil problemes, que hi ha un problema damunt els valors que la política està impulsant en aquests moments a moltes bandes que ens fan que ens allunyem de la ciutadania. M'agradaria que en fossin conscients de tot açò i em preocupa perquè ho acab llegint com una espècie de necessitat d'amargar-se a l'hora de posar arguments per justificar els seus projectes. N'estan tan poc convençuts que tres anys i mig després, tres anys i mig després d'haver guanyat unes eleccions, tres anys i mig després d'estar governant i a punt d'acabar la legislatura, encara s'han d'excusar amb el que hi havia a la passada per justificar les seves decisions. I aquí alguna cosa falla, alguna qüestió de falta de convenciment seva tenen a l'hora de plantejar els projectes i de defensar-los, tots, perquè cada llei que han aprovat, aquesta també, acaba sent una espècie d'exercici de justificar les decisions a partir de l'herència rebuda, com si resultàs que el que no persegueixen vostès és transformar la realitat i millorar-la. No són capaços de dibuixar-ho. Només s'han amagat darrere aquesta... Açò no pot ser. Aquesta és la pitjor forma de governar de totes i avui n'hem vist alguns exemples: el mateix president Bauzá donant indicacions de quina manera s'havia de criticar l'oposició, lamentable, lamentable, i no ho compartim, de cap de les maneres.

Volen continuar així? És la tònica de la legislatura i la sabem: qui comanda marca pautes, però no és de rebut, no la compartim i no ho dic especialment per vostè, Sr. García, que hem fet feina junts en algunes qüestions que crec que ho he de posar en valor quan hem estat capaços de fer feina junts i de fer camí, però també és cert que falta projecte i si vol li pos dos exemples: arribam... faltaran nou mesos de legislatura i se n'ha adonat que el SOIB no ha d'estar a Educació, sinó que ha d'estar a Economia, i estam molt contents que el SOIB depengui de la Conselleria d'Economia, tres anys després, ens estava explicant el Sr. Mas, li conta al conseller de Competitivitat (...), però el responsable no és ell, és la consellera d'Educació, és clar, una estratègia conjunta en matèria econòmica on resulta que una part d'aquestes peces està fora de l'àmbit competencial del conseller, un mal plantejament de govern, que ha faltat o que no ha fet possible una estratègia ben plantejada, vostè a la comissió hi feia referència, estava content que el SOIB depengués d'Economia i que..., jo ho crec. De fet, si miram qualsevol govern, és aquí on descansa. Però han estat tres anys i mig a adonar-se'n i açò ho ha debilitat tant que en aquest moment el SOIB és referència per molt poc, perquè no resol els problemes que les persones aturades tenen en aquests moments. I, per tant, pot plantejar qualche iniciativa, però aquesta iniciativa serà fallada, perquè no hi haurà temps per aplicar-la realment, som a sis mesos. I és una llàstima, creim que és una vertadera llàstima.

D'algunes qüestions concretes, tornam a comerç. Ho hem personalitzat en un exemple, perquè ho ha tret vostè. Maó, sap quina és l'aposta fora de Maó per fer possible reflotar el comerç? Declarar durant l'hivern el municipi de Maó com a zona de gran aflluència turística, sap per què?, perquè les grans superfícies dels polígons industrials puguin obrir, a l'hivern, eh?, l'hivern. Durant l'hivern troben vostès que Menorca és una gran zona d'aflluència turística?, que Maó ho ha de ser?, bé, ho sap el conseller, els avions vénen carregadíssims, dia 20 de gener.

(Remor de veus)

Per tant, siguem un poc coherents a l'hora de plantejar polítiques. I açò provoca, aquesta declaració de zona de gran aflluència turística del mes de gener, provoca que la zona comercial del centre històric es vagi debilitant. I nosaltres li ho deim, facin propostes, impulsin projectes, podria rallar d'Alaior si vol, la Sra. Sugrañes també ho coneix molt bé. Impulsem actuacions, li he demanat inversions fetes, en aquests municipis no n'hi ha, no n'hi ha! Açò és una llàstima. Creim que és una vertadera llàstima i que en certa manera ho estam pagant car. Hem perdut una oportunitat. Aquests quatre anys hem perdut una oportunitat de posar bé alguns centres comercials, zones, nuclis antics que necessitaven inversions i millores, per atreure, i ara no ho dirà, però estic convençut que els batles que són aquí, i me'ls mir perquè coneixen la realitat de cada poble, donen suport a aquestes paraules i no hi ha hagut recursos. No hi ha hagut recursos per part del Govern, els ha deixat fora i açò és una vertadera llàstima.

Acab amb una reflexió. M'ha semblat entendre una espècie de velada amenaça del Sr. Mercadal en relació que ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, acabi per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Com que ja no hi haurà torn de contrarèplica per part meua, tindrà la llibertat de dir i explicar tot allò que trobi. Jo esper que exercicis..., segur que no seran exercicis de covardia política perquè no ho farà. Si tenia alguna qüestió per dir i qüestionar l'herència, tenia deu minuts a la primera intervenció per poder-ho fer i així hauríem tingut un debat i no pujar ara, quan sap precisament que qui intervé a qui criticarà amb falses afirmacions, resultarà que no es pot defensar. De vostè depèn demostrar fins a quin punt la seva alçada política es posa de manifest avui.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Dia 4 de febrer d'enguany jo vaig començar..., podem parlar de 2011, d'informes i calaixos, en podem parlar tot el que vulguem. Ara jo el 2011 feia feina, la família i m'ho passava molt bé. Això, en podem parlar, però m'agradaria parlar del futur.

(Remor de veus)

Sr. Mercadal, un d'aquests mantra, que es crea ocupació, és cert, és cert, del 95 al 2011 vàrem augmentar l'ocupació a Balears, fixi-s'hi bé, el 80%, una animalada! A nivell europeu no té comparació, el 80%, i a la vegada vàrem triplicar l'atur. Som més pobres.

Miri, això de l'ocupació..., jo record quan em vaig començar a interessar per la política, l'any 82, se'n recorda del Sr. Felipe González que deia, crearem 2 milions d'ocupació. Ja es parlava d'atur, ha estat sempre l'obsessió d'Espanya, sempre parlar de l'atur. Sí, 2 milions crearien, i tal. Idò Europa, escolti'm, els darrers 30 anys només quatre països han superat el 15% d'atur, Finlàndia durant tres anys, perquè li va caure la Unió Soviètica; Irlanda durant vuit; Portugal durant un any; i Espanya ni més ni menys que durant 22 anys, 22 anys! Cap, llevat de Grècia últimament, ha superat mai el 20%, Balears estava fa poc al 20 i busques. Mentre que Espanya ho ha fet en onze vegades, dos de cada tres anys Espanya ha tengut una taxa superior al 15% i un de cada tres l'ha tengut per sobre del 20%. I això què és? Una plaga divina que ha caigut damunt Espanya? No, no riguin, estam parlant d'un 20% d'atur. És que això..., vós sou més jove que jo, però sempre he sentit parlar de l'atur, de l'ocupació i tal.

I ara estam creant ocupació, és cert, però ho feim bé? Aquest és el problema, no és crear ocupació, perdoni, no, sí, sí. El tema és el model econòmic. Podem crear ocupació..., Espanya ha estat el líder europeu en creació d'ocupació i té un 24% d'atur, just darrera Grècia. És el model econòmic, sí, sí Sr. Mercadal. Per això insistesc, aquesta paradoxa, escolti, com que és Espanya és l'excepció dins Europa? Per què? Per una plaga divina que ha caigut sobre Espanya? Hem d'apostar per un model econòmic intensiu, d'indústria, no és cap caprici. Hem d'invertir en indústria, costa molt muntar una indústria, Sr. Mercadal, i vós ho sabeu. Construir, fer un edifici és relativament senzill i ocupa molts de treballadors, molts de picapedrers. Crear una indústria de 30 informàtics costa moltíssim, moltíssim, però moltíssim, vull dir amb això que moltíssim. I aquí, és ver que hi ha hagut una llei de comerç, és ver que hi ha hagut una llei agrària i és ver que hi han fet feina, però de llei d'indústria no n'hi hagut, ni s'ho han plantejat. I això que tenen comunitats autònomes del seu mateix partit que han fet llei d'indústria. Ja no li parl d'un pla d'indústria, que com a mínim haurien d'haver fet un pla d'indústria, és que ni s'han plantejat fer una llei d'indústria, just per posar en valor la indústria, com ha fet el Sr. Company que ha posat els pagesos damunt la taula, ni això s'han plantejat.

Balears Impulsa. Diu que els sindicats hi participen. No, Sr. Mercadal, no, Sr. Mercadal, només la CAEB; i diu totes les patronals, no, Sr. Mercadal, només la CAEB. Diu no vull fer un debat jurídic, no és jurídic el debat que vull fer jo, no ho és, és que una fundació, i vós ho sabeu més que jo, són uns doblers destinats a una finalitat. I aquí qui hi ha posat doblers ha estat el Govern, 60.000 euros, i 180.000 la CAEB, aquests són els patrons, els altres seran convidats, si els patrons els deixen triar, si els patrons ens trien, MÉS hi podrà participar. Participem-hi tots, Sr. Mercadal, no s'hauria pogut fer millor això? Sincerament no s'hauria pogut fer millor? Jo crec que sí.

I quan el Sr. Conseller diu que això és un vehicle que quedarà en el temps. Home, ja hauria estat bo que aquest govern cercàs consens si ho volia continuar en el temps. Si ho hagués consensuat probablement hauríem arribat a un acord, però no pot ser tenir una ocurrència sis mesos abans de les eleccions i digui jo faré això. Escolti, ara que (...) doblers? No en tenim. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica. Té la paraula el Sr. Francesc Mercadal per un temps de cinc minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Empezaremos por el final. Sr. Mas, le he escuchado en la primera intervención el tema del modelo económico. Hemos hablado del modelo económico, usted ha presentado aquí iniciativas del modelo económico y las hemos debatido en diferentes ocasiones, pero es que nunca nos ha definido qué modelo. Se lo ha dicho el conseller, usted quiere que vengan aquí personas, hablar, que nos digan cuál es el modelo, mientras la gente está en la calle con esas cifras de paro que ustedes nos dejaron. ¿Qué modelo?

No comparte el modelo económico de los últimos 30 años, ha dicho. A pesar de que usted llegara el 4 de febrero, su partido ha estado ocho años en los gobiernos. Entonces no comparte tampoco, entiendo, lo que hace su propio partido.

¿Qué han hecho ustedes cuando les ha tocado gobernar, Sr. Mas? Ustedes cuando les ha tocado gobernar, el paro subía hasta 87.000 personas, esto es lo que han hecho ustedes cuando les ha tocado gobernar. Esto es lo que han hecho ustedes cuando les ha tocado gobernar.

¿Cómo iba la afiliación a la Seguridad Social en las Islas Baleares? Pues bajaba estrepitosamente cuando a ustedes les ha tocado gobernar, este es el gráfico, clarísimo, ¿de acuerdo?

¿Cuáles eran los índices de pobreza ...?, porque también se ha hablado durante todos estos días, yo estaba con los pelos de punta, digo cómo hablamos de los índices de pobreza y de los informes FUNCAS, todos estos temas que hemos oído hablar aquí estos días, pero es que desde el año 2007 hasta al año 2011 Baleares pasó de ser la quinta comunidad mejor situada en ese ranking a ser la última, o sea, su legislatura fue la peor en ese tema.

El porcentaje de contratos indefinidos sobre el nivel de contratos a nivel nacional. Usted me decía ¿cuál es el empleo que se crea? Baleares, la segunda comunidad autónoma donde más empleos fijos se generan de todo el país. No hace falta que yo haga demagogia porque le he demostrado con tres datos claros y contundentes cuál es la realidad. Podemos hablar después de todo lo que quiera, pero estos son los datos claros y contundentes. Cuando ustedes gobernaban el paro subía, la afiliación a la Seguridad Social bajaba y en los contratos fijos somos la segunda comunidad autónoma.

El tema industria como concepto. No nos comparemos, porque le he escuchado antes hablar del País Vasco, de Navarra, que tienen sistemas de financiación, lo sabemos todos, diferentes, y con Aragón, porque somos una comunidad autónoma que no tenemos esa historia industrial, evidentemente. ¿Cómo nos podemos comparar nosotros con el País Vasco con una tradición industrial...?, ya le gustaría al País Vasco tener el turismo que tiene Baleares, ya le gustaría al País Vasco tener el turismo que tiene Baleares.

Yo estoy de acuerdo en una única cosa con usted, Sr. Mas, y después le diré cuál es. Mire, usted dice yo llegué el 4 de febrero y a mí me gustaría hablar de futuro, no me gusta que me hablen tanto del pasado. Yo le he dado los datos, son claros y contundentes. A mí también me gustaría hablar del futuro, al Govern mucho más que a mí, le gustaría hablar de futuro. El tema es que se han encontrado empantanados, con todo el follón que se han encontrado y sobre todo a quien más le gustaría hablar de futuro es a todas esas personas que estaban en el paro y que poco a poco están teniendo empleo.

Picking winners nos decía, sí, la sociedad lo tenía claro cuáles son los *winners*, 35 diputados para quitar eso que nos estaba llevando a una ruina absoluta, que era ese gobierno del pacto.

Y en lo único que estoy de acuerdo con usted es que probablemente deberíamos tener debates más pragmáticos, pero también le tengo que decir que este es el sistema que ustedes aprobaron cuando gobernaban con este Reglamento.

El Sr. Pons -ya para centrarme en la posición del PSOE- nos ha dado una disertación de si el SOIB es un acierto que esté en Economía o no es un acierto, un debate bastante filosófico. Ha empleado un montón de tiempo para hacer un cierre diciendo que si era una amenaza lo que yo le había dicho a usted de las inversiones estatutarias, en cuando al Parc BIT de Menorca. No es una amenaza, Sr. Pons, no es una amenaza, yo hablo de lo que creo que tengo que hablar, yo hablo de lo que a los ciudadanos les interesa. Y lo que le interesa a los ciudadanos es que el dinero para el Parc BIT llegó y usted como presidente del Consell Insular de Mallorca, cuando dimitió la Sra. Barceló, se lo gastó en gasto corriente. Esto es así, esto es así, Sr. Pons.

El año pasado ya hablamos de cuál era su autoridad para hablar de temas de economía. Y por favor le pido, le pido que no insista en estos temas, porque usted empieza a hacer disertaciones de dónde venimos, a dónde vamos, si el SOIB está bien, después de tres años hemos reconocido que el SOIB está bien en la Conselleria de Economía. Pero, por favor, Sr. Pons, si su propio partido no le aprueba ni su plan de gestión, su propio partido no se lo aprueba ¿cómo puede usted venir aquí a hablar de economía?

(Remor de veus i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci per favor!

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sr. Pons, le voy a hacer un poco de memoria porque veo que usted que es de Menorca, no la tiene. Comercio en Maó, recibe premios, cuando en numerosas legislaturas socialistas Menorca ha estado a la cola del crecimiento económico de las Islas Baleares y esto es un dato contrastable. Menorca ha estado a la cola del crecimiento económico. Pero es que además en 1997 fue un ayuntamiento socialista de Maó el que pidió la declaración de zona turística de Mahón y ahora nos lo reprochan, pero fue su propio partido en 1997 cuando se solicitó la declaración de zona turística.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, poden...

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Para ir concluyendo Sra. Presidenta. 45.000 personas se fueron al desempleo cuando ustedes gobernaban, 20.000 personas han encontrado empleo en esta legislatura. En su último año de legislatura se destruían 32 puestos de trabajo y ahora se generan 16 empleos nuevos al día. Ahora no le voy a decir la cantidad de meses, que son más de dos años, que llevamos de buenos datos de creación de empleo.

Sabemos de dónde venimos, sabemos dónde estamos y sobre todo sabemos a dónde vamos. Los ciudadanos han tenido muy claro quién era que tenía que sacarles de la crisis. La situación en que ustedes nos dejaron fue lamentable, fue una respuesta contundente de que ustedes, porque el problema que más les preocupaba a los ciudadanos era la economía y el empleo, no son útiles para este fin.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam el debat número 19 de globalitat, agrupació de la secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat amb les seccions i entitats afins.

B. Esmenes parcials, Grup Parlamentari Socialista, secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat, al programa 315B, salut i prevenció de riscos laborals, les RGE núm. 10782, 10783; al programa 315C, foment de la responsabilitat social, les RGE núm. 10786, 10787 i 11064; al programa 322A, ocupació i inserció laboral específic, les RGE núm. 10785 i 10784; al programa 521A, ordenació, regulació i desenvolupament del servei de telecomunicació, les RGE núm. 11163 i 10965; al programa 521B, gestió dels sistemes i tecnologies de la informació, la RGE núm. 11061; al programa 542A, innovació tecnològica, la RGE núm. 10819; al programa 721A, direcció i serveis generals d'Economia i Competitivitat, les RGE núm. 10779, 10780 i 10781; al programa 723A, promoció industrial i tecnològica les RGE núm. 10821, 10820 i 10816; al programa 731C, foment de l'ús d'energies renovables i d'estalvi energètic, la RGE núm. 10967 i 10966; al programa 763A, ordenació, reforma i modernització de les estructures comercials, les RGE núm. 11059, 11060 i 11062; secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322D, foment i gestió de l'ocupació a les Illes Balears, les RGE núm. 10767, 10768, 10769, 10774, 10775, 10777, 10773, 10854, 10855, 10770, 10771, 10772, 10765, 10766 i 10776; E07, Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, les RGE núm. 10817 i 10818.

Del Grup Parlamentari MÉS, secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat, al programa 315C, foment de la responsabilitat social, la RGE núm. 11283; al programa 542A, innovació tecnològica, la RGE núm. 11287; al programa 723A, promoció industrial i tecnològica, la RGE núm. 11286; al programa 731C, foment de l'ús d'energies renovables i d'estalvi energètic, la RGE núm. 11284; al programa 763A, ordenació,

reforma i modernització de les estructures comercials, les RGE núm. 11282 i 11285.

De la diputada no adscrita Margalida Font i Aguiló, secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322D, foment i gestió de l'ocupació a les Illes Balears, la RGE núm. 10695.

Del diputat no adscrit Antoni Pastor i Cabrer, secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat, al programa 315C, foment de la responsabilitat social, les RGE núm. 11094 i 11097; al programa 723A, promoció industrial i tecnològica, la RGE núm. 11096; al programa 763A, ordenació, reforma i modernització de les estructures comercials, les RGE núm. 11095 i 11103.

En defensa conjunta de les esmenes. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista la Sra. Joana Barceló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, no el veig, ralla. Bàsicament amb les esmenes parcials que el Grup Socialista presenta a la Conselleria d'Economia i Competitivitat, amb cadascuna d'aquestes esmenes que presentam simplement la voluntat que tenim és de corregir, modificar els retalls que insisteixen aquests pressuposts que presenten i que discutim, retalls tant al suport a les empreses -crec que s'ha explicat molt bé-, com retalls en les oportunitats i en la protecció de les persones en atur, i per tant la voluntat nostra és corregir i incidir en aquests retalls, que evidentment creim que no ens podem permetre.

I simplement, abans d'entrar en les esmenes específiques -tenim molt poc temps-, una consideració prèvia, una consideració prèvia que és el tancament que el mateix conseller ha fet abans. Tenim la plena voluntat de discutir totes les mesures, totes, de fer totes les aportacions del món, perquè estam convençuts que l'impacte al món laboral d'aquesta crisi que hem viscut i que encara vivim, amb menor intensitat però que encara vivim, és de les coses més importants que podem fer els polítics avui, i a partir d'aquí aquesta evidentment és la nostra voluntat. Però no val que s'impossibiliti aquest debat de mesures, de continguts, amb el fet de la desqualificació de l'oposició perquè quan es va governar en una etapa de la crisi més dura l'atur va créixer, i que per tant la resposta sigui: "Com que vostès en el seu govern va créixer l'atur, el que ens van deixar vostès en relació amb la creació d'atur, açò és impossible". I a mi m'agradaria dir-li d'una manera molt clara i d'una vegada per totes que si en aquesta comunitat autònoma la gestió de la crisi del 2007 al 2011 l'hagués fet un govern del Partit Popular la situació seria molt pitjor, i li ho dic així de clar...

(Remor de veus)

...i a més..., perquè ja en començam a estar cansats, d'aquest discurs, i li vull mostrar una comparativa molt clara: anys 2007, anys 2011. Comparativa amb Múrcia, govern del Partit Popular, no?, govern del Partit Popular. Sortíem el 2007 amb un atur igual, gairebé igual; miri com acabam el 2011, miri com acabam el 2011. Evidentment el blau és Múrcia. Balears és vermell. Clar que va créixer l'atur a Balears, però haguéssim estat Múrcia haguera crescut encara en 45.000 persones més. Açò és la diferència.

(Més remor de veus)

Nosaltres ben segur vam cometre errors, ben segur vam tenir encerts...

(Alguns aplaudiments)

...ben segur, i els reconeixem, però hi ha una cosa que mai no vam dubtar, que és batallar, que és batallar, que és acordar amb l'oposició, que era acceptar propostes i tirar-les endavant. Batallar per la gent, açò és el que vam fer.

Per tant, senyor conseller i senyors diputats i altres diputades que emprem aquest argumentari, temperem la situació, perquè la crisi la viure tot l'Estat, tot, i tothom estic convençuda que va fer el possible, però els resultats són els que són, i vertaderament ho lamentam.

(Més aplaudiments)

A partir d'aquí, les esmenes, i ens centrarem en tres coses. La primera, i miri que li dic, amb les esmenes ens centrarem en una reivindicació obligada, que és la recuperació del CES; no ens diuen ara que va tot bé?, per tant van suspendre el CES dins un pla d'estabilitat econòmica 2012-2014; ara l'economia va un poc millor, se suposava que recuperariem el CES, aixecariem la suspensió del CES. Què vol dir?, que no ens va prou bé?, o simplement que l'economia és una excusa per fer callar veus? És açò? És purament ideologia la participació?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Reivindicació.

Passam als quatre punts següents. Els quatre punts següents, i ja li ho dic, són mesures positives, les que hi ha en aquest programa; hi ha quatre mesures positives però que creim, i també li ho hem de dir, que no compten amb el finançament suficient, però que, repetesc, són quatre mesures que creim que s'han de tirar endavant. La primera, evidentment, és el Pla estratègic de cooperatives; creim que és molt important, és molt important, hem dedicat pocs recursos a aquest àmbit del món de la cooperativa, és una ocupació estable, és una ocupació compromesa a resistir un poc millor, i per tant val la pena treballar-hi, i evidentment és una qüestió de més recursos econòmics i també evidentment, entre parèntesi, de millorar un poc la gestió, perquè enguany crec que hem executat el 30% del pressupost, però, bé, açò és una altra història. Creim que és una mesura positiva i que per tant li hem de donar continuïtat.

En segon lloc, el que fa referència al Pla de salut laboral. El Pla de salut laboral s'anuncia aquí, 2014, que ja no hi serem a temps, 2020; benvingut sigui. Creim que són necessaris més recursos per donar-li contingut, i li ho deim perquè si hem aconseguit entre tots baixar l'índex de sinistralitat, l'índex més baix és el 2012, és quan hem tingut els millors resultats, la davallada més forta va ser el 2009, s'ha mantingut aquesta tendència, però ara torna a pujar, i per tant és necessari incidir i donar contingut a aquest pla de salut i seguretat laboral.

I dues mesures més, permetin-me, que són les lligades al Pla d'ocupació; són, i ho repetesc, les dues mesures són positives emperò insuficients. Pla i programa de garantia juvenil; perfecte, però incomplim els pressupostos del Pla d'ocupació, i n'hem de ser conscients. Fa sis mesos aprovam un pla d'ocupació amb un pressupost de programa de garantia juvenil, 2014 15 milions d'euros, 2015 11,7 milions d'euros. Què en tenim, dels dos anys?, en tenim 5?, 4,5? 4,5. No és suficient, així de clar. No és suficient per què?, perquè l'Estat els està pressionant, no els dona els recursos fins que no els gastin, perquè l'Estat prioritza, evidentment, el compliment de dèficit a passar recursos a les comunitats autònomes perquè executin un programa com és el programa de garantia juvenil, que li donam ple suport, però necessitam els recursos per tirar endavant. Per tant, a partir d'aquí es fa difícil enganxar tota una estratègia que era el més emblemàtic del Pla d'ocupació.

Segona mesura del Pla d'ocupació, i aquesta encara és més dura: la renda d'inserció laboral, 4 milions d'euros. És una mesura, i li ho dic d'entrada, és una mesura positiva; és un programa, en definitiva, com moltes comunitats autònomes han fet, com nosaltres mateixos fèiem; és un programa SOIB corporacions locals, contractació de persones d'un determinat col·lectiu, majors de 45 anys que es contracten per sis mesos, i a partir d'aquí entren, tenen un salari i entren al que fa referència a si tenen dret a una prestació per atur. Molt bé, el programa, 4 milions d'euros. Però a partir d'aquí, evidentment, primera qüestió: els altres 4 milions els hauran de pagar els ajuntaments, és a dir, fins ara discutim que cadascú ha de fer la seva competència, i resulta que a la primera de canvi el Govern, que té les competències en polítiques actives, trasllada aquesta competència als ajuntaments, el 50%; és a dir, els ajuntaments de les Illes hauran de pagar 4 milions d'euros a aquest programa.

I segona qüestió: ja en podem fer, de mesures, en aquesta comunitat autònoma, de protecció de les persones en atur que no tenen prestacions, perquè l'Estat, amb la reforma laboral, la reforma de les prestacions que du incloses, ha tingut un impacte en el 2014, de gener a novembre, i ho hem comptabilitzat, un impacte de baixada de recursos en prestacions en onze mesos en comparació amb l'any 2011 de 120 milions d'euros, alerta! Estam discutint aquí un programa de 8 milions d'euros en un any, i l'Estat ens ha (...) 120 milions. Si em diu que equiparem a nivell, evidentment hi ha menys ocupats, per tant corregim, corregim la xifra, ens dona que pel nombre d'aturats que tenim en el 2014 la rebaixa de l'Estat en un any en prestacions és de 70 milions d'euros. Sabem què vol dir açò?, 70 milions d'euros menys en un any a la gent que més ho necessita, en prestacions

i subsidis, i per açò ara l'Estat ha hagut d'estructurar un pla evidentment de suport a aquesta gent perquè és insostenible, perquè malgrat diguin que l'economia va bé les entitats ens diuen que hi ha més gent que necessita suport i, clar, açò és cert; per què?, perquè les rebaixes en les prestacions han estat brutals, i a la nostra comunitat autònoma, quan li sumes la precarietat laboral, és més difícil encara arribar a prestació. I aquest és el gran drama que tenim, aquest és el gran drama que tenim.

Per tant la mesura és positiva, Sr. Conseller, i tant; el problema és que mentre feim unes mesures amb recursos propis, amb un esforç important els ajuntaments sobretot i el Govern, l'Estat està retirant aquestes prestacions, açò és el problema, i ho fa amb un volum molt més gran de tota la capacitat que aquesta comunitat autònoma pot disposar d'una manera immediata per cobrir-ho. Per tant tenim un problema. Evidentment la mesura, repetim, és positiva, però és insuficient, i sobretot quan veim el panorama i sobretot quan veim que el Partit Popular i el conseller defensen la reforma laboral, defensen aquests retalls que després han de corregir, han de corregir i així i tot, repetim, ni tan sols açò no és suficient. 70 milions retallats...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...a la gent que més ho necessita, que no té feina, és la dada més dura que ens podem trobar en una situació de crisi, i açò el 2011 no passava, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I COLOM:

Nosaltres som pocs i no tenim relleu. Per tant jo parlaré també de totalitat, vull dir de globalitat. He parlat fins ara de totalitat i ara parlaré de totalitat, de globalitat, vull dir.

(Alguns rialles)

És molt graciós per a una persona que ve de fora distingir entre globalitat i totalitat; resulta d'aquestes coses que entre tots ens hauríem de pensar si hauríem de millorar això.

(Remor de veus)

I obrir les persianes, perquè fa una calor aquí...

(Més rialles)

Han parat la calefacció. Moltes gràcies, Sr. President, he estat tot el dia esperant que arribàs aquest moment, que aturassin la calefacció.

“Contrariamente a lo que podría ser una visión apresurada y simplista de nuestra realidad, en la isla de Mallorca ha existido y existe una sólida tradición industrial, por mucho que este fenómeno resulte chocante si se pone en relación con la condición insular”; em sap greu que el Sr. Mercadal no..., sí, el veig allà. Cercle d'Economia, març del 2012, Josep Antoni Rosselló Rausell. No importa parlar de Menorca ni d'Eivissa. Tenim una tradició insular industrial des de finals del segle XIX: Lloseta, Alaró, Esporles..., Inca, a Inca la sabata, Palma...

Per tant quan es diu que no ens hem de comparar amb el País Basc i Navarra, primer, i tant que ens hi hem de comparar, perquè és això el que volem. Nosaltres som unes illes i hem de voler el concert econòmic, i tant, perquè si hem de tenir els nostres al·lots dins barracons, en barracons... No, no, no és demagògia, és que a mi em resulta vergonyós, i no ho dic pel Govern sinó per tots, que ens haguem de permetre tenir nins en barracons, una comunitat com la nostra tenir nins en barracons! No ho podem tolerar!, és que no ho podem tolerar, i per tant... No, no, escoltin, és que no ho podem tolerar de cap de les maneres; estam parlant de nins en barracons, i això és intolerable.

Clar que ens hem de comparar amb País Basc i Navarra, i tant, i hem de voler el mateix concert econòmic. Nosaltres lluitam per això. I amb Aragó, clar!, i amb Aragó no ens podem comparar?, i tant que ens hi hem de comparar, i La Rioja i tot ens ha passat per davant, La Rioja! Canàries té un pla industrial, Canàries, per doblar el seu PIB industrial d'aquí a l'any 2020, com diu la Comissió Europea a la comunicació del 2012. Nosaltres no tenim pla industrial, ni industrial ni res.

Model econòmic. Hem de concretar el model econòmic, i és que ens hi posaríem d'acord. Més indústria, millor turisme, però hem de fer més indústria, eh? Jo duc quatre anys aquí..., no quatre anys, duc un any i busques i no he sentit parlar d'indústria, però és que no n'he sentit parlar, ni en aquestes preguntes que es fan d'autofelicitaçió, i de demagògia; no n'he vista cap ni una d'aquestes preguntes, i mira que n'hem sentides moltes, de preguntes, de tot color, en aquesta hora de càstig que tenim cada setmana. I aquest model econòmic passa per una indústria. La nostra proposta, i que volem pactar, és fer una esmena de 10 milions sobre un pla d'indústria; però és que a més a més hem presentat ara fa un mes una llei d'indústria on establim que per llei s'ha de fer un pla d'indústria dotat pressupostàriament amb un tant per cent del pressupost de la comunitat autònoma, on s'ha de fer el *picking the winners*, que li ha agradat, Sr. Mercadal, societat del coneixement, perquè aquests no paguen aranzel, indústria del coneixement, aquesta no paga aranzel, amb aquesta no tenim cap problema; indústria audiovisual; indústria de construcció, entesa com a rehabilitació, moble, eficiència energètica; i el sector tradicional industrial que tenim aquí. Aquesta és una esmena que tenim; no és el que voldríem, només són 10 milions d'euros; pensam que com a mínim hauria de ser el 0,1% del pressupost de la comunitat autònoma, és a dir, 40 milions d'euros, per començar a parlar

d'una cosa seriosament, 40 milions d'euros, 40 milions d'euros... Venga!, sí, sí, i ara, Sr. Fidalgo, hi anirem, ara hi anirem, Sr. Fidalgo. Sí, sí, ara hi anirem, a això, ara hi anirem. Ara hi anirem, Sr. Fidalgo, ara hi anam.

I l'altra esmena, innovació i recerca. S'ha augmentat, però és molt magre, és molt magre el que tenim, i feim una esmena sobre innovació i recerca perquè entenem que és fonamental per al nostre futur, que va lligat a la societat del coneixement, va lligat a un pla industrial.

I clar, avui matí -per això deia molt magre- avui matí una de les coses que m'ha cridat l'atenció, ara ho estava mirant aquí, és que el pressupost de la Conselleria d'Economia són 39 milions d'euros, 39 milions d'euros! Què podem fer amb 39 milions d'euros?, res. Quina política industrial...?, li descomptam el que pagam de treballadors, funcionaris i tal, és que no podem fer res. Ridícul! On anam? És a que a mi em sap greu quasi quasi posar-me un poc fort amb el conseller, em sap com a greu, perquè amb 39 milions d'euros què podem fer?, què podem fer?, si nosaltres creim que com a mínim hi hauria d'haver 40 milions, 40 milions, per a un pla industrial perquè començàs a tenir efectes d'aquí a cinc o sis anys, i tenim una conselleria d'Economia, d'Economia, eh?!, no és qualsevol conselleria del Govern balear, que té un pressupost de 39 milions d'euros, i això que enguany l'hi han pujat un 10%! 39 milions d'euros la comunitat autònoma de les Illes Balears per a la Conselleria d'Economia? Clar, és el meu primer debat de pressuposts, però és que és d'aquestes coses amb què un queda astorat. Avui matí, és que ni tan sols quan feia (...) ho havia (...), i ara ho he mirat i 39 milions tenim dedicats a la Conselleria d'Economia!

Esmenes que hem presentat: a part del Pla industrial, el Pla d'innovació, que per a nosaltres són esmenes potents, perquè indiquen quin és el model econòmic, cap a on apuntam. Sabem que és difícil, sabem que no és fàcil i que no es farà en dos o tres anys, però hem d'apuntar cap allà, cap a una indústria potent, complementària d'un millor turisme, amb el suport d'una forta aposta en innovació i recerca, una forta aposta. És difícil, però és cap on hem d'apuntar. Dues esmenes que són molt potents perquè indiquen quina és la nostra política econòmica, cap on volem tirar les pedres, cap a quina lluna volem tirar les pedres. Això és el que nosaltres apuntam.

Juntament amb això tenim una esmena d'economia social, en aquests moments és important donar suport al tema de l'economia social i les cooperatives, sembla aquí que hi haurà una transacció a la baixa, a mi és d'aquestes coses que m'astoren, perquè al final són 150.000 euros... Estic molt content, eh?, no voldria que tornàssim enrere, però, clar, 150.000 euros dóna una imatge de com anam de magres a la nostra comunitat autònoma, 150.000 euros.

Mercats municipals, 500.000 euros, 500.000 euros per a mercats municipals; és a dir, els mercats municipals articulen els pobles i articulen les ciutats, i és necessari donar-los suport, és necessari apostar, i ara quan sobretot, i estic d'acord amb el Sr. Marc Pons, estic segur que els comerciants no estan gens contents amb la política comercial del Govern, gens contents.

Foment d'energies renovables. Una altra esmena de devers (...) euros. Això lliga amb la deducció fiscal que el Govern ha incorporat i que nosaltres havíem proposat, amb el decret del Govern que també té Canàries i hi ha d'haver una aposta, és a dir, el Govern passa de 720.000 euros enguany a 644.000, baixa, baixam 80.000 euros, sí, sí. Jo no en sé molt, però allò que he mirat en el pressupost és bastant complicat, posa 720.000 a 644.000. Nosaltres proposam pujar 500.000 euros.

I finalment la darrera esmena, que és una esmena que m'agrada molt, l'e-comerç, proposam 500.000 euros, perquè és el futur i això va lligat amb innovació i recerca. Quan parlem d'e-comerç, no parlem d'Amazon, ni eBay, ni Google, parlem de les botigues, totes i cada una de les botigues de Balears haurien de poder tenir la seva botiga virtual i no és cap cosa molt complicada. És molt senzill, és un complement i és molt fàcil això, però necessitam que des de les institucions públiques s'implementi això, s'empengui. I no hi ha cap partida per a això, zero, no hi ha res. I el comerç electrònic és el futur. Per primera vegada a Estats Units la publicitat en mitjans d'internet és superior a la dels mitjans convencionals. Allà on creix el comerç i el comerç és el que ha mogut la humanitat des de'n Marco Polo i abans, és el comerç electrònic. I nosaltres no tenim cap previsió, no tenim cap política de comerç. Fins i tot l'Ajuntament de Palma té un programa, Palma Activa, molt bo sobre el tema del comerç electrònic. El Govern balear res de res. No podem estar en el segle XX, som al segle XXI. No hi ha res de res.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Ara és el torn de la diputada no adscrita Sra. Font i Aguiló. Té la paraula per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, vicepresident. Si el Sr. Mas diu que són pocs, podrà entendre la dificultat d'aquesta diputada per defensar les esmenes a pràcticament totes les seccions d'aquest pressupost i amb una cosa sí estic d'acord amb vostè, Sr. Mas, fa molta calor.

Gràcies, Sr. Vicepresident, senyores i senyors diputats. Ens trobam en el debat de la secció 19, de la Conselleria d'Economia i Competitivitat i permetin-me que abans de passar a la defensa estricta de l'esmena RGE núm. 10695, al programa 322 de la secció 76, foment i la gestió de l'ocupació de les Illes Balears, no deixi passar l'ocasió ara de posicionar-me amb un aspecte que malgrat no hi hem aportat esmenes, no hi hem fet esmenes, creim necessari i oportú fer-hi unes breus consideracions.

Primer, significar una novetat d'aquesta conselleria, la que significa la incorporació en el seu organigrama del Servei d'Ocupació de les Illes Balears, el SOIB. Mirin, deixin-me fer una prèvia també. Els seus pressuposts, els pressuposts que vostès presenten de la caib, basats en un percentatge de creixement previst el 2015 d'un 2,1%, un creixement nosaltres pensam que molt optimista, a nosaltres els he de dir que ens sorprèn bastant aquesta previsió, perquè jo crec que no s'ha tengut en compte de qualque manera el caràcter estacional de la nostra economia, que depèn molt d'un turisme d'altres països europeus, que no són tan optimistes com el que vostès presenten. La veritat és que crec que podran acceptar que els digui que com a mínim, almanco ens estranya, ens sorprèn que vostès tinguin aquesta alegria, aquesta eufòria amb aquestes xifres i que comparteix segurament el conseller d'Economia amb la presentació d'aquests comptes. Jo crec que vostè ho comparteix.

Miri, som quasi al final de les dues jornades plenàries de pressuposts i encara no he sentit, els dic la veritat, no he sentit que cap de vostès no ens han explicat com arribarem a aquest increment del 2,1% del PIB, que si em permeten dir-ho així, sosté aquests pressuposts. Ens agradaria que ho expliquessin i que ho expliquessin d'una forma clara, que tots els ciutadans d'aquestes illes ho poguessin entendre i no pensem que aquests números que vostès avui presenten formen part d'una estratègia de final de legislatura i fent anuncis que sap que després ja no hauran de retre comptes.

Mirin dit això, el pressupost d'aquesta conselleria en concret, té un increment d'un 10,64% i particularment el SOIB s'incrementa en quasi un 13%. Faig menció especialment al SOIB perquè la meva esmena va dirigida precisament al SOIB. Jo vull fer una especial menció a la partida per al pagament d'una renda d'inserció laboral, ho fet avui matí crec..., perquè ja he perdut un poc..., he fet una especial menció a la partida del pagament d'aquesta renda d'inserció laboral per a les persones aturades majors de 45 anys. Jo els ho dic tal com sona, jo crec que han trampes, vostès han fet trampes en aquesta partida. Vostès la varen comprometre amb una nova aportació, com una nova aposta i ara ens trobam que aquests pressuposts revelen, ens mostren que no són una aposta nova com el Sr. Conseller es va comprometre, sinó que surt a compte de la retallada de la renda mínima de serveis socials. I això per a nosaltres és fer trampes, Sr. Conseller. I perquè quedi clar, jo li diré que estam d'acord en la implantació d'aquesta renda d'inserció laboral per a les persones aturades majors de 45 anys. És a dir, nosaltres hi estam d'acord. Tinguin-ho clar. Amb el que no estam d'acord és que aquesta partida surti de serveis socials, amb això sí que no hi estam d'acord. Mirin, la realitat social és dramàtica, s'han incrementat de forma significativa les desigualtats a les illes i un dels problemes d'exclusió que més afecten la societat balear són els relacionats amb el treball.

Fetes aquestes primeres consideracions, passaré finalment a la concreció de l'esmena presentada RGE núm. 10695 al programa 322D, de la secció 76, foment i gestió de l'ocupació de les Illes Balears. Primer constatar que el SOIB passa, com havia dit abans, d'un pressupost de 37 milions de l'any passat a un pressupost de 42 milions, amb un increment de quasi un 13%. Augment sí, sí, ha augmentat, però a costa de serveis socials i nosaltres no hi podem estar d'acord, no hi estam d'acord, ja li ho hem dit el matí, li torn repetir avui a la tarda.

Tampoc no voldria deixar passar l'ocasió per manifestar la nostra preocupació per les més de 85.000 persones aturades a les Illes Balears i de forma significativa l'augment de la precarietat en el món laboral. Les polítiques actives d'ocupació sembla que no són una prioritat per a aquest govern, si recordam la partida pressupostària destinada a aquestes polítiques ja va caure en el seu moment en un 32%. L'esmena que hem presentat a aquesta secció té com objectiu la reactivació del programa d'Agenda d'ocupació i desenvolupament local. La seva implantació el maig del 2008 va resultar de tot positiva per a l'illa de Formentera, que fins en aquell moment tots els projectes relacionats amb el foment de treball i la formació per a l'ocupació, es gestionaven fora de l'illa, una situació poc dinàmica i activa i poc adequada a les necessitats reals de l'illa. Les xifres i els assoliments aconseguits mitjançant aquest programa, després de la seva implantació, parlen per si mateixos. Els cursos executats han permès la formació d'un nombre important d'aturats, a banda d'aconseguir finançament per a la contractació d'aturats els mesos d'hivern per realitzar aquestes tasques d'interès general i social.

Que els projectes de formació i ocupació s'originin i es gestionin des de Formentera, els apropa a les necessitats reals de l'illa. L'autogestió ha permès valorar què és allò que necessitava i detectar les problemàtiques i, per tant, iniciar diversos projectes per posar solucions específiques, reals i directes, un programa que vostès han deixat de finançar i amb la seva decisió han perjudicat els ajuntaments per la manca de finançament d'un 80% del sou d'un personal especialitzat i qualificat, que ha resultat del tot necessari i una figura importantíssima per implantar polítiques actives dels diferents municipis. I ara, quan són més necessaris que mai, per tant, aquesta esmena va en la línia d'afavorir la promoció econòmica i cercar un creixement sostenible i generador d'ocupació, i vol garantir un programa vital per a l'illa de Formentera, per a la funció que desenvolupa en els seus vessants, organitzar cursos de formació, ajudar als emprenedors.

Dit això, he de fer menció i he de significar..., els he de dir que és lamentable el cas poc transparent que implica la directora del SOIB i candidata del Partit Popular a la batlia de Lloseta a la petició d'un lloc de treball expressament per un docent de secundària destinat a Menorca com interí, que mitjançant una argúcia laboral s'intentava alliberar un docent, per donar suport a la campanya electoral de la directora del SOIB i també com a futur número 3 de la llista municipal. A mi em pareix lamentable i ho he de significar. És lamentable, ara són moments de responsabilitat i són moments de responsabilitats polítiques i en aquest cas, Sr. Conseller, vostès arriben tard.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del diputat no adscrit el Sr. Pastor i Cabrer. Té un temps de deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Benvingut, conseller d'Hisenda i Pressuposts, al debat de pressuposts. Mai en la història d'aquest parlament en el debat de pressuposts havíem vist la cadira del conseller, que realment és el que du els pressuposts, buida. Ens alegrem que s'incorpori en aquest debat que és el seu debat. Això no són 12 governs o 9 governs, és un sol govern i és el seu pressupost.

El conseller diu *¿en qué país vivimos?, en un país que se llama España* i que té discriminada una comunitat que es diu Illes Balears. En aquest país vivim.

I vostè diu model cap on volem anar. Hi estam d'acord, és a dir, compartim el plantejament que ha fet del model cap on volem anar. Però jo crec que primer hauríem de saber quin model volem o quin model aplicam, no és veritat? El model de posar impostos als envasos, als empresaris d'aquesta comunitat? O al model de no impostos als envasos? Al model d'impostos als cotxes de lloguer? O el model de no impostos als cotxes de lloguer?, perquè és ver que no és el mateix conseller, però és el mateix president, hauríem de saber quin és el model que volem aplicar.

La veritat és que jo els plantejaria una proposta nova, que poguéssim fer ara que està tant de moda, aquesta *realities* que fan a la televisió i que se'n duen famosos a una illa deserta i els fan passar unes experiències a què no estan acostumats. Jo agafaria tots els consellers asseguts a la bancada blava i els faria estar el mes de gener als serveis socials d'un ajuntament. Jo crec que seria un exercici i s'adonarien de quina és la realitat dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat. És que l'únic que li ha falta, Sr. Conseller d'Economia d'aquesta comunitat, és pujar i donar-se besades a vostè mateix. Vostès plantegen una realitat que no és la que viuen els ciutadans d'aquesta comunitat.

Fa deu dies, municipi de Manacor, associacions que donen aliments, varen haver de fer una crida a la població i a l'ajuntament perquè havien acabat la llet. No havia passat en 12 anys de batlia. Havien acabat la llet de famílies que no podien anar a comprar a la botiga un litre de llet per beure ells o per dona als seus infants. Aquesta és la realitat d'aquesta comunitat, Sr. Conseller, i possiblement estiguem millor i ens comencem a recuperar, però hi ha molta precarietat, hi ha moltes famílies que no arriben a final de mes. Hi ha molta gent que està exhaurint els recursos. Sap què ens ha passat a nosaltres, als que tenim el caràcter mallorquí, menorquí, eivissenc, conec més el mallorquí, que quan tenim una empresa i ens va malament, exhaurim els nostres recursos i la gent, els empresaris d'aquesta comunitat han exhaurit els seus recursos propis. Tots aquests estalvis que havien durant 30 anys d'empresaris, els han exhaurit abans de tancar les empreses i quan un empresari mallorquí tanca l'empresa és perquè ja no li queden més recursos. Hem viscut dos, tres, quatre anys que no s'han tancat empreses precisament perquè els empresaris han aguantat i han

aguantat gràcies als seus recursos. Però a dia d'avui, els empresaris tenen les mateixes dificultats que tenien fa tres anys, no tenen accés al crèdit. I aquest és el gran problema, els empresaris avui, no els nous emprenedors, no els nous emprenedors, els empresaris de tota la vida, que estan acostumats a funcionar amb la pòlissa de crèdit, avui els bancs els posen problemes, no els renoven les pòlisses de crèdit.

Què ha millorat per a vostè en aquest cas per a aquests empresaris? És que necessiten crèdit. I sap què els passa?, que tenim una comunitat, crec que segons les dades del Banc d'Espanya, d'ahir o abans d'ahir, ja passam els 7.500 milions de deute. I jo em deman quines polítiques pot fer una comunitat amb aquest nivell d'endeutament? Vostè ho té complicadíssim. El problema no són les polítiques que fan vostès, tornarem en el debat que hem tengut a cada secció. El problema que tenim és de finançament. Si a vostè no li donen instruments i finançament per aplicar polítiques d'activitat econòmica, no podem fer absolutament res. Estam en fallida, no podem. Aquesta comunitat si fos una empresa hauria tancat.

I estam tots contents perquè quadram uns pressuposts que són del tot insuficients amb un 1,3% de dèficit. És a dir, per quadrar els pressuposts hem de tornar acudir al dèficit i això és una satisfacció per a tots, perquè només acudim a l'1,3%, però augmentam el deute d'aquesta comunitat, per què?, perquè els recursos no ens basten. El més lògic seria que quadréssim els pressuposts sense haver d'acudir a més deute, imagin que en això està d'acord amb mi. Quin problema tenim?, que el finançament no ens basta, no li basta al conseller per arribar a final d'any. Al conseller de Salut no li basta per pagar les nòmines dels metges, no li basta per pagar les nòmines dels hospitals comarcals o el d'Eivissa, no li basten. A la consellera d'Educació no li basta per posar més personal. Fan un gran esforç per intentar estar en aquest temporal. Tenim un problema de finançament i el fracàs del conseller i del president és no haver aconseguit més recursos per a aquesta comunitat.

Sr. Mas, a mi em sap greu, és una persona nova aquí i ve amb aquesta il·lusió i jo crec que entre tots cada dia li llevam, cada dia llevam una mica més la il·lusió al Sr. Mas. Diu, és que aquí no tenim pla industrial. Jo li diré quin és el pla industrial que tenen les indústries d'aquí, reconvertir les naus industrials en zones comercials, perquè avui la indústria ja no existeix, i això passa a tots els municipis de Mallorca. Tots els polígons industrials, que abans es pegaven coces per fer polígons industrials, avui ja no els volen, avui volen polígons de serveis, perquè hi puguin anar les grans superfícies, i puguin sobreviure, puguin llogar les naus per poder pagar la hipoteca que tenen de la nau. Ja no hi ha esperança. Els industrials es volen llevar de damunt les naus industrials, que amb molt d'esforç varen adquirir. Aquest és el pla industrial i el futur industrial que tenim en aquesta comunitat autònoma.

I després, clar, vostès treuen una línia d'ajudes amb els ajuntaments. Jo li faré una pregunta, perquè això d'haver de pagar el 50% ja és greu. Qui farà la selecció del personal? La directora del SOIB?

(Remor de veus)

Perquè si és així nosaltres no jugam, nosaltres no jugam, alerta. Volem saber abans de posar els doblers qui farà la selecció, no fos cosa que a nosaltres també ens enganassin.

Abans hi havia ajudes per a fires locals. Les fires locals dels municipis tenien ajuda. Ara ja no en tenen. Nosaltres li demanam un pla per potenciar i modernitzar els mercats municipals, d'acord amb els ajuntaments i juntament també amb ells. Una línia d'ajudes per a empreses que van a les fires fora de la nostra comunitat. Abans aquestes empreses quan anaven a fires, les empreses de bijuteria de Menorca o Mallorca quan anaven a Milà tenien una ajuda del Govern per anar a aquestes fires. Avui això ha desaparegut.

Ens agradaria que ajudassin als consells insulars per fer la redacció dels plans directors d'equipaments comercials. Jo ja no sé si hi són a temps a planificar quin ús comercial o quines grans superfícies volem en aquesta comunitat, la veritat és que ja n'hi ha moltes, però jo crec que és necessari fer-los i els consells insulars diuen que no els fan perquè no tenen recursos. Aquí hi ha el Govern i jo crec que estaria bé que donàssim aquesta ajuda als consells insulars.

Jo els deman que facem un pla de comerç que tenguí per objectiu dinamitzar el petit i mitjà comerç, donada la seva importància i la competència que tenen avui de les grans superfícies. A més, li diré quina baixa li don, tenen 1,5 milions d'euros que paguen per al manteniment del Palau de Marivent, llevin-lo, que el pagui Madrid, jo no dic que no venguin els Reis a Marivent, que venguin, no hi ha cap problema ni un, però per què hem de pagar nosaltres un palau, 1,5 milions d'euros per venir un mes aquí. És a dir, que el pagui Madrid, que venguin però que el pagui Madrid...

(Alguns aplaudiments)

Retiraria una esmena, la RGE núm. 11097, vaig cometre l'error, la vaig presentar a la secció 14 i també l'he presentada a la secció 19. Per tant, en demanaria la retirada.

Jo li diria, Sr. Conseller, que l'objectiu que tenim tots, m'imagín que vostè està tan preocupat com nosaltres o fins i tot més, perquè vostè té la responsabilitat de govern, d'intentar millorar els recursos d'aquesta comunitat. Segurament amb recursos podrem tenir bones idees i podrem fer moltíssimes accions, però sense recursos difícilment les idees que tenguem les podrem posar en pràctica.

Crec que l'Estat té un deute i una obligació amb aquesta comunitat. Per què un estat ha de tenir un model de finançament en el País Basc i nosaltres hem d'estar a la cua del finançament?, per què? Jo crec que això no és just i això requereix d'un gran consens polític, no sé si passarà aquesta legislatura o la que ve, però requereix d'un gran consens polític

per acabar d'una vegada per totes amb la injustícia en què viuen els ciutadans d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra ara. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular el Sr. Oscar Fidalgo, per un temps de deu minuts.

EL SR FIDALGO I BESTARD:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Cuarenta minutos me han precedido en el uso de la palabra y sinceramente se hace complicado en los diez minutos que tengo responder a todas y cada una de las consideraciones que en puridad se han hecho encima de esta tribuna esta tarde.

Pero quería empezar diciendo que si buscas resultados distintos, no hagas siempre lo mismo, lo decía un famoso físico alemán de mediados del siglo pasado. Y esa es la impresión que me da y si me lo permiten ustedes como idea general, cuando uno entra a estudiar el número de enmiendas que se han presentado por parte de la oposición a esta sección concreta de los presupuestos generales de la comunidad autónoma para el año 2015. Obviamente no es normal que en situaciones distintas las medidas y las recetas sean las mismas, no sólo que hace tres años, que son los presupuestos en los que ustedes y yo hemos tenido oportunidad de debatir, sino las mismas de hace prácticamente hace ocho años. Es decir, oiga las mismas recetas que ustedes en su día pusieron en práctica y tuvieron la oportunidad de poner encima de la mesa para resolver los problemas de los ciudadanos de las Islas Baleares, son en puridad las mismas que ustedes vienen presentando año tras año, con alguna honrosa excepción de percepción en el trabajo, en los presupuestos generales de la comunidad autónoma. Entonces da la sensación de que ustedes suben a esta tribuna y hablan de sus enmiendas, sobre todo en concepto de cantidad. Yo creo que se debería hablar de las enmiendas y de su contenido en un concepto de calidad y oportunidad, que es precisamente el motivo por el que tienen que ser aceptadas en su caso, o rechazadas.

Bien, de un total de 50 enmiendas que se han presentado, le relato que hay 38 del Partido Socialista que están valoradas en 20,2 millones de euros; 6 del Grupo Parlamentario MÉS, por 15 millones de euros; una de la Sra. Font y 5 del Sr. Pastor.

Bien a nivel general y en datos generales igualmente, el área de Economía y Competitividad, como ustedes saben, aumenta un 10,65% el presupuesto este año, con un total de 93 millones de euros. Y en concreto me gustaría entrar a lo que yo creo que en definitiva es lo más importante que son los acuerdos a los que yo creo que hemos llegado con los grupos parlamentarios de la oposición MÉS y Partido Socialista. Yo he tenido la oportunidad de hablar con algún diputado no adscrito, con el convencimiento de intentar llegar a un acuerdo, no ha sido posible, pero en fin, yo he puesto todo el empeño posible del que he sido capaz para facilitar un acuerdo.

En cualquier caso, les paso a relatar que la enmienda 10787 del Grupo Socialista, que pretende para el Plan estratégico para cooperativas y trabajo social, destinar 500.000 euros, nosotros proponemos la transacción de destinar efectivamente, la cuantía de 150.000, pero no detraerlos de la sección 34, tal y como mantiene el Grupo Parlamentario Socialista, sino en este caso de la sección 35.

Esta enmienda igualmente hace referencia a una pareja presentada por el Grupo Parlamentario MÉS, que es la 11283, igualmente para el fomento de la economía social. E igualmente le proponemos obviamente el mismo modo de transaccionar la enmienda, detrayendo no de la sección 34, sino de la sección 35 la cuantía de 150.000 euros.

Y en segundo lugar, hablamos de la enmienda 10817, igualmente del Grupo Parlamentario Socialista, de apoyo a las estrategias de internacionalización de empresas. Nosotros les proponemos, tal y como sabe su portavoz, aumentar el presupuesto del IDI en 150.000 euros, destinados al apoyo a las estrategias de internacionalización de empresas.

Estos son en definitiva los acuerdos que nosotros presentamos en esta área de gobierno de Economía y Competitividad.

Hay muchísimas más enmiendas que puedo relatarles a ustedes de manera amplia. Yo creo que podríamos dar por reproducido incluso mi debate en el seno de la Comisión de Economía, en el que ya tuvimos de manera inminente la posibilidad de hablar y debatir sobre estas cuestiones. Pero es que insisto -y perdonen que sea reiterativo- en que aquí existen dos modelos, ustedes nos dicen continuamente y el Sr. Miguel Ángel Mas está obsesionado con ello, que tenemos la obligación de pensar en el futuro. Yo estoy completamente de acuerdo con usted Sr. Mas, pero es que cuando les veo a ustedes actuar y cuando uno echa la vista atrás y ha participado en tres o cuatro debates de elaboración de presupuestos, como en el que nos encontramos, y se encuentra con que se han presentado prácticamente las mismas enmiendas a cuestiones que son francamente distintas, porque ustedes estarán más o menos de acuerdo, pero es evidente que la situación de las Islas Baleares en este año 2014 no es la misma que la del 2011.

La verdad es que todos los indicadores obviamente nos dicen lo contrario. Y a mí me viene a la cabeza, releyendo algunas historias y hacía referencia a ello en la comisión, no sé si conocen ustedes la obra de Albert Camus, del siglo pasado que hablaba del mito de Sísifo, que en definitiva se trababa de que el pobre Sísifo, condenado por los dioses, además de ciego, tenía que cargar a sus espaldas una roca muy pesada que tenía que arrojar una y otra vez por el monte Atlas. Esa era su condena, en definitiva, el absurdo. Repetir e incidir una y otra vez en los mismos errores. Y eso es lo que me parece sinceramente y lo digo con todos los respetos, que hacen ustedes en el ejercicio de este debate parlamentario. Yo no he escuchado ni una sola idea nueva, que haya sido original y que no se haya planteado, no sólo insisto, en estos tres años largos de Gobierno, sino cosas distintas a lo que hicieron ustedes cuando tuvieron la oportunidad de gobernar y todos sabemos el resultado que se produjo.

En definitiva, al final la realidad es que existe un Gobierno con el soporte de un partido político, que es el Partido Popular, con un programa sólido de reformas, muy probablemente el gobierno más reformista de la historia de esta comunidad autónoma, estarán ustedes de acuerdo o no con esta afirmación, pero yo creo que es certera, es probablemente el Gobierno más reformista de la historia de la comunidad autónoma; que se ha mantenido firme, como Ulises, ¿verdad?, oyendo los cantos de sirena, que en este caso -permítanme ustedes la metáfora- como en la *Odisea* de Homero, que lanzaban ustedes desde aquella bancada, repitiendo una y otra vez que las siete plagas de Egipto caerían sobre los ciudadanos de las Islas Baleares, si no atendíamos al dispendio que ustedes nos ponían sobre la mesa...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats, per favor, una mica de silenci.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Que no era posible en definitiva, que esta comunidad autónoma volviera a crear empleo como lo hace y por cierto liderando la creación de empleo a nivel nacional; que no era posible y que era absurdo con lo que nosotros planteábamos crecer. Y a día de hoy la comunidad autónoma de las Islas Baleares está creciendo por encima de la media española y la media europea.

Esto no son tesis, ni discursos, Sra. Barceló, absolutamente filosóficos y metafísicos, como el que ha hecho usted hoy encima de esta tribuna. A mí me gustaría recordarle Sra. Barceló, cuando usted habla..., uno va a la política a gestionar la realidad, Sra. Barceló, y la realidad de la que tiene que partir este gobierno son las 46.000 almas que dejó usted en el paro en cuatro años, esa es la realidad que ha tenido que gestionar este gobierno...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y además ha tenido la osadía de decir que probablemente si hubiera estado el Partido Popular en el Gobierno ..., oiga, mire, Sra. Barceló, es que el Partido Popular está en el Gobierno ¿y sabe lo qué ha pasado?, que mientras usted y su partido fueron los responsables de destruir 46.000 empleos en esta comunidad autónoma, este partido y este gobierno ha sido capaz por el momento de restituir 20.000 empleos en esta comunidad autónoma y liderar la creación de empleo en toda España. Esto es lo que ha hecho este gobierno y este partido. Y eso -insisto-, a pesar de sus cantos de sirena durante todos estos años, de que era imposible acometer las reformas y que las siete plagas de Egipto caerían sobre los ciudadanos de esta comunidad autónoma si nuestras políticas iban adelante.

En definitiva, han quedado ustedes en evidencia porque ustedes se han quedado radicalmente sin discurso. Ustedes vendieron una ilusión del 2007 al 2011 y a día de hoy pretenden seguir amortizándola. Yo sinceramente se lo digo, creo que para todos los ciudadanos sería mejor tener enfrente en este parlamento, se lo digo con todo el cariño y con todo el respecto...

(Remor de veus)

Perdónenme ustedes. Una oposición mucho más seria, mucho más centrada y mucho más razonable y lo digo porque seríamos capaces quizás de centrar un poco más el debate, porque al final en política no se trata de blanco o de negro, se trata de grises y son los grises los que nos permiten llegar a acuerdos, pero es que ustedes están probablemente instalados en la radicalidad más extrema que recuerda este parlamento en los últimos 20 años...

(Remor de veus)

Y así lo dicen las circunstancias. Y, bueno, en fin, con la aparición de determinados movimientos políticos se disputan ustedes la legitimidad de las coletas cada día uno y otro...

(Continúa la remor de veus)

Entonces, oigan, en esa tesitura y con cambios de opinión tan radicales, sinceramente es muy complicado llegar a acuerdos.

Y acabo, Sra. Presidenta, diciendo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

...que la constatación de la evidencia,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fidalgo, un segundo. Acabe, Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Bueno citaré otra vez a Canovas, a ver si se ríen un poco más...

(Algunes rialles)

Cuando decía y lo repito otra vez, porque lo he dicho varias veces en esta tribuna, pero es una frase que me gusta mucho porque creo que se amolda a las circunstancias. Canovas decía que la política era el arte de aplicar aquella parte del ideal que las circunstancias hacen posible. Nosotros y este gobierno de manera absolutamente sacrificada y humilde ha estado trabajando estos años...

(Rialles)

...para presentar un balance de gestión a todos los ciudadanos de la comunidad autónoma. Y fíjense ustedes si estábamos acertados que este presupuesto consolida la recuperación económica de esta comunidad autónoma y hemos sido capaces de venir hasta el Parlamento y presentar la reforma fiscal más ambiciosa para los ciudadanos de la última década en esta comunidad autónoma, que va a permitir que, después de estos años y con lo que todos hemos pasado, seamos capaces de rebajar los impuestos que pagan todos y cada uno de los ciudadanos de esta comunidad autónoma, que en definitiva es prueba de que vamos por el buen camino y de que hemos hecho los deberes, cosa que otros sinceramente no pueden decir.

Muchas gracias por su paciencia, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans de passar... senyors diputats! Senyors diputats, voldria demanar abans de passar al següent debat, el debat número 6, si accepten les transaccions ofertes pel Grup Parlamentari Popular, la del Grup Parlamentari MÉS és la RGE núm. 11283...

(Remor de veus)

Sr. Mas, li deman, la ...

Senyors diputats, és impossible tenir una conversació, és impossible continuar amb el debat, jo no sé si ara volen... no, tots els diputats, eh? Sr. Bonet.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Bonet, constantment em diu el mateix, vostè es dirigia a mi, no és ver, ara? Es dirigia a mi, d'acord, ho dic a tots els diputats. He mirat primer aquí i després aquí...

(Remor de veus)

Bé, vostè dirà que no i jo que sí. És igual...

(Remor de veus)

Sra. Armengol, també l'he mirada a vostè, perquè també li he d'oferir que em digui un tema d'unes esmenes...

(Remor de veus)

Bé, però a posta mir aquesta bancada, Sra. Armengol, a posta mir aquesta bancada perquè és la bancada de l'oposició que m'ha de dir si volen acceptar...

(Remor de veus)

És que en aquest moment els vull demanar a vostès si accepten unes transaccions o no. És just per això. És que no em sentien, Sra. Armengol, només és això...

(Continua la remor de veus)

Ho estava dient i pareixia que no anava amb vostès...

(Continua la remor de veus)

Sr. Mas, accepta la transacció de l'esmena RGE núm. 11283?

EL SR. MAS I COLOM:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, hi havia dues esmenes les RGE núm. 10787 i 10817.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, s'accepten.

LA SRA. PRESIDENTA:

Les dues, eh? Moltes gràcies.

Continuam el debat número 6 de totalitat, agrupació de la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, amb les seccions i entitats afins.

A. Esmenes a la totalitat Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats...

(Remor de veus)

Esmenes a la totalitat Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, la RGE núm. 10845; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la RGE núm. 10888; E17, Institut Balear de la Joventut, la RGE núm. 10891; F02, Fundació per al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears, la RGE núm. 10897; F09, Fundació Robert Graves, la RGE núm. 10899; F10, Fundació Teatre Principal d'Inca, la RGE núm. 10900; F13, Fundació per a l'Escolar Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears, la RGE núm. 10902; Secció C06, Consorci per a la Música de les Illes Balears, Orquestra Simfònica de les Illes Balears Ciutat de Palma, la RGE núm. 10912; secció C07, Consorci per al Foment d'Infraestructures Universitàries, la RGE núm. 10913; secció C08, Consorci Institut d'Estudis Balears, la RGE núm. 10914; secció C15, Agència de la Qualitat Universitària de les Illes Balears, la RGE núm. 10921.

I del Grup Parlamentari MÉS, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, la RGE núm. 11252; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la RGE núm. 11168, i E17, Institut Balear de la Joventut, la RGE núm. 11169.

Defensa conjunta de les esmenes té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyors i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació, aquest serà el darrer debat de pressupost d'Educació de la legislatura, els dies previs del qual s'ha vist mediatitzat per la dimissió d'un dels seus directors generals, el Sr. Miquel Deyà; dimissió que es produeix en dissentir obertament d'algunes de les polítiques que està aplicant el seu govern, com és el cas de voler contractar d'assessor docent un interí afí al PP, que encara no havia pres ni possessió a la seva plaça; o dit d'una altra manera, per dissentir de no tenir restriccions pressupostàries per a allò que convé a un partit polític que dóna suport al Govern, mentre que sí que n'hi ha per a allò que té a veure amb els ciutadans i les ciutadanes que tenen més dificultats.

Efectivament açò és així, i per aquesta raó, perquè nosaltres tampoc no estam d'acord amb aquesta manera de procedir, que una vegada més ens veim obligats a presentar una esmena a la totalitat de la secció 13, així com de les fundacions, els consorcis i les empreses públiques relacionades, entre elles, per la seva importància, l'IBISEC, i motivades perquè consideram també que aquest pressupost relatiu a Educació, Cultura i Universitats, com tampoc cap dels anteriors que ha elaborat el Partit Popular aquesta legislatura, no respon a les necessitats de la nostra comunitat autònoma, i ara passaré a concretar per què pensam açò.

I en primer lloc em referiré a les necessitats ciutadanes que han anat *in crescendo* a conseqüència de les retallades indiscriminades que han patit tant la gestió d'educació com la de cultura, algunes d'aquestes retallades derivades de decisions preses des del Govern d'Espanya, com les dictades pel Reial Decret Llei 14/2012, o les obligades a causa de la desaparició de convenis de col·laboració entre el ministeri i les comunitats autònomes, i altres de motu propi fetes pel Govern de les Illes Balears com a deixeble avançat que és del de Madrid utilitzant les tises on fa més mal. És un pressupost el de 2015 que s'ha elaborat sense corregir aquestes retallades -augment de ràtios, no cobrir les baixes fins als 30 dies, desaparició de complements de tutoria i de caps de departament, dels programes de reforç escolar, etc.- al mateix temps que s'anuncia una reactivació econòmica. De cap manera no és acceptable ni pot respondre a les necessitats de la nostra comunitat autònoma.

I la pujada del 5,12 d'aquest exercici, que no és tal com demostrarem més endavant, no pot tampoc de cap manera tapar o dissimular les mancances a què el sector ha estat sotmès durant aquests quatre exercicis. Hi ha una dada molt gràfica que ens ho fa veure amb claredat: tot i la pujada d'enguany continuam sense arribar al 3% del PIB en inversió educativa, just arriba al 2,9; hem pujat una dècima en comparació amb altres anys, amb l'any passat, i açò ens col·loca en xifres del 2007, quan governava Matas, i el fracàs escolar era del 43%; per davall, per tant, ens col·loca de la mitjana espanyola, molt més per davall de la mitjana de l'OCDE, i moltíssim més si hem de complir amb les exigències de l'Estratègia europea 2020, els punts principals de la qual recordarem aquí, que són taxes d'abandonament escolar prematur per davall del 10%, i que almanco un 40% de les persones de 30 a 34 anys hagin completat estudis a nivell terciari. I aquests són els reptes que tenim, i als quals difícilment podrem arribar sense fer un esforç important, que evidentment aquests pressupostos no evidencien. En taxes d'abandonament prematur encara estam gairebé en un 30%, en un 29,7, 6 punts per damunt de la mitjana espanyola; però en estudis terciaris en aquesta comunitat autònoma, que és la manco inverteix en estudis universitaris, estem molt per davall de la mitjana espanyola, que en la passada legislatura recordaré que havia arribat gairebé al 40%, ja s'havia complert amb aquest paràmetre a nivell nacional, no així, evidentment, a les Illes Balears, que segons les darreres dades d'ara, d'aquesta legislatura, publicades és del 28,8, 10 punts de diferència.

Però a més aquest pressupost no pot respondre a les necessitats d'aquesta comunitat autònoma perquè no és un pressupost real. Tampoc no ho van ser els anteriors. Comentaré únicament els recents, perquè basta mirar l'execució del pressupost de 2013 per comprovar que el que es va aprovar en aquella cambra van ser 743 milions d'euros, en aquesta cambra, perdó, mentre que el definitiu va ser de 778 milions d'euros, 35 milions de diferència, Sra. Consellera. Un altre exemple: l'any 2014 es van aprovar 422 milions per a les nòmines del professorat d'educació pública, quan a l'execució de 2013 ja eren 425,5; i en l'avanç d'execució del pressupost de 2014, que s'ha publicat juntament amb el pressupost, ja s'ha vist que el setembre ja s'ho havien gastat tot, els 422, cosa que s'ha confirmat amb l'ampliació de gairebé 20 milions d'euros la setmana passada per pagar els sous del professorat. Aquesta ampliació, per tant, ja es menja els 20 milions d'augment del 2015, dels 39 ja se'n menja 20. Pensen que l'any 2010, prorrogat el 2011, hi havia pressupostat 457 milions per a professorat; vostès ara n'han pressupostat 442, serà insuficient una altra vegada per molt que hagin augmentat les ràtios, per molt que no es paguin els complements al professorat, per molt que no se substituïxin les baixes, perquè ara hi ha 10.000 alumnes més. És un pressupost mal fet, en definitiva, i que significa que als 39 milions d'euros que vostè ha dit que tenia de més ja se n'han de restar, com he dit, 20, amb la qual cosa tindrem realment 19 milions més que l'any 2014, és a dir que el pressupost el que ha augmentat és un 2,60%, no un 5,12%.

Ja li he dit a més en diverses ocasions que el que pressuposten per a la dotació i per al manteniment dels centres no és suficient. Han disminuït en tres anys 5 milions d'euros en infraestructures educatives i 2 milions en funcionament de centres, de manera que tres mesos abans d'acabar l'any ja no podien pagar les dotacions als centres. Ja tenim novament -ho

hem vist als diaris- denúncies de centres que no poden pagar el seu funcionament i problemes greus de manteniment d'edificis.

A més aquest curs s'ha posat en funcionament la LOMQE, i no ens queda clar si el pressupost necessari finalment, que sí que efectivament hi ha un augment, però si realment açò anirà a càrrec d'un crèdit de la comunitat autònoma que després ha de tornar a l'Estat o què. Jo crec que la consellera ens ho podria explicar ara.

Com també m'agradaria que ens expliqués l'augment de 121.000 euros en comunicació en la partida de serveis generals. Ens pot explicar, per favor, quina serà la campanya que pensa engegar amb aquests 121.000 euros?

També voldríem saber quina possibilitat de negociació amb els sindicats li permet l'article l'article 21 del pressupost, que manté la suspensió dels complements de tutoria i de departament.

Quant al pressupost de cultura necessària també fer-hi unes breus referències. Cada vegada que hem parlat amb vostè sobre aquest tema ens ha explicat el programa Viu la cultura. molt interessant i important, no dic jo que no, però aquí hi ha dos temes cabdals als quals no es fa mai referència: un és la llengua pròpia i, l'altre, el patrimoni històric. La primera, la llengua catalana, està maltractada per aquest govern, tothom ho sap, i l'altre, simplement oblidat, arraconat, menystingut pels dos consellers anteriors, i ens temem que ara continuarem amb la mateixa tònica, quan si alguna cosa forma part de "lo nostro" són aquestes dues coses, segurament més antigues que la sobrassada totes dues. Quan en aquesta cambra hem volgut fer una referència, tant en ple com en comissió, al nostre patrimoni històric el tema s'ha tancat amb l'argument que aquesta matèria està transferida als consells insulars, i ara que en tenc ocasió és el moment de dir que també tenen transferides des de 1994 la promoció i l'animació sociocultural, i no per açò el Govern deixa de fer exposicions, concerts o edicions de llibres, no gaire cosa, tot s'ha de dir. I també en aquell mateix moment es van transferir esports, i no ens estranya gastar bastants doblers, 100 i busques de milers d'euros, en carreres de bicicletes, que jo ho dic que no s'hagin de fer, que no s'hagi de gastar en esports, no senyor, però que quan parlem de protecció de patrimoni o de lluita contra l'espòli sembla que trobam una porta tancada, que és cosa dels consells insulars, diuen, i no volen acceptar aquesta responsabilitat que és compartida, i (...) en el pressupost també.

I posaré l'exemple del bust velat d'August, perquè és paradigmàtic. Tal com explicarà el diputat Maicas el meu grup ha presentat una esmena per preveure la seva adquisició per se exposat en el Museu de Mallorca, per tal d'evitar que aquesta peça importantíssima de la cultura romana d'aquestes illes quedi en mans privades i fora de Mallorca, com va passar amb els toros de Costitx, avui en dia, si no ho saben, situats, per cert, en un racó del Museu Arqueològic Nacional... Sí, ho vaig veure fa un mes, fa un mes, en un racó del Museu Arqueològic Nacional acabat de reformar. I ho podem fer per dues raons: perquè el Museu de Mallorca el gestiona el Govern, i perquè el Govern

també té la potestat subsidiària d'exercir el dret de tempteig i retracte. La nostra esmena és de 300.000 euros, 300.000 euros per a un bust, ens va dir en comissió un diputat, que probablement és un diputat que desconeix que la partida que té el Museu de Mallorca per comprar béns del patrimoni històric és de 4.000 euros, i que amb açò no comprarà ni una agulla d'os de cosir romana, i que amb 300.000 euros tampoc no es pot comprar una obra d'art de primer ordre per poder ser exposada a un museu, com de primer ordre és aquesta escultura, però clar, quan es tracta de patrimoni històric, de "lo nostro"...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, ha d'acabar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...de la nostra herència, ara ja només és un bust.

Una altra cosa, evidentment -i ja acab-, és gastar 1 milió d'euros en una maqueta d'una òpera inexistent, que a més es va haver de retornar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, he duit en aquest debat de pressuposts tres seccions, i he de reconèixer que aquest és sense cap dubte el debat de la secció més complicat, perquè com he dit ja avui matí per a mi o per al nostre grup el debat dels pressuposts no és un debat de nombres o no és només un debat de nombres, sinó que és un debat d'idees, de projectes, de prioritats que es resolen, es tradueixen en nombres. Clar, és molt complicat dur un debat d'idees quantificades en nombres en l'actual situació, en l'actual context, un context que jo diria d'obres internes permanents a la Conselleria d'Educació, de bregues, de desacords, de dimissions..., que desvirtuen, que tapen, que desplacen efectivament l'autèntic debat que hauríem de tenir avui, que és veure si aquest pressupost resol el tema dels passadissos: a educació tenim alumnes que fan classe als passadissos, com a sanitat tenim també malalts que esperen als passadissos. Aquest pressupost no resol el gran problema, el gran drama, que és el d'atendre els nostres ciutadans als passadissos.

I és que el govern Bauzá ha gestionat educació amb continguts i amb procediments i amb actituds i valors, i els que són d'educació saben per què dic continguts, procediments, actituds i valors, antieducatius. Tots els experts en educació coincideixen a afirmar que la bona educació és aquella que es fa, que es gestiona promovent l'estabilitat, la confiança, la credibilitat, l'autoritat que dóna el saber, les bones pràctiques, les decisions encertades, però en lloc d'açò els valors de l'autopista del president Bauzá són tot el contrari: inestabilitat, desconfiança i inseguretat jurídica, fins i tot inseguretat escolar;

autoritarisme, autoritat que utilitza la força i no el saber; les males pràctiques, les decisions desencertades..., perquè, Sra. Riera, el president Bauzá ens va prometre una autopista de l'educació, i sap què ens ha aportat?, ens ha aportat açò; aquesta és la gràfica que descriu la Conselleria d'Educació, una conselleria on permanentment hi ha penjat el cartell que estam en obres, i estam dedicats a les nostres interioritats, a fer i refer la nostra organització; unes obres, però, val que li digui, sense projecte ni trajecte, que a més a més són il·legals perquè sí, perquè el TIL no s'ajusta a la legalitat, i a més a més que no tenen director, o si tenen director el director actua amb criteris d'astròleg, és a dir, de falsa ciència, i dient i fent prediccions, aquí ens ve a dir que tot va bé, que molt prest serem rics, que tots serem formosos, que tots estarem enamorats, que la realitat és esplèndida, quan el seny i la realitat ens diuen que açò no és així.

Què ha aportat, idò, el president Bauzá a l'educació? Miri, tres remodelacions, deu dimissions, cinc destitucions d'alts càrrecs... Aquest és el trist balanç. No han passat tres mesos, i lamentablement, de veritat que molt lamentablement, sindicats, pares i mares, directors, docents, Assemblea de Docents, partits, el nostre grup MÉS..., li hem de demanar la dimissió, li hem de demanar la dimissió pel bé...

(Alguns aplaudiments)

...pel bé de la conselleria, pel bé d'educació, pel bé d'aquesta comunitat; de la consellera, i sense cap dubte quasi li diria que dimiteixi, però abans, per favor, cessi la directora general del SOIB, per favor, cessi-la, perquè la seva actuació és autènticament lamentable.

Les males pràctiques han estat i són...

(Més aplaudiments)

...una constant en educació, una constant. Basta recordar la gestió del departament d'Inspecció, o els nomenaments dels assessors del CEP, dels CEP, perdó, de tots els CEP, amb una excepció que no esmentaré; o els assessors per necessitats dels serveis, per exemple el delegat, l'assessor de la delegació o de la delegada de Menorca, que ni per comissió de serveis ni per lliure designació, al final per necessitats del servei, i que precisament també era curiosament un membre de la llista del Partit Popular a Ciutadella. O els expedients de repressió política als directors, que acaben com acaben, ja ho veim aquests dies. I ara l'intent de col·locar un interí sense experiència en un nou departament que jo diria que creat a posta per a aquest assessor, perquè si no, no té explicació, amb la clara voluntat d'alterar la designació d'un professor destinat a l'institut Cap de Llevant de Maó per poder feina de campanya per al Partit Popular a Lloseta, per estar al seu servei, per estar al servei d'una persona que és la directora del SOIB, i jo ho he de recordar, recordin que la seva principal frase va ser aquesta: "*Sigue llegando gente que no tiene ganas de trabajar, sólo quiere cobrar*"; açò és la gran aportació de la directora del SOIB. Quina sensibilitat!, eh?, quina sensibilitat!, i després ens parlen de com de malament ho passa la gent. Bé, idò, així s'ho passa la gent, la gent va al SOIB per cobrar, per cobrar... Bé, no hi entrarem, quins recursos.

Els fets suposen un escàndol pel suposat tracte de favor de la Conselleria d'Educació a un docent per motius que res no tenen a veure amb les obligacions de tots els que som aquí, l'interès públic. Açò, açò, si té un nom és corrupció, i corrupte ho serà el docent que s'ha deixat utilitzar, ho serà la directora del SOIB, ho serà també la consellera que ha d'assumir responsabilitats. Perquè no és una denúncia que s'inventa el nostre grup o l'oposició, sempre malèvola; no, no, la denúncia la fa un membre, un exmembre ara, de l'equip del president Bauzá, l'exdirector general, ara exdirector general, com deia, el Sr. Deyá. I açò no ens diguin que són invents nostres ni de *la otra cosa*, com el Sr. Vicepresident ha batejat els mitjans de comunicació; no, no, *la otra cosa* ja ho ha contrastat, és a dir, hem pogut veure tota la documentació pels mitjans de comunicació.

Però és que ara, a més a més, i per açò la insistència en algunes preguntes al conseller d'Administracions Públiques, volem saber què ha fet la conselleria amb aquest interí que ha estat superant el temps, els terminis per incorporar-se al lloc de treball; va incorporar-se quatre dies després del que ho hauria d'haver fet, i almenys a la nostra insistència no hem obtingut resposta: no s'ha fet res. La resposta que hem obtingut ha estat una defensa, una millor defensa que alguns consideren que és un atac, dient que abans també hi havia molts d'assessors i comissions de serveis. Però és que no estam parlant aquí de nombres, la qüestió no és de nombres, la qüestió és de legalitat, de legalitat, i no tenen ara excusa, perquè fa molts mesos, com ja hem insistit i explicat, vam proposar en aquesta cambra que les comissions de serveis, les lliures designacions fossin publicades, totes, tant si són 20 com si són 200, totes publicades, amb els beneficiaris, amb les retribucions, amb les funcions, etc., i se'ns va dir que no, que no, que tanmateix ja es publiquen, ja..., però segur que la consellera sap molt bé veure la diferència entre allò que és públic i allò que és transparent, perquè ella fins ara ha estat la gran defensora de la transparència. No, no li demanam si surt publicat en el BOIB, li demanam transparència, i transparència, no li he d'explicar, és molt més que publicar en el BOIB.

En aquest context, en aquest context és molt difícil parlar d'educació i de pressupost com ho hauríem de fer i, permanentment, durant aquesta legislatura hem hagut de dedicar el nostre discurs, el nostre debat a reclamar rigor en la gestió pública, i no poder parlar dels grans problemes que té Educació i que té Cultura i que tenen els nostres alumnes.

Sra. Consellera, assumirà responsabilitats? Assumirà responsabilitats en la seva pròpia gestió i en la gestió duita a terme per la directora general del SOIB? Ho farà? Aquesta és la primera preocupació en aquest moment, perquè de res no servirà parlar del pressupost si qui l'ha de gestionar actua amb aquest, diguem-li, mal rigor, amb aquesta mala forma de gestionar, de res no servirà aquest pressupost. Per tant, abans de parlar dels nombres d'aquests pressuposts volem saber, quina serà la responsabilitat que assumirà la consellera en la gestió del pressupost? Esperam la seva resposta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Govern obrint una qüestió incidental. Té la paraula la Sra. Consellera, Núria Riera, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (María Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyores i senyors diputats. El pressupost de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats s'incrementa un 5,12% respecte de 2014 per avançar de manera decidida i clara en aspectes que considerem prioritaris: millorar les infraestructures dels centres educatius, millorar la dotació de recursos per avançar en qualitat educativa, desplegar la Llei Orgànica de millora de la qualitat educativa, continuar avançant en trilingüisme, col·laborar amb la Universitat i difondre la nostra cultura.

Per tant, són els pressuposts de recuperació, perquè s'ha fet bona feina els darrers tres anys, una feina que hem fet entre tots per aconseguir arribar a aquests pressuposts un poc més expansionistes que els dels anys anteriors. És veritat que ens agradaria poder disposar de més partides, però s'ha de ser seriós i aquest govern fa pressuposts realistes, no són previsions a l'aire que després no es puguin complir. Tot allò que podria ser no es pressuposta si no es té la certesa que no es pugui dur a terme d'una manera confirmada.

El 2015 la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats gestionarà un pressupost de 800.597.000 euros, 39 milions més que el pressupost de l'any 2014. D'aquest augment, de 39 milions, la meitat, 20 milions, van dirigits a capítol 1, a personal, es tracta de la previsió pressupostària destinada a les nòmines de nous docents que disposen els centres educatius públics de les Illes Balears per al curs 2014-2015. A poc a poc arribam a la recuperació de les xifres que hi havia anys anteriors. Els record, per exemple, que el curs 2011-2012 hi havia 11.366 docents i que per a aquest curs, per tant, n'hi ha 11.416, és a dir, que les xifres es recuperen.

També, aquest augment, va dirigit a la recuperació dels drets laborals i acords sindicals adoptats a les meses sectorials pública i concertada, així com a l'augment de personal destinat a necessitats especials. En aquest sentit, vull dir-los que aquest curs, 2014-2015, hi ha 276 AT, auxiliars tècnics educatius, aproximadament 100 més que el curs 2008-2009. També, s'han incrementat els docents especialitzats en audició i llenguatge, aquest curs n'hi ha 256, per tant, 26 més que el curs 2010-2011, i els especialistes en pedagogia terapèutica, que també han augmentat, els centres educatius disposen de 512 pedagogs terapeutes per donar suport als joves amb necessitats especials. Són, per tant, 45 especialistes més que els que hi havia a disposició dels centres quatre cursos enrere.

Amb relació a la previsió d'ajudes, s'han augmentat amb 100.000 euros les beques de menjador, passant d'una partida de 800.000 euros el 2014 a una de 900.000 el 2015, a més d'augmentar la partida canviem el sistema per poder-les abonar cada tres mesos, perquè és evident que una família que té dificultats econòmiques necessita la millor agilitat possible en els cobraments de les ajudes, per això, es canvia el sistema perquè les ajudes es divideixin en quatre pagaments l'any, i també fixant excepcions al procediment ordinari per a aquelles necessitats més urgents.

En aquest apartat d'ajudes també he de comentar la previsió de 100.000 euros afegits nous a aquests pressuposts per a ajudes de llibres de text; per altra banda, un fons finalista per a la reutilització de llibres de text d'aportació estatal, que ha passat de 14 a 17 euros d'ajuda a primària i de 7 a 21 d'ajuda a secundària, ajudes finalistes que en total, com a aportació estatal, són de 366.000 euros en previsió d'incorporació al capítol corresponent.

També vull esmentar una previsió de 100.000 euros per a ajudes de transport escolar, unes ajudes noves afegides en els 10,5 milions d'euros actuals que es destinen als contractes de transport i als 250.000 euros que es destinen a les ajudes de transport per a nins amb necessitats, a escoles especials, a través de conveni amb l'IMAS. A més, la partida de 300.000 euros destinada a ajudes als ajuntaments per a escoletes infantils.

Fa un parell de setmanes, per exemple, vàrem resoldre la darrera convocatòria de subvencions per la qual es varen beneficiar 45 escoletes municipals, el Patronat Municipal de Palma i els consells insulars de Formentera, Eivissa i Menorca. També vull assenyalar que l'any que ve disposarem de 150.000 euros per a l'emissió de títols acadèmics pendents des de l'any 2007.

Pel que fa al pressupost per afrontar polítiques educatives i, en concret, l'aposta del Govern pel trilingüisme cal deixar clar que és un tema transversal que no només s'ha d'analitzar a nivell pressupostari en el programa 422, de suport al trilingüisme, concretament aquest programa són 18.000 euros per afrontar despeses de manteniment, però el suport al trilingüisme és més transversal i hi ha actuacions que també hi tenen relació: partides per a l'aplicació de la metodologia AICLE, formació en llengües, increment d'auxiliars de conversa i la labor assessora dels inspectors com a agents de qualitat educativa. Per posar alguns exemples, 1,5 milions d'euros per al Servei d'ensenyament de llengües estrangeres per organitzar activitats formatives, per al professorat d'anglès i per al professorat de matèries no lingüístiques en anglès, entre d'altres actuacions; o el Pla de formació permanent del professorat, amb més de 120 activitats formatives i un pressupost de 101.000 euros. Apostam, evidentment, pel trilingüisme, per la nostra llengua, per les nostres modalitats.

He dit al començar la meua intervenció que l'augment pressupostari de la conselleria prioritzava diferents aspectes, pas ara a detallar l'augment de pressupost en infraestructures.

Hi ha una previsió per a enguany de 6,7 milions d'euros, 6,1 milions d'euros vinculats al préstec BEI, com saben vostès, per fer disposicions a mesura que es necessiti per a totes aquelles actuacions incloses en matèria d'infraestructures en el Pla 2014-2016, que en grans línies ja coneixen i hem parlat altres vegades, però va destinat a construcció de nous centres i ampliacions, supressió de barreres arquitectòniques i retirada d'instal·lacions amb amiant; també una partida de 600.000 euros per a actuacions urgents que es fan any rere any. Per altra banda, ja que parlem d'infraestructures, hi ha previst un augment del 45% en la partida destinada a equipament i mobiliari escolar per poder fer front a la dotació d'equipaments als centres de nova construcció i a ampliacions. Els centres de formació professional també tenen una partida per a mobiliari i equipament per a noves implantacions dels cicles, que augmenta respecte de l'any 2014, passant de 309.000 euros a 1.300.000 euros.

Pel que fa a Cultura, el pressupost previst per a 2015 és de 13,6 milions d'euros, es tracta aproximadament de 4,6 milions d'euros més que el 2014, que s'expliquen per l'augment a capítol 4 per mor de la transformació del Consorci per a la Música de les Illes Balears en una fundació per gestionar l'Orquestra Simfònica del Govern de les Illes Balears, amb una aportació de 5 milions d'euros. També, s'incrementen les ajudes a la projecció internacional d'artistes, per als nostres esdeveniments culturals i per a tota la indústria que genera la cultura, editorials, discogràfiques, productores, així com per acostar la cultura a les escoles. Vull recordar també que els pressuposts a nivell de cultura inclouen un increment en les partides per a l'Arxiu del Regne, de 105.000 euros, un 61% més; per a l'organització de fons documental; per al Museu de Mallorca, 158.858 euros, un 14% més; per al Museu de Dalt Vila, 100.610 euros, un 126% més: i, en general, també per al personal que, com saben, aquests darrers dies s'ha negociat l'increment, tant a l'Arxiu com a la Biblioteca Can Sales, per incrementar l'horari d'atenció al públic.

Per altra banda, continuarem col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears i, en total la conselleria transferirà a la Universitat 55.120.000 euros el 2015, 52.948.000 corresponents a capítol 4, de transferències corrents, nòmines, i 2.171.000 a capítol 7, per a inversions. L'aportació és aproximadament de 2,4 milions més que enguany en el 2015. El pressupost serà destinat a donar suport a la Universitat de les Illes Balears i atès que obtingué el Campus d'Excel·lència el 2011 es farà feina per impulsar la seva internacionalització, tal com ja s'ha fet els darrers anys, amb una especial atenció a les àrees científiques emparades pel Projecte de Campus d'Excel·lència, ara amb més de 3 milions d'euros. En el pressupost de la Universitat destacam que s'inclouen actuacions previstes dins el Pla de Ciència 2013-2017 perquè es pugui desenvolupar d'aquesta manera amb garanties.

Un altre objectiu és donar suport als programes de doctorat, de formació, noves titulacions, ajudes a estudiants. Vull aprofitar per recordar-los la recent signatura de set convenis dins aquest darrer mes, conveni per a estudis de doctorat, 15.000 euros; conveni per a instituts universitaris de recerca, 84.000 euros, als tres instituts que ja hi ha creats i els tres que hi ha en fase de creació; conveni per a la realització del curs d'expert en metodologia AICLE, 66.000 euros; conveni instrumental de subvenció per a la implantació del grau de turisme a Menorca, 570.000 euros; programa de la UIB que és d'allotjament per al curs 2014-2015 a la residència d'estudiants, 36.260 euros; i finalment dues addendes dels convenis instrumentals de subvenció per desenvolupar el Programa Ramon i Cajal. Aquesta línia ha de continuar en el 2015.

Aquest govern fa un esforç molt important per incrementar les partides en Educació i en Cultura, pensam que aquests pressuposts donen una forta empenta no només al reforç de la millora en qualitat educativa, als projectes educatius, a les inversions en infraestructures, a la tasca de la Universitat, la recerca, la investigació i la transferència del coneixement sinó també a l'àrea de Cultura, que aquest govern vol continuar donant suport no només directament amb inversions directes, ajudes directes sinó també ajudant a la projecció de cara a l'exterior. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Cristina Rita, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, ens ha llegit pràcticament la mateixa intervenció que quan va venir a la comissió, vull dir, ara serà a dos *Diaris de Sessions* enlloc d'un, això serà tota la virtualitat de la seva exposició, perquè no ens ha contestat cap dels dubtes que li hem plantejat. No ens ha contestat tampoc què passava amb l'interí aquest que volien vostès contractar i per al qual sí que tenen doblers. De totes maneres, jo no insistiré en aquest tema perquè demà tendrem ocasió també de parlar, tant a la pregunta que li formularé com després també a la interpel·lació.

Jo li he de dir que vostès no han pujat 39 milions d'euros, ja li he dit en la primera intervenció, no els han pujat perquè l'any passat es varen gastar ja molt més del que tenien pressupostat i enguany també ho faran. Vull dir que tot allò que volen posar de més en realitat ja està gastat, ja està amortitzat, 20 milions almanco i després els 3,5 milions més que han pressupostat per a l'escola concertada jo ja li dic, d'entrada, que no li basta per cobrir els compromisos que tenen amb els seus docents ni els compromisos que han adquirit a les meses i tampoc amb la LOMCE ni amb l'FP bàsica.

Estam contents, açò sí, que s'hagin pujat les beques, no el que nosaltres pensàvem que s'havien de pujar, però sí que es veu que almanco s'han pujat 100.000 euros, i una altra, la de llibres, ha estat per una esmena del Grup Popular. Quant als convenis amb el ministeri per a llibres li diré que l'any 2010-

2011 eren d'1.265.000 euros i ara, els darrers, són de 366.000 euros, vull dir, que molt magre.

Nosaltres, Sra. Consellera, pensam que la seva intervenció no ens ha servit per aclarir cap dels dubtes que teníem amb relació als pressuposts ni tampoc no ens ha pogut justificar de quina manera pot cobrir les necessitats reals del sistema educatiu i cultural d'aquestes illes, ni molt manco pot servir per donar la volta als problemes estructurals de l'educació de les Illes Balears, que ja vaig tenir ocasió de definir aquí a la interpel·lació de dia 2 de setembre i que repetiré, que són uns pressuposts molt baixos amb relació al PIB, no hi ha fet cap menció, una societat que valora poc l'educació i més els doblers, un alumnat molt heterogeni i 10.000 alumnes més, per açò hi ha més professors evidentment, unes infraestructures que estan envellides i superades per l'augment de l'alumnat dels darrers anys i un professorat molt poc estable.

Per donar la volta a totes aquestes circumstàncies que patim a les Illes Balears són necessaris més esforços, entre ells pressupostaris, però també molta feina, i no només d'aquells que tenen responsabilitat en la gestió sinó també colze a colze amb la comunitat educativa cap un objectiu comú; i durant aquesta legislatura no es pot presumir d'açò. Aquesta legislatura s'ha de definir com la de la inestabilitat, les contínues remodelacions de l'organigrama de la conselleria i dels seus responsables, la darrera no fa massa dies, i ara també la legislatura dels tripijocs. És una legislatura que no ha invertit en infraestructures educatives, ja no només no s'ha invertit sinó que ni tan sols s'han planificat, no han aconseguit que fessin un pla d'infraestructures, no s'ha dedicat un euro a combatre el fracàs escolar, i açò ens du, ens fa recordar que l'anterior consellera, no sé si pensa vostè el mateix, i el president Bauzá o també la portaveu del Grup Popular ens deien que per combatre el fracàs escolar el que havien fet era el TIL, i açò, ja li dic ja, si no fos tan patètic, açò ja no ens faria riure. Per tant, és una legislatura fracassada en educació.

I ara li parlaré també d'infraestructures, si tenc temps, i de l'IBISEC, perquè diuen que han augmentat un 6,5 milions. Quan va entrar el PP en el Govern va fer una dràstica disminució de la plantilla de l'IBISEC, de 41 persones varen passar a 31, era la festa del PSOE, no sé si ho recordaran; idò, en aquest pressupost tornen a ser 40 amb una important partida de dietes, 31.000 euros, que no figuraven l'any anterior. L'IBISEC rep partides de la conselleria, és cert, 4,4 milions per a funcionament i 17 de transferències de capital, i d'aquests un 10,6 es gastaran en amortitzacions de préstecs. Per a infraestructures el que queden són, el que hem dit, 6,7. I dels famosos 27,7 milions tampoc no coneixem la planificació, Sra. Consellera, li hem demanat moltes vegades, però l'únic que hem sentit dir del president és que, per exemple, per a Menorca es gastaran 300.000 euros per a l'escola d'adults de Maó que els haurà d'avançar l'Ajuntament de Maó i un gimnàs a Pintor Torrent. Clar, açò és un pla integral d'infraestructures per a Menorca, per exemple, Sra. Consellera? Això no val molt.

Bé, el debat de pressupost de 2014 ja li vaig demanar a l'anterior consellera si pensava que ens trobàvem ara millor que fa tres anys i mig i ara li vull demanar el mateix, perquè hem constatat nosaltres és que ara tenim pitjors condicions laborals per al professorat que el 2011, i que açò repercuteix negativament en la qualitat educativa; que tenim infraestructures

en pitjor condicions que en el 2011, i que això repercuteix negativament en la qualitat educativa, i que tenim una inexistència total de polítiques conduents a la igualtat, que és el que justifica la intervenció de les administracions públiques en educació...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rita, per favor.

LA SRA. RITA I LLARUCEA:

... i que també -gràcies, Sr. President- i que també repercuteix açò en la qualitat educativa negativament. I tot açò a causa de fer, entre altres coses, uns pressuposts que ni són reals ni són tampoc els que necessita aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el diputat Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo entenc que la situació és difícil, i sap el que més em dol de tot açò?, que el president Bauzá que hauria de ser aquí per donar la cara avui no hagi aparegut a gran part del debat, però que a Educació hagi abandonat la sala i no doni la cara per vostè, si és que l'ha de donar, perquè el primer responsable és el president Bauzá, el primer responsable del caos a Educació és el president Bauzá.

(Se senten veus de fons que diuen "molt bé" i "sí, senyor" i alguns aplaudiments)

Entenc que voler parlar d'educació d'un pressupost avui és impossible si no es resol el que he plantejat a la primera intervenció perquè haver volgut utilitzar la figura de comissió de serveis en benefici del partit, no pot quedar així, no pot quedar així!, és que no pot quedar així, és molt greu, és molt greu i s'ha de resoldre perquè els docents, els pares i les mares el que volen, efectivament, és calma per fer la seva feina, per estar tranquils que els seus fills tenen docents centrats i dedicats a l'ensenyament dels alumnes, però és clar, vostès ens obliguen dia sí i dia també a parlar de remodelacions, de reestructuracions internes, de dimissions, de veure de qui és la culpa...

Vostès es poden imaginar la situació d'instituts com el Cap de Llevant o el Pasqual Calbó que viuen situacions que se sumen i es van acumulant dia rere dia? Els seus directors expedientats, calderes de calefacció que ara exploten i treuen fum i no se'ls dona una resposta ni una solució, i ara docents que públicament saben, sap tothom, un docent que tothom públicament sap que ha estat... com es diu açò?, *enxufat*, endollat en el balnear del Partit Popular, *enxufat* per fer tasques

per al partit; i aquests alumnes i aquests pares i aquests centres quan demanen recursos per poder pagar tota la seva tasca de la gestió del centre, cobren tard i se'ls diu que no hi ha recursos, però mentre sí que es pot fer una comissió de serveis perquè algú es dediqui a campanya electoral; i el president no és aquí..., i el president no és aquí.

És clar, l'herència del president Bauzá, de l'autopista, doncs és aquesta: una conselleria permanentment en construcció, retallades a educació, repressió -sí, senyors, repressió- perquè la llei de símbols és una llei clarament de repressió, mordassa, per fer callar aquells que dissentien d'unes decisions que eren perjudicials per a l'educació i per als centres escolars. S'ha posat en perill l'escola pública i es manté en una foscor que els pares i els alumnes no volen estar.

Ho deim nosaltres, per a vostè segurament no tindrem credibilitat, però també ho diu una memòria que crec que té el prestigi que vostès li haurien de donar i reconèixer com és la *Memòria d'Educació* que publica Caixa Colònia, I parla aquesta memòria d'inseguretat escolar, mai en aquesta comunitat no s'havia parlat d'inseguretat escolar en els termes que es descriuen a la memòria d'aquest darrer any, de 2014, perquè diu que s'ha sotmès el sistema educatiu a canvis normatius i estructurals que l'han fet i l'estan posant en situació de perill, i llegesc textualment per acabar: "un darrer curs escolar - el darrer, es refereix a aquest- que ha batut rècords de conflictivitat i una administració que ha prioritzat altres sectors i que no du punt de revertir les retallades". I acaba amb un desig de canvi: "és necessari reconstruir ponts".

Sra. Consellera, amb vostè en aquest moment a la direcció d'Educació és impossible construir ponts, crec que faria un autèntic favor a la comunitat educativa si presentés la dimissió i si el president Bauzá també donés la cara, també estaria molt bé. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per tancar aquesta qüestió incidental té la paraula la Sra. Consellera, Núria Riera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sr. President. Pocs arguments deuen tenir en contra de les partides del pressupost si empen aquest debat per intentar qüestionar l'actuació del Govern. El que sí els diré jo, intentaré centrar-me en el que toca, que són les partides del pressupost, però destacaré un parell de dades: ...

(Alguns aplaudiments)

Llocs de feina per a necessitats especials del curs 2008 al curs actual han augmentat 100 AT, auxiliars tècnics educatius; curs 2010 al curs actual, experts en audició i llenguatge, n'han augmentat 26; pedagogs, n'han augmentat 46; increment de personal de l'any passat a enguany o de 2014 al pressupost que es desplegarà el 2015, incrementa un 4,98%, de 421 milions a 442 milions; la nòmina de la concertada, un 2,39%, de 141 milions a 144,9 milions; per al funcionament dels centres públics s'incrementa un 1,76%, de 8,5 milions a 8,6 milions, i de funcionament de la concertada, un 1,84%, 19 milions i mig a 19,9 milions.

En relació amb l'IBISEC, també els parlaré d'un parell de dades, els diré que l'IBISEC tenia un deute l'any 2011 de 14 milions d'euros de dèficit que són factures sense partida i 123 milions d'euros de deute financer, sense pressupost, de deute al banc. Es va haver de fer un plurianual que comença l'any 2014 en endavant i les factures s'han pogut pagar gràcies al mecanisme de proveïdors que ha fet aquest govern.

Per a actuacions urgents, els dic que el 2011 no hi havia pressupost, estava prorrogat i hi havia una partida de zero euros, es va haver de fer una modificació de crèdit i es varen destinar 300.000 euros únicament a la reforma de l'estructura de Can Misses, la resta de la partida va anar destinada a millores de wi-fi i (...) IEB; aules modulars, n'hi havia moltes més en l'anterior legislatura, per altra banda també hem de dir que és una solució provisional perquè si hi ha aules es perquè s'estan fent obres i s'estan fent millores i si hi ha aules, demanin per exemple les que hi havia a l'any 2010 a Manacor, a Eivissa o a Lluçmajor.

Actualment hi ha 600.000 euros per a actuacions urgents que es van fent, les actuacions urgents que són contractes menors estan penjades en l'àmbit de publicitat a la pàgina de l'IBISEC, que la poden consultar precisament perquè complim les normes de transparència i de la Llei del bon govern, que s'està desplegant aquesta legislatura. De la resta d'actuacions, s'està fent el *link* corresponent, però sí s'ha fet la notificació corresponent als municipis, als batlles i als centres.

Per tant, en conclusió l'únic que els diré és que hem passat dificultats econòmiques aquesta legislatura, és veritat, que queda camí per fer, però que estam millor que fa tres anys, que fa dos anys i que l'any passat, que tenim un pressupost que augmenta un 5%. I els deman que siguin constructius, que siguin positius, tothom pot fer la seva feina com vulgui, és ver que sí, però sé cert que la societat agrairia que intentassin un canvi de tarannà i de consens per avançar en línies estratègiques a educació, a cultura, a universitat i a recerca. Nosaltres sí que ho estam fent, intentam donar resposta amb la nostra feina al que ens demanen els ciutadans de les Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular, Sra. Aina Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, president. Permeti'm, Sr. President, que les meves primeres paraules siguin de rebuig absolut a la massacre duta a terme ahir a una escola a la ciutat de Peshawar a Pakistan. Aquests alumnes varen ser assassinats perquè eren a classe i perquè estaven amenaçats, amenaçats per aquells que es volen imposar per la força i que no volen que els nins vagin a l'escola perquè no volen uns adults formats i amb criteri. La tirania guanya a qualsevol de les seves formes quan perd l'educació. Ja, una vegada així, entram al debat.

En primer lloc, Sra. Rita, els bous de Costitx "*vuelven a brillar en el Museo Arqueológico Nacional*", *Ultima Hora*, 29 de març del 2014; en segon lloc, Sr. Nel, Sr. Martí, som aquí en un debat de pressupost, no som en una compareixença de la consellera i crec que l'he sentit parlar molt poquet de pressupost i sembla que constantment estava compareixent, interpellant, etc.

Continuo, alguna cosa haurà fet bé aquest govern en aquest pressupost i en matèria d'educació quan l'oposició reconeix que ha existit un important increment en el pressupost d'educació i que són els pressuposts més importants d'aquesta legislatura quant a pressuposts educatius, cita textual de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts fa unes setmanes que deia l'oposició. Evidentment, no podia ser d'altra manera, puntualitzen els diputats de l'oposició, que si bé ha existit un increment, aquest els sembla poc, i joestic d'acord amb l'oposició en les dues coses, en la importància de l'increment i que em sembla poc.

Per això precisament posaré tot el meu esment que el pròxim pressupost també els presenti en aquesta cambra un govern del Partit Popular perquè si no és així tornarem al camí de les factures als calaixos, de les promeses incomplides, de les retallades d'amagat i de la imposició.

Alguna cosa haurem fet bé en aquest pressupost quan l'oposició s'hi refereix com els més importants d'aquesta legislatura, cita textual -repetesc- de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts de fa unes setmanes, clar és que per a l'oposició els motius són electorals, és una obvietat que l'any que ve hi ha eleccions; en això, una persona no pot estar-hi d'acord ni en desacord, simplement és un fet i ja està.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular creim que podem presentar aquest pressupost perquè és la culminació d'una política transversal de contenció dels primers anys i d'una gestió eficaç dels fons públics que ara en el darrer any de legislatura dóna els seus fruits. El que sí els agraeisc és que estiguin d'acord en una cosa, que són els més importants d'aquesta legislatura, alguna cosa hem avançat.

El pressupost general de la CAIB per a l'any 2015 reconeix un increment d'un 4,14% respecte a aquest any amb l'objectiu d'augmentar el ritme de creixement i consolidar els serveis públics essencials, com són la sanitat, els serveis socials i l'educació.

L'increment més significatiu als pressupostos de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats es preveu al capítol 1, referent a personal docent, amb 20.972.597 euros més que és un augment percentual d'un 4,53%.

L'IBISEC per a l'any 2015 disposarà d'un pressupost total de 21.897.000 euros, on hi ha un augment molt significatiu en relació amb l'any 2014 al capítol 7, exactament 7.313.191 euros.

Amb aquest pressupost també es potenciaran els programes educatius de dimensió internacional i relacionats amb el foment de l'aprenentatge de llengües estrangeres. Estan previstes iniciatives per donar suport a la implementació de la metodologia d'aprenentatge integral de contingut de llengües estrangeres, que és la metodologia AICLE, amb els auxiliars de conversa, així com la participació en els projectes de la Unió Europea.

El Partit Popular aposta pel trilingüisme a través del Decret de tractament integrat de llengües per a aquells centres que tenen el seu projecte aprovat abans de dia 24 de setembre i, en tot cas, el trilingüisme ja no té marxa enrere, la societat ho seguirà reclamant passi el que passi.

Hem de posar en valor l'esforç que ha realitzat aquest govern, el seu president i aquest parlament. Hem de posar en valor que haguem obert als ulls a molta gent en contra de la imposició i la falta de llibertats dins educació. Hem de posar en valor el que s'ha aconseguit, que els nostres alumnes de la pública, quant al l'aprenentatge de llengües, entre altres aspectes, es puguin equiparar als de la privada que ja vénen aprenent idiomes amb aquesta metodologia des de fa anys.

En aquest darrer debat de pressuposts d'aquesta legislatura tal vegada sigui òptim tornar la vista enrere i veure el que s'ha anat produint durant aquests darrers anys en clau pressupostària. Estam ara debatent un pressupost en la fase final d'aquesta legislatura, una cosa que vostès no varen ser capaços de fer. Aquesta legislatura s'acaba amb un pressupost amb debat en aquesta cambra. Al final de la seva legislatura varen ser uns pressuposts prorrogats, sense debat. Vostès, que diuen ser els campions del consens, varen acabar la seva legislatura sense debatre la principal llei d'aquesta institució, sense esmenes, sense pacte, sense debat, és a dir, amb tot el que significa una pròrroga del pressupost i la dificultat d'aplicació sobretot en aquells moments quan la crisi estava en el seu moment més àlgid. En canvi, amb aquest govern, el Govern del Partit Popular, a pesar de les dificultats trobades, des del primer any hi ha una llei de pressuposts.

En els pressuposts per a 2012 es parlava d'uns pressuposts possibles i viables, atesa la difícil situació en què es trobàvem. En el debat de pressupost per a 2013 parlàvem de polítiques educatives d'increment, de manteniment i de reducció, es tractava d'assegurar el sistema educatiu, per un costat, i d'incrementar en algunes polítiques educatives amb un clar objectiu social. A finals de 2013 i per als pressuposts de 2014 parlàvem de fer un esforç semblant al que vénen realitzant les famílies en la nostra comunitat autònoma, continuar amb la contenció de la despesa, però s'incrementava substancialment en el 2%, es reconeixien símptomes de recuperació, però el mateix govern, i en aquest parlament, parlava que el camí seria

llarg i difícil, s'augmentava la partida de personal en quasi 2 punts, ara parlem per al pressupost de 2015, de 4,5 punts d'increment.

És innegable que els comptes públics, igual que el sector privat, es troben molt millor en aquests moments que fa quatre anys. Hem estat testimonis, tots nosaltres, testimoni, privilegiat,, de com setmana rere setmana s'ha anat transitant cap a una recuperació econòmica. Em sent orgullosa d'haver-hi participat d'una forma tan activa en aquest moment tan difícil per als nostres conciutadans i estic especialment orgullosa d'haver pogut donar una resposta en positiu a l'esforç que tots hem realitzat.

Això quant a pressupost, però si vol que parlem d'anuaris d'educació, si vol que parlem del sistema d'educació... jo aquí havia vingut a parlar de pressupost, però ja que s'entesten a parlar de sistemes i d'anuaris, Sr. Martí, li llegiré l'anuari del temps del pacte, l'anuari signat pel mateix Sr. Martí Marc, perquè els anuaris no només s'han de llegir els d'aquest any, s'han de llegir els de tots els anys i cada any s'hi ha d'anar i s'ha de llegir i s'ha d'escolar. "*La situación de la educación en España y en nuestra comunidad autónoma no es la mejor*". El Sr. Martí Marc escrivia literalment a l'Anuari de l'Educació de les Illes Balears del temps del pacte: "Les Illes Balears tenen les taxes més elevades d'abandonament prematur de les aules i de fracàs escolar, un 40,8% dels 170.120 alumnes escolaritzats deixa els estudis en concloure l'ensenyança obligatòria. Balears supera en 9,6 punts la mitjana nacional xifrada en el 31,6%. El fracàs escolar entre els alumnes d'Educació Primària és molt elevat, es demostra amb les dades dels estudiants que repeteixen curs on Balears només es superada per Ceuta".

Això el temps del pacte, això el temps del pacte, i què varen fer vostès durant quatre anys?, res, absolutament res, retallar el darrer any i no ser capaços de fer un pressupost. Varen retallar professors, varen retallar professors de suport, així varen acabar vostès la legislatura, d'aquesta manera, res per millorar el sistema educatiu. Un 6,7 d'alumnes de segon curs és repetidor, quan la mitjana nacional és un 4,6%.

Senyors, ens varen deixar un desastre dins la Conselleria d'Educació, ni pressuposts ni professors, un desastre que a poc a poc durant aquests quatre anys i gràcies al Govern del Partit Popular ha anat millorant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Jo li diria a la consellera que no s'esforci més a explicar un pressupost que no és real, un pressupost que ja dia 1 de gener no servirà per a res i d'açò crec que vostè n'ha de ser conscient, i l'eslògan que no gastaran el que no tenen, idò això és clar que no serà cert tampoc ara.

Quan vostès parlen, de coses... de coses no pagades que es varen trobar, i amb açò contestaré també a la Sra. Aguiló, ens obliga a nosaltres a posar-nos al mateix nivell. El desembre de 2007, el govern del pacte va trobar 452 milions d'euros de despeses generades pel PP el mateix any 2007 i que no havia pagat, sense comptar el que devien les empreses públiques que eren quanties molt elevades. D'aquests, 99 milions provenien precisament d'infraestructures educatives iniciades i no pagades. L'herència que vostès van rebre la passada legislatura va ser passar de 99 aules prefabricades, ja que vostè les ha citat, a 60; i una inversió de 160 milions d'euros, que es va traduir en 84 actuacions a 55 municipis, 52 finalitzades, 15 en licitació i a punt de començar i 17 projectes; un total de 13.910 places educatives noves creades aquella legislatura. M'agradaria que vostè em pogués dir ara que acaba aquesta legislatura, quina és l'herència que deixaran vostès?

Per cert, segons l'estat d'execució del pressupost de 2013, que ja n'hem parlat, i que va ser publicat el juny del 2014, encara tenia pendent de pagar la seva conselleria més de 57 milions d'euros. És a dir, Sra. Aguiló, que vostès es devien a si mateixos 57 milions d'euros. Allò que expliquen són històries i l'eslògan evidentment que no gastaran el que no tenen, evidentment no és cert. I no poden vostès parlar de deute, quan tenim aquests titulars, "Bauzá genera ...", que no és aquí per escoltar-ho, però bé, "Bauzá genera 1.277 milions de deute nova durant la legislatura d'austeritat"; o aquest altre: "*Bauzá acaba su legislatura gastando 362 millones más que cuando empezó*".

Ara contestaré a la Sra. Aguiló. Li hem de dir que hem de reconèixer que s'ha esforçat molt durant aquests quatre anys per voler fer veure un panorama que dista molt de la realitat i que açò ho ha fet amb convenciment i esper que algú li ho reconegui algun dia. Reconeixem realment que es va aprendre la lliçó, des del primer dia que seu aquí ens està contant el mateix durant quatre anys, un argumentari i l'argumentari de "i vostès més", i que l'ha defensat en totes i cada una de les seves intervencions. Però encara no m'ha dit què han fet vostès aquesta legislatura per combatre el fracàs escolar, com no sigui el tema del TIL, el trilingüisme en el qual encara continuen insistint.

I jo ja acabaré aquí, perquè crec que és un diàleg absurd i li he de dir que tot el seu esforç, Sra. Aguiló, el que no pot fer és contrarestar la realitat viscuda aquesta legislatura, una realitat que és la del caos en la gestió, la de la inestabilitat, la de la improvisació, la de les retallades, la de la imposició i la de la manca de llibertat i ara a més, la dels tripijocs.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el diputat Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Està molt bé demanar ara un canvi de tarannà, com fa la consellera, però la veritat és que després de sofrir el nyap del TIL i el caos del TIL, és ser un poc agosarat a hores d'ara demanar un canvi de tarannà. Però sí, d'acord, un canvi de tarannà, però el canvi de tarannà passa necessàriament per assumir responsabilitats. El canvi de tarannà no es fa només des d'un costat del debat, des de la negociació, des del diàleg, sinó des de tots dos. I en aquest sentit un canvi de tarannà passa per assumir responsabilitat i ja sap de quines responsabilitats parl.

I, Sra. Aguiló, no es preocupi estam en un debat de totalitat, ens queden dos debats de globalitat i ja parlarem de xifres, no es preocupi. Però en un debat de totalitat i des de la totalitat, no és possible parlar de números, si abans no aclarim les idees, no aclarim els objectius, no aclarim quin és el projecte. I d'açò hem de parlar, perquè quin projecte és aquest que està liderat per algú que pretén "enxufar" a través d'una comissió de serveis a un interí?, ja em dirà, vostè hi estaria d'acord, ho veu bé? Si no ho veu bé, quina és la lectura que en fa? Té res a veure açò amb el gran discurs de seguretat jurídica, té res a veure? Té res a veure açò amb les mesures de transparència, amb els grans titulars del discurs del Partit Popular? Té a veure amb la lluita contra la corrupció? Té a veure? És coherent?, és coherent aquest discurs en la situació que vivim avui?

Home, està molt bé també, Sra. Aguiló, criticar el govern anterior, centrant-se dient que el govern anterior va fer retallades i vostè les critica durament. Què deu dir, idò, com deu valorar les retallades del Govern del president Bauzá? M'imagín, m'imagín quina seria la valoració si encara estigués a ANPE, me la imagín, des d'aquest altre costat no ho sé, m'agradaria saber-la. Però retallades, retallades com les que ha fet aquest govern són absolutament desproporcionades, incomparables i han provocat la situació que ara a finals de la legislatura vivim, que és tenir alumnes en els passadissos, que és tenir centres desconcertats pel caos normatiu que ha generat un TIL, judicialitzar l'educació, que és el que ha fet el Partit Popular, que és el que ha provocat el Partit Popular. No tirar endavant un canvi de model educatiu des del tarannà que fins ara ha tingut aquest govern i el president Bauzá. El tarannà fins ara d'aquest govern, d'aquest president i d'aquesta conselleria, no ha estat un tarannà de dialogar, de resoldre i de fer front a una situació difícil. No ho ha estat, ens proposen un nou tarannà, benvinguts sigui. Però abans assumir responsabilitats. Estarem pendents que açò es faci.

Moltes gràcies.

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica té la paraula el Grup Parlamentari Popular la Sra. Aina Aguiló per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Presidenta. Sr. Martí, mai no me n'he amagat i sempre li he contestat, vostès retallaven indiscriminadament, vostès retallaven educació d'amagat. El Govern del PP es va seure a la mesa de la negociació i va pactar uns ajuts a professors per poder pagar les nòmines, únicament i exclusivament. Poques lliçons ens pot donar l'oposició quant a gestió i a temes judicials.

Per una part les comissions de servei, uns 220 la passada legislatura i unes 180 en aquests moments, senyores i senyors diputats, les comissions de servei són necessàries en un col·lectiu com és l'educatiu. Els sindicats mateixos utilitzen aquestes comissions per exercir la seva activitat representativa. Aquesta figura legal i necessària ha estat sempre utilitzada i es continuarà utilitzant.

Quant a temes judicials. Tan sols recordar-los els pals que va rebre el pacte de progrés ...

(Remor de veus)

Vuit! Primer, a mitjans de setembre, el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va obligar els centres a oferir una assignatura alternativa a la religió a batxillerat. L'exconsellera Sra. Galmés havia eliminat aquesta opció i els al·lots se'n podien anar a ca seva. Primer pal.

Segon, el Tribunal Suprem va ordenar suspendre el batxillerat de tres cursos que s'havia inventat la Sra. Galmés i la Sra. Janer, la directora general d'Administració, Ordenació i Inspecció Educativa. Li deia que era fer curs pont, que ella s'havia inventat. Al sis mesos d'haver començat el curs varen haver de tornar enrere. El juliol del 2010, el Tribunal Superior de Justícia de les Balears va donar la raó a l'escola concertada sobre la possibilitat de concertar més classes, però no per cap dels arguments que deien, sinó perquè l'ordre no va passar pel Consell Consultiu. Mirau quines coses que feia el pacte!

(Remor de veus)

Una altra batalla que es va presentar va ser contra la norma que impedia que els alumnes de secundària que tenguessin més de quatre assignatures suspeses es poguessin pel setembre. Vostès varen inculcar la mateixa LOE, la Sra. Galmés va anar en contra de la LOE. No ho dic jo, ho diu el Tribunal Superior de Justícia.

El Tribunal Superior de Justícia també els va anul·lar el Decret de les escoletes de 0 a 3 anys.

No podem oblidar, això sí que no ho podem oblidar, la sentència del Tribunal Superior de Justícia, que anul·là els articles del decret que impedia als pares elegir la llengua d'aprenentatge i que ens tornava a la immersió lingüística.

Tampoc no podem oblidar que el Tribunal Superior de Justícia va declarar il·legal que els professors de l'escola concertada fossin acomiadats durant l'estiu.

Tot això feien vostès per millorar l'educació, mirin el que feien.

Senyores i senyors diputats de l'oposició, allò que els passa és que un dia sí i un dia també han de sortir a la palestra i han de muntar un circ. I en aquest moments estan utilitzant l'educació per muntar aquest circ i no beneficia els al·lots, de cap de les maneres. Vostès tenen un problema i és que han abandonat el centre, si en algun moment hi han estat, o si en algun moment hi eren. Els empenyen des de l'esquerra, senyors de l'oposició, i vostès volen destacar per perdre el mínim espai electoral. I a qui no està d'acord, el treuen del partit, això és el que passa, vostès que parlen de consens, de pacte, si no estan d'acord amb vostès, els treuen, *adiós muy buenas*, això és el que els diuen...

(Remor de veus)

Qui no està d'acord amb la seva doctrina el treuen...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor! Senyors diputats!

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Demostrant així una capacitat de pacte similar a la que els manté absents de la ponència del pacte per l'educació.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

He aturat el rellotge, Sra. Aguiló. Senyors diputats, per favor! Podem continuar? Sra. Aguiló, continuï per favor, quan vostè vulgui.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Senyores i senyors diputats, deixin de donar lliçons de moral i donin suport a aquest pressupost, que, com vostès diuen, són els millors pressuposts d'aquesta legislatura.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Debat número 7 de globalitat, agrupació de la secció 13, Educació i Universitats, a les seccions i entitats fins.

Esmenes parcials. Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 421A, direcció i serveis generals d'Educació, Cultura i Universitats, les RGE núm. 10833, 10835, 10938, 10830, 10831, 10832, 10834, 10924, 10925, 10928, 10932, 10934, 10935, 10937, 10939, 10940, 10941, 10963, 10929 i 10930; al programa 421C, planificació educativa i règim de centres escolars, la RGE núm. 10843; al programa 421D, innovació i formació del professorat, les RGE núm. 10838 i 10839; al programa 422A, educació pública, la RGE núm. 10933; al programa 422B, educació concertada i altres ensenyaments, la RGE núm. 10931; al programa 422H, suport al trilingüisme, la RGE núm. 10996; al programa 423A, beques i ajuts, les RGE núm. 10936, 10964, 10927, 10926 i 10942; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, les RGE núm. 11065 i 11066; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la RGE núm. 10950.

Del Grup Parlamentari MÉS, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 00A, nous programes i no classificats, la RGE núm. 11224; al programa 421A, direcció i serveis generals d'Educació, Cultura i Universitats, la RGE núm. 11228; al programa 421D, innovació i formació del professorat, la RGE núm. 11225; al programa 421F, polítiques i actuacions en matèria universitària, les RGE núm. 11226, 11227 i 11244; al programa 421G, ordenació de la Formació Professional, la RGE núm. 11243; al programa 422A, educació pública, la RGE núm. 11229; al programa 422B, educació concertada i altres ensenyaments, la RGE núm. 11230; al programa 423A, beques i ajuts, les RGE núm. 11231, 11232 i 11233; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, les RGE núm. 11234, 11235 i 11274; al programa 541A, recerca i desenvolupament tecnològic, la RGE núm. 11236; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la RGE núm. 11237.

De la diputada no adscrita Margalida Font i Aguiló, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 421A, direcció i serveis generals d'Educació, Cultura i Universitats, les RGE núm. 10683, 10685 i 10682; al programa 421F, polítiques i actuacions en matèria universitària, la RGE núm. 10700; al programa 421G, ordenació de la Formació Professional, la RGE núm. 10684; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la RGE núm. 10696.

Del diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, la RGE núm. 11086; al programa 421A, direcció i serveis generals d'Educació, Cultura i Universitats, les RGE núm. 11084 i 11085; al programa 423A, beques i ajuts, les RGE núm. 11120 i 11121; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, les RGE núm. 11087, 11113, 11114, 11127 i 11128.

En defensa conjunta de les esmenes té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats, consellera, són els últims pressuposts de la legislatura i també són les últimes intervencions d'aquest vespre i crec que els parlaré ben clar: el Govern del Partit Popular ha fet molt de mal a aquest sistema educatiu de les Illes Balears -i estic contenta que hi hagi el president-, el mal infringit a l'educació a les Illes Balears durant el temps que portam de legislatura no es deu fonamentalment a qüestions pressupostàries, tot i que els pressuposts han tengut més que notables mancances; ni tampoc es deu bàsicament a la desorganització i a la manca de capacitat de gestionar l'educació, tot i que han estat els pitjors gestors des que tenim competències en matèria d'educació; ni tan sols en altres condicions de mal govern, que en podríem esmentar un caramull; ni a la reducció pressupostària que qualsevol govern hauria hagut de fer a causa de la crisi econòmica -tot això ho entendríem-; sinó que es deu bàsicament a una qüestió de caire ideològic i la volem focalitzar. Ha estat la seva voluntat, estrictament ideològica, d'atacar el sistema educatiu, d'intentar canviar el model educatiu d'aquestes illes sense el mínim consens.

Per tant, durant el seu mandat i ha estat ben clar que aquest govern i aquest PP han carregat contra l'educació perquè són ben conscients que l'educació constitueix un element fonamental per a la cohesió d'aquest país, per al manteniment de la pròpia identitat, sense educació no hi ha país i per a molts de vostès les Illes Balears no són un país, sinó una mera província de Castella la gran, uniforme, unilingüe i unitària...

(Alguns aplaudiments)

Per a tots aquells que no consideren les Illes Balears com el seu país, l'atac a l'educació es troba al moll de l'os de la seva pròpia ideologia. Aquest aspecte, senyores i senyors diputats, és el que ha fet més mal al nostre sistema educatiu. No es pot sostreure un sistema educatiu del seu arrelament a un territori determinat (...), mirin d'entendre-ho. I això explica tant el seu atac sistemàtic contra el sistema educatiu, com la defensa que se n'ha fet des del propi sistema i des de la societat en general. Mai no hi havia hagut una resposta, una reacció tan contundent com la que ha patit el seu govern i que ara només resta veure en quina mesura es reflectirà a les urnes la primavera vinent.

Hem vist les mobilitzacions més extenses i més intenses que s'han produït a els nostres illes des que en tenim competències. La reacció ha vengut a demostrar que la ciutadania volen continuar sent, que els ciutadans de les Illes Balears aposten per mantenir el país viu; que els eivissencs volem continuar sent eivissencs, els mallorquins volen continuar sent mallorquins, els menorquins, menorquins i els formenterers i formentereres, formentereres i formentereres. I contra això vostès no hi podran fer res. L'any vinent farà 300 anys que ho intenten i encara no ho han aconseguit. Ho deixin estar i gaudeixin de ser mallorquins, eivissencs, formenterers, menorquins...; fa feliç i fa sentir bé, jo els ho asseguro, fa sentir bé i és bo per a la salut.

I no havent-ho aconseguit, però, han fet marxa enrere i han intentat netejar la cara de la conselleria, han canviat la consellera. Però tampoc no se'n surten, perquè de seguida han sortit petites corrupteles, com ara totes aquestes històries de què hem parlat de les llistes d'interins. Són conscients vostès del mal que amb això també han fet al professorat? Ara ja toca la credibilitat, i això tampoc no s'havia d'haver fet.

Però bé, de totes les esmenes que hem presentat, 22.800.000 euros han anat a intentar canviar el rumb que han imprès vostès a aquest sistema educatiu; d'alguna manera intenten pal·liar els dèficits que vostès han anat deixant pel camí, i des del nostre punt de vista continua essent prioritària la igualtat d'oportunitats, la igualtat d'oportunitats, per tant una escola inclusiva i arrelada al seu país. Per aquesta raó les esmenes presentades a la secció 421C, 421D i 423A, perquè és l'eix que fa referència a aquesta àrea més oblidada de totes, que és l'alumnat amb necessitats, perquè es pugui atendre tot aquest alumnat, i aquí fan una mica de trampa, i (...) el Sr. Marí Bosó, que vostè n'ha parlat. D'aquests AT que vostè diu que s'augmenten, els AT primer no és personal docent, són acompanyants, acompanyen uns alumnes que ho necessiten; si aquest alumnat no hi és tampoc no hi ha AT; si els AT hi són és perquè hi ha aquest alumnat. Per tant alerta una mica amb les medalles que es posen en aquest tema.

I així i tot, i així i tot, què hi fan alumnes de 20 anys amb problemes de salut mental a centres d'infantil?, què hi fan? En aquest sentit hi ha les esmenes que fan referència, per tant, també, a la creació de la UTE, a l'ampliació i remodelació del servei d'atenció domiciliària, que se'ns diu que a Eivissa no hi ha demanda per aquest servei. Com pot ser que aquest servei tenguí demanda a Mallorca?, què passa, que a Eivissa no hi ha infants que estan malalts, a vegades? No, són tots a Mallorca; no n'hi ha a Menorca, no n'hi ha a Formentera. Per tant hi ha uns arguments que no s'han de dir, que no s'han de fer servir. Un ensenyament inclusiu així mateix també s'entén si hi ha programes que puguin atendre tots aquests alumnes nous, 10.000 alumnes nous; n'hi ha molts que necessiten aquest suport. Si llegeixen avui l'informe que s'ha presentat sobre la llengua catalana que ha presentat el (...) amb el Sr. Miquel Àngel Pradilla, diu que no hi ha recursos per incorporar la llengua a la vida dels nous, per tant ells diuen que no hi ha recursos, els ho diu la Universitat de les Illes Balears.

En el mateix sentit hi ha totes les esmenes que fan referència al programa 423A, que parlen de l'augment de places a escoles infantils, de l'augment de beques per a menjador, beques per a llibres de text, etc. I aquí també li torn dir al Sr. Marí que el fet que la partida hagi pujat, que la partida hagi pujat i és cert que ha pujat, no implica que sigui suficient, perquè no es té en compte la situació social de les Illes Balears. Si tenim 160.000 alumnes i d'aquests 160.000 n'hi ha 60.000 en risc d'exclusió social, en risc de pobresa, el problema és greu. Per tant jo li dic si una partida pot baixar encara que en pugui la quantitat, és així o no?, una partida baixarà, per molt que li pugui quantitat, si no és suficient, si no té en compte aquesta realitat social que es necessita en aquests moments.

El segon eix, el grup d'esmenes importants en aquest pressupost, intenta organitzar la prioritització de les infraestructures noves, ampliació d'antigues, obres menors, millores de centres, etc., perquè el deteriorament que pateixen pertot arreu al cap i a la fi tot el que hauria de contemplar aquest pla d'infraestructures educatives que, president, no tenim, no el tenim. Són, idò, tot un seguit d'esmenes al programa 421A que fan referència a obres necessàries i que van des de reformes puntuals, com pot ser arreglar un terrat; hi ha una pila de terrats que necessiten reformes: el CEIP Es Molinar, el Joan Miró de Palma, la biblioteca de Son Ferrer de Calvià, el poliesportiu Pasqual Calbó de Menorca, les reformes del CEIP Alexandre Rosselló, el Joan Ramis de Maó, els nous projectes de CEIP com el de Caimari, el de Can Picafort, el centre d'adults Joan Miró, el famós Pere Garau de Son Macià!, què li feim al Pere Garau de Son Macià?; com el Sant Ferran de Formentera. Ara ho podríem preguntar al president, ell ho va dir, ho va anunciar; per què feim el de Campos o el de Bunyola i no feim -li ho torn demanar- el de Son Macià?, per què?; o el de Sant Ferran?, per què? Si tenguéssim un mapa d'infraestructures no hauríem d'estar fent aquest tipus d'esmenes que fins i tot poden semblar ridícules en un debat de pressupostos. Hem de parlar aquí de canviar una caldera i d'arreglar terrats? No hauria de ser tot això automàtic dins un sistema educatiu que funcionàs? No hi hauria d'haver uns protocols de manteniment i de planificació? Però clar, què passa? I aquí també hi ha el problema, no és només falta de planificació, d'organització; ho podríem fins i tot entendre, treballar i ajudar. És la manca de finançament, hi ha aquesta manca de finançament que pateixen les Illes Balears, que fa que s'hagin de fer autèntiques meravelles per canviar un sostre o per arreglar una caldera, és un daltabaix, i això és trist, és patètic. Per tant treballem amb un mapa, mirem quines infraestructures s'han de fer, i també quines s'han de primar, i per tant en comptes de tenir una visió de conjunt s'actua si no per immediatesa, per amiguisme, per interessos de partit, per aspectes que no tenen res a veure amb el futur de l'educació, i això no pot ser perquè això passa factura a tothom.

Per tant vull també esmentar aquí, encara que em faltaria temps, que s'està carregant els ajuntaments, i també vull deixar-ho clar, d'obres en infraestructures educatives. Els ajuntaments no tenen recursos, no ja per mantenir els centres, que els tenen cada vegada més vells, sinó per obra nova; se'ls estan carregant, i diuen que sí, i clar que han de dir que sí, perquè ells tenen la responsabilitat directa davant del ciutadà. Santa Eulària, Santa Eulària que està assumint l'institut, ha d'assumir l'ampliació de Santa Gertrudis; com li hem de demanar ara que amplii Sant Carles? Per tant no toca aquest sobrecarregament als ajuntaments, és el Govern que ha d'assumir la seva responsabilitat. O bé és que tenim un govern que ni és capaç d'assumir-la?

I el tercer eix, i aniré acabant, són les que demanen que s'ampliïn les partides per contractar nou personal docent. No n'hi haurà prou, ja ho saben, el mes de setembre tornarem a estar igual, ni per a la pública ni per a la privada. Per tant mirin- se aquestes esmenes i mirin d'ampliar aquestes partides.

L'esmena 422H. L'única finalitat que té aquesta esmena és evidenciar una voluntat per part del Govern i del partit que li dóna suport de compromís amb el pacte per l'educació. Es tracta d'una quantitat simbòlica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, per favor, acabi.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, vaig acabant, però deixi'm dir-los una cosa: que els països que arriben a acords amplis en educació són aquells que no apliquen els seus programes concrets de partits, sinó que són capaços d'arribar a acords entre tots. No pot durar un pacte que només apliqui polítiques partidistes, els pactes s'han de fer entre tots, diferents, i no em diran que seria..., vaja, que és lamentable, que és trist, però per part de tots, que no hagin estat capaços...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí...

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Ja acab.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

...de construir o de posar les bases per construir el nostre model educatiu. Vostès mateixos.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Idò parlem de nombres, ara sí; en qualsevol cas dos breus comentaris. Sra. Aguiló, m'ha preocupat moltíssim la justificació que ha fet del mal ús d'una comissió de serveis, perquè aquí el que qüestionam no són les comissions de serveis, com vostè ha dit; no, no, la figura de..., aquí a mi m'agradaria que em digués qui ha qüestionat... Podem parlar, si vol, del nombre, però qüestionar la comissió de serveis, com vostè ha dit, no. El que qüestionam és el mal ús d'una comissió de serveis per ser utilitzada per a benefici d'un partit. D'açò estam parlant, i supòs que en açò no hi està d'acord, clar que no, és ver? Molt bé.

I jo no sé quin problema té, Sra. Aguiló, no sé si és un problema molt centrat en la Sra. Galmés. És que a cada discurs que vostè fa la Sra. Galmés ha de sortir, però vostè no hauria d'oblidar, no hauria d'oblidar que va ser assessora amb el conseller Fiol, i que va desenvolupar, o va contribuir, o va assessorar el desenvolupament de legislació que ara vostè critica tant, com per exemple el decret de mínims, no?, no? Sí, ara li diuen açò. No, vostè sap perfectament quina va ser la seva aportació i el decret de mínims, avui vigent, avui vigent, vostè va contribuir també a desenvolupar-lo. Per tant tan dolent, tan dolent no devia ser.

Però parlem de nombres, o dels mals nombres, o dels efectes perversos dels nombres del Partit Popular en aquest pressupost, que jo classificaria, anomenaria com el pressupost del postTIL, o del *bye bye* TIL, un pressupost que ens deixa on ens havia de deixar, a la cua, a ser els darrers, els darrers en la despesa pública: avui s'hi destina el 2,9% del producte interior brut, quan el 2011 era el 3,41, i avui la mitjana de la resta de comunitats autònomes de l'Estat és de quasi el 4%; també estam molt enfora de la mitjana dels països europeus, que és del 5,3%. Aquests nombres expliquen els efectes negatius en diferents elements de l'engranatge educatiu; el primer, els docents, uns dels més perjudicats d'aquests nombres del Partit Popular, i també d'aquest pressupost que dóna continuïtat. Tenim la congelació salarial, els sexennis, de complements, del complement de tutoria, de cap de departament, etc., etc., els que coneixem tots perfectament, que es mantenen, es mantenen el 2015, amb una pèrdua de poder adquisitiu del 30%, una qüestió, per cert, molt criticada, durament critica pel sindicat ANPE. I precisament el Pla econòmic financer d'equilibri pressupostari 2012-2014 i els decrets que el desenvolupen no eren mesures transitòries d'ajustament, constatarem ara, no ho eren, sinó que eren al programa del Partit Popular avui consagrat al pressupost per al 2015, perquè si efectivament haguessin estat mesures transitòries d'ajustament per al període 2012-2014 en aquest pressupost veuríem que, almenys de forma progressiva, però que aquestes mesures es van restituint i no és així. A l'exposició de motius el Govern del president Bauzá, d'aquest pla, parlava textualment, per justificar aquest pla, d'una situació d'emergència econòmica; aquesta era la justificació textual que justificava les mesures d'aquest pla econòmic financer per al 2012-2014. És que la situació d'emergència econòmica és encara avui plenament viva?, perquè les mesures d'aquesta emergència econòmica són vives, i els docents les continuen patint.

Una altra mesura injusta té a veure amb la retribució salarial durant el temps d'incapacitat temporal, una qüestió que hem denunciat reiteradament, que avui redueix al 50% la retribució durant els tres primers dies de baixa, posteriorment al 75% entre el tercer i el vintè dia, etc., una qüestió que no s'ha afrontat ni s'ha rectificat. Les substitucions de les baixes a 30 dies és una altra de les decisions que realment han perjudicat i perjudiquen a dia d'avui molt, molt, l'activitat docent; ho hem comentat també, però aquest pressupost no hi dóna resposta. Avui el nombre d'hores que els alumnes no són atesos pels seus professors titulars s'ha triplicat des del 2011, i coneixem els perjudicis d'aquesta situació, però no hi ha cap mesura per fer-hi front.

Quant a l'ensenyament concertat, l'acord del 2008 una altra vegada suspès fins al 31 de desembre del 2015: abonament del primer sexenni als docents de l'ensenyament concertat, l'aplicació del calendari de la paga extraordinària, la qual crec que hauríem d'aclarir ja perquè tenim dues versions de dos consellers sobre com es pagarà aquesta paga extraordinària al personal docent, que no és equiparable, no és en absolut equiparable i no s'ha resolt, a la del docent públic, perquè funciona absolutament diferent. Com deia amb 39 milions d'euros, passava de 761 a 800 milions, no n'hi ha prou ni per complir amb els compromisos pactats ni per crear les promeses 250 noves places que haurien de resoldre 1.000 mancances del nostres centres escolars.

Aquestes mancances també les trobam en infraestructura, i en aquest sentit la situació no és menys caòtica i catastròfica. Manca infraestructura i la que tenim pateix d'un abandonament que posa en perill fins i tot -mai no hagués pensat que haguéssim de dir açò- posa fins i tot en perill la vida de les persones que l'habiten. En aquest sentit la llista és massa llarga, és llarguíssima. Podríem parlar de les goteres del Miquel Duran d'Inca, l'esfondrament d'un tros del sostre del CEIP de La Soledat, l'explosió i el foc en el Cap de Llevant..., etc., etc., i tot açò no és fortuït i inesperat. Els centres, les associacions de directors de primària i de secundària, les associacions de pares, ho han denunciat públicament, i a més ningú no es pot alarmar, ho han fet per escrit, hi ha registres d'entrada a la conselleria des del 2011 on es va denunciant la precarietat d'aquests centres que acaben, que acaben, efectivament malament, acaben molt malament.

També no només en la situació de la infraestructura, també manca d'infraestructura. Tenim, per exemple, 60 alumnes a Inca que no han pogut tenir plaça en una escola pública del municipi per a aquest curs, tal com han denunciat els pares, l'associació de pares de la ciutat; almenys 16 d'aquests alumnes han hagut d'anar fora del poble, a centres com Lloseta, Selva..., tot i que hi ha sis escoles concertades i tres de públiques. Els problemes d'escolarització en aquest pressupost romanen, no se'ls dona cap resposta, cap ni una. Les promeses respecte de nous centres han quedat en açò, en promeses. Tampoc no es contempla en aquest pressupost la construcció d'un nou centre d'educació infantil a Can Picafort, tampoc, quan no només és una petició reiterada del municipi, sinó que a més a més hi havia compromisos d'aquest govern en aquest sentit.

Infraestructura, centres docents, funcionament. El funcionament dels centres també està perjudicat per aquests nombres, aquests mals nombres en el pressupost. L'Associació de directors ho ha denunciat mil vegades ja, que educació no paga les partides per al funcionament dels instituts, i a vostès els fa molta gràcia quan els feim la comparació amb el palau de Marivent, però és que el palau de Marivent està, com deia el vicepresident, *limpito; limpito, limpito*, i els nostres centres no tenen recursos per al seu funcionament. Home, jo no ho sé, no ho sé, alguna cosa té a veure quant a prioritats i als nombres que aquest pressupost recull, que és que no és educació una prioritat per a aquest govern. En un comunicat fins i tot els directors deien literalment que els centres han deixat de rebre les assignacions econòmiques dels tres o quatre darrers mesos, que sumen més de 15.000 euros de mitjana. Aquesta quantitat, que és petitíssima respecte dels nombres que maneja el Govern, és una quantitat grossíssima per al funcionament d'un centre

escolar, i a aquesta quantitat hem d'afegir la falta de pagament d'auxiliars de conversa, el tema dels ajuts als programes de reutilització de llibres, etc., etc. Aquest mal funcionament té repercussions directes en el funcionament educatiu dels centres escolars i en la seva tasca, que ja és prou difícil, que ja és prou difícil com perquè a més s'hagi de preocupar cada mes si cobra o no cobra, si pot dur a terme o no la seva activitat normal docent.

I un apunt final de formació professional, perquè no tenc tampoc més temps, i es refereix a una de les esmenes en la qual volem insistir i reiterar. S'ha de donar suport, sense cap dubte, però donar suport a formació professional vol dir també recollir mesures que d'acord amb aquell pla que esmentava doncs el Govern va abandonar, per exemple recuperar el conveni entre la Conselleria d'Educació i l'Institut Obert de Catalunya, o altres instituts d'altres comunitats autònomes, perquè els estudiants que cursen cicles formatius que no poden fer aquí es puguin almenys examinar, puguin veure, com a mesura de promoció de la formació professional, exercir aquest cursos, no haver-se de desplaçar-se amb els costos i les dificultats que açò suposa, quan molts d'aquests...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, per favor, acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, acab. ... quan molts d'aquests han de compaginar aquesta formació amb la seva vida professional i també laboral.

Esper que algunes d'aquestes esmenes siguin recollides, no en tenc molta esperança, ho esper però, tot i que a comissió aquesta esperança es va dissoldre, però esperem que avui recapacitin i, vist el que tenim, siguin capaços d'incorporar les nostres propostes, les quals segur que són positives per als centres escolars d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara que té la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. La consellera d'Educació ens va explicar a la seva compareixença a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts que el pressupost per a l'any 2015 és un 5,12% superior a l'any 2014. És cert, és cert que el pressupost, respecte del 2014, creix, creix, és evident, en 39 milions, però des del nostre punt de vista és poc i insuficient, també els ho he de dir. Però el que vostè no va dir i no en va fer absolutament cap menció, no va dir que la gran retallada la van fer vostès en els pressuposts del 2013, això no ho va dir. El que no va dir vostè és que amb els pressuposts del 2015, encara i amb el seu increment, no arriben al nivell del 2010, tampoc no ho va dir. Per tant, el retrocés en aquesta matèria és inqüestionable.

El que no va dir vostè, tampoc, tampoc no ho va dir, és que hem passat dels 860 milions d'euros del 2010, o dels 830 de l'any 2011, hem passat, quatre anys després, als 800 milions, als 800 milions d'ara. Si explicam els números, cal explicar-los bé, els hem d'explicar bé i sense maquinacions enganyoses.

Continuam amb les contradiccions d'aquests pressuposts, per dir-ho suaument, del que diu negre sobre blanc, aquest executiu diu una cosa i en fa una altra i queda clar en matèria de formació professional, on vostès varen anunciar una gran mesura, sí, sí, una gran mesura, a Formentera ho vàrem notar, ho vàrem notar i molt, tant que, miri, tant que són vostès els responsables de deixar la formació professional a Formentera a nivells testimonials, una gran mesura la seva, si, sí, un gran desafiament, una gran aposta la seva, que deixarà sens dubte molt tocada la formació professional d'aquestes illes i, com ja els he dit, han començat a fer-ho per Formentera, que ha estat la primera a patir-ho i han deixat la formació professional en una situació de precarietat absoluta.

Ara passaré a defensar les sis esmenes presentades les quals van en la línia de pal·liar la nul·la implicació pressupostària a la menor de les illes. Algunes esmenes varen ser ja presentades amb els mateixos termes en el debat de pressuposts de l'any passat, les hem tornades presentar amb l'ànim que es puguin incloure aquestes millores pressupostàries per a l'any 2015, sobretot ara que tenen vostès un delegat d'Educació a Formentera i que segurament tendran informació de primera mà de quines són les demandes de la comunitat educativa de l'illa.

Per cert, important, escoltin, saben vostès que el seu delegat ha anunciat, primer, que dimitiria si no s'incorporava una partida pressupostària en el pressupost del 2015, ho saben? Ho saben ara, i també ara, i ahir, i també important, ahir: saben vostès que precisament ahir va anunciar que el Partit Popular condicionava presentar-se a les eleccions si els pressuposts no inclouen una partida per a l'escola de Sant Ferran, ho saben?

Ara, curiosament, si vostès no aproven l'esmena que motivaré tot seguit, ens trobarem d'una tacada sense delegat, sense comissari i sense representació del Partit Popular a l'illa la pròxima legislatura. Perdoni'm, perdoni'm, però ho he de dir i tal com ho diu, un diputat del Partit Popular, això sí que és de traca, de traca talment,...

(Algunes rialles i remor de veus)

... absolutament, de traca! O sigui, sense comissari ni partit polític, ni partit del PP en representació.

El seu delegat, nomenat a dit i per defensar els interessos del Partit Popular els llança a vostès un pols, un pols a la consellera, però també ho fa el propi president, també ho fa el propi president. Tenen un delegat ara vostès amb dificultats, engrunat entre la seva nul·la resposta d'aquesta conselleria a Formentera i en donar unes mínimes respostes als ciutadans de l'illa, vostès sabran. Una conselleria que ha tengut tres consellers i, amb el beneplàcit del Sr. Bauzá, han causat el major conflicte educatiu de la història d'aquestes Illes i que continua amb el rosec, encara continuam amb el rosec. M'explic, la darrera la falta de transparència de la Conselleria d'Educació amb els interins i la política partidista que ha aplicat vostè, Sra. Consellera, a qui deman que vengui aquí, en seu parlamentària, comparegui per

explicar el darrer escàndol de la seva conselleria, que ha estat, Sra. Consellera, una autèntica vergonya el que ha passat, una autèntica vergonya! Vengui aquí i ho expliqui.

Començaré ara amb la defensa estricta de les esmenes, amb l'esmena RGE núm. 10682, la qual fa referència a l'inici de la construcció del Museu de Formentera. Miri, els formenterers i les formentereres no podem entendre ni acceptar per més temps, ja portam quinze anys a l'espera d'aquesta infraestructura, la creació de la qual, a més, ve marcada per llei, per la Llei de patrimoni històric, que a la seva addicional quarta parla de la creació del manteniment del Museu de Formentera, i que membres destacats del Partit Popular de les illes van anunciar com a una realitat l'any 1998, escoltin bé, 98, i que es va aprovar, essent avui el condemnat i ahir president del seu partit, president del Partit Popular i d'aquesta comunitat el Sr. Jaume Matas, del qual supòs que se'n recordaran.

Un clar incompliment de llei, i vostès continuen enviant el missatge, tal com varen fer en els pressuposts del 2013, on, per primera vegada, per primera vegada, a uns pressuposts fets per vostè no hi va haver cap partida prevista per a l'inici del museu, ni hi va ser el 2014, com tampoc hi és en els pressuposts del 2015. Vostès envien el missatge, com els deia, i perquè quedi clar i sense dubte, a tots els ciutadans de Formentera que no tenen cap ni una, cap intenció d'iniciar el museu. Nosaltres li ho recordam i ho fem en forma d'esmena, el Museu de Formentera ja és un tema històric a l'illa. Per desgràcia, els diré que no és l'únic, un assumpte que necessita d'una aposta política que, evidentment, vostès no estan disposats a dur a terme.

Jo els agrairia, per respecte als ciutadans i ciutadanes de l'illa, i ja que no tenc oportunitat de rèplica, no s'excusin en legislatures anteriors, en que també ja els dic que també reclamàvem aquesta infraestructura. Ara, però, la responsabilitat és seva, és el seu darrer pressupost i serà la seva decisió.

L'esmena RGE núm. 10683, és l'esmena referida a l'ampliació de quatre aules a l'IES Mas Ferrer, proposa una millora significativa en matèria d'infraestructures educatives, és l'únic institut de l'illa en base al creixement poblacional que a Formentera esdevé prou significatiu.

L'esmena RGE núm. 10684, en el sentit d'augmentar, afavorir i impulsar els estudis de formació professional, aquests que vostès han deixat sota mínims. Nosaltres ja sabem de les dificultats econòmiques en les quals estam immersos i de la dificultat que implica la diversificació de l'ensenyament a Formentera, però creiem fermament que aquest és un fet que esdevé ja irrenunciable, Sra. Consellera, és irrenunciable, tornin posar la formació professional al nivell que estava abans d'arribar de vostès, per favor!

La intenció per part del Govern només és oferir cicles formatius en línia, i això ens preocupa, ens preocupa molt a tota la comunitat educativa, pel perjudici i la pèrdua de qualitat educativa que això comportaria. L'esmena vol anar en la direcció i en la voluntat de l'esperit de garantir una partida pressupostària que pugui contemplar la diversificació i la rotació dels cicles formatius presencials, tal i com es va fer la passada legislatura. Fomentar i impulsar la formació professional és una eina cabdal per reactivar la feina, per reactivar l'economia i ajudar la gent a sortir de la crisi.

L'esmena RGE núm. 10685 pretén, té l'objectiu de l'ampliació d'especialitats del Conservatori d'Eivissa i Formentera, però ja els ho dic, a l'aula de Formentera, a l'aula de Formentera. Incidesc en això, que s'imparteixi a Formentera, perquè de vegades ho envien cap al Conservatori d'Eivissa i Formentera i no ens arriba a Formentera. No em tornin argumentar que ja han ampliat el Conservatori d'Eivissa, que té la seu a Eivissa, perquè a l'ampliació del qual vostès en fan referència, sempre queda a Eivissa, com els he dit, i mai no arriba a Formentera.

Miri, per acabar l'esmena RGE núm. 10696, i ja fa referència a l'inici de la nova escola de dues línies de Sant Ferran a Formentera. Vostè va tenir i va parlar, va poder parlar amb el president del consell i amb la consellera, i vostè els va dir que presentàssim una esmena i que ho valorarien; ara veurem quin és el seu compromís que va adquirir amb el president i amb la consellera del Consell Insular de Formentera i al qual pot agafar aquí. Bé, ara vostè ho dirà, això és així, vostè els va dir que presentàssim una esmena, i jo he presentat aquesta esmena, veurem la seva resposta, ara cal la seva resposta.

Miri, jo, amb tots els respectes, els he de dir que aquest és un projecte que tots els consellers que arriben a Formentera diuen que ho faran, tots, perquè ja n'hi ha hagut diversos, jo no diré noms, però han vingut a Formentera i diran: això és un projecte que nosaltres farem. Però, què passa? Que quan surten -jo no sé què passa, no sé si pel vent, per la mar, pel sol, per la calor, però tothom s'oblida, els compromisos que adquireixen vostès a Formentera, quan travessen se n'obliden, ja no hi pensen més.

Miri, tenen vostès els terrenys on se situarà la nova escola, no tenen vostès cap impediment d'espai, ni de llicències. Ara està en mans de la seva implicació, que vulguin o no donar una resposta a la comunitat educativa. I vist el que he vist, em fa por.

Aquesta és una obra aprovada per aquest Parlament, els pregaria que ens diguessin quins són també, jo li demanaria una cosa, per favor, quins són els criteris que fan servir per dir quina infraestructura té prioritat sobre l'altra, m'ho podrien dir? Quin és? Perquè no ho sabem.

I per últim, ja l'esmena RGE núm. 10700, la qual té com a objectiu, i entenem que, malgrat faci referència a ajudes per a desplaçament universitari i que, per descomptat, tots els estudiants hi han de poder accedir, indistintament de l'illa on resideixen a les ajudes per desplaçament, però miri, no em negarà, no em poden negar que el fet de la triple insularitat que han d'afrontar les famílies i els propis estudiants, fa que hagin de suportar un sobrecoast pel fet de ser residents a Formentera. La intencionalitat de l'esmena és tenir en compte aquest sobrecoast, el qual vostès saben que existeix però no posen els mecanismes pressupostaris necessaris per donar-li solució.

Miri, ja per acabar, vostès diuen una cosa i en fan una altra, el compromís d'aquest govern amb Formentera és zero, zero. I bé, després d'avui, veurem si accepten o no aquesta esmena, si tenim...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Font, per favor, acabi.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Acab tot d'una, Sra. Presidenta. Després del que avui vostès em contestin, sabrem si tenim delegat, virrei o no, i si vostès es presentaran a les eleccions la pròxima legislatura.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del diputat no adscrit Sr. Pastor i Cabrer, té deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que no pensava sentir segons quines afirmacions que s'han fet en aquest parlament avui horabaixa, la Sra. Aguiló ha dit al Grup MÉS que el seu partit treia fora aquells que discrepaven i que pensaven de forma diferent. Vull dir, és que...

(Remor de veus i algunes rialles)

... és que vostè fins i tot ha sorprès al president, el president no ha pogut evitar mirar-me i fer-me una mitja rialla. És a dir, és que, és que...

(Alguns aplaudiments, més rialles i remor de veus)

... la veritat és que sembla mentida, sembla mentida que vostè s'atreveixi a pujar a aquesta tribuna i fer aquestes afirmacions. Trillo diria: "¡Manda huevos, manda huevos!", Sra. Aguiló.

(Algunes rialles i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí?

LA SRA. PRESIDENTA:

Si vol continuar amb les esmenes, per favor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, si no m'interromp, Sra. Presidenta, continuaré.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, però hi ha segons quines...

(Petita cridòria i algunes rialles)

EL SR. PASTOR I CABRER:

... però és que si m'interromp, tindrè mal de fer continuar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Hi ha segons quines expressions, hi ha segons quines expressions que li preg..., el Sr. Trillo dirà el que vulgui, però en aquest parlament jo li preg, per favor, cortesia i respecte, article 19.

(Remor de veus)

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Continuaré, continuaré amb el debat.

La veritat és que vostès diuen: aquí hem vengut a parlar de xifres; bé, i jo crec que una part del debat són les xifres i l'altra part són les accions, com es fan les accions, qui fa les accions i on es fan les accions. Perquè supòs que no ens voldran privar de pujar a aquesta tribuna i fer un debat polític d'una secció tan important com és la Conselleria d'Educació; aquella que havia de ser una prioritat per al Govern, que havia de ser l'autopista de l'educació, s'ha convertit en la conselleria problemàtica, conflictiva d'aquesta govern.

Ja van una sèrie de consellers que han passat per aquestes cadires blaves, i jo encara record el primer, que, sota els meus respectes, i segurament no tothom pensarà igual, una persona que tenia molt clar i que en sabia d'educació, el Sr. Rafel Bosch, per distints motius va ser cessat. De la segona ja no en parlarem, crec que no, no..., intentaré no fer cap comentari, i el president va posar la confiança en una persona que doncs fins a aquells moments li mereixia tot el respecte i que pensava que era la persona adequada per tirar endavant una conselleria molt problemàtica i que al final de la legislatura s'havia de fer un canvi o se li havia de donar un canvi.

I quan un pensa quin perfil hem de cercar en aquest cas en una persona que té aquesta tasca tan difícil, doncs segurament ha de ser una persona honesta i una persona que, com diuen, tengui bona fama, no? I això ve arrel de perquè ahir, no sé si vostès varen mirar l'Última Hora, i a la darrera pàgina sortia un acudit, un còmic que solen fer cada dia, i sortia la imatge del Quixot i de Sanxo, que anaven per una autopista, que era la de l'educació, i en sentit contrari hi anava tota la resta, és a dir, docents, professors, pares, alumnes, etcètera, i ells anaven, aquell home ben estirat damunt el cavall i l'altre també ben devora ell, i els cotxes i els autobusos que els passaven per devora. I vaig pensar bé, vegem si podem incorporar un nou element a aquest acudit i en vaig trobar un que diu: "*Porque has de saber, Sancho, si no lo sabes, que dos cosas solas incitan a amar más que a otras, que son la mucha hermosura y la buena fama. Y estas dos cosas se hallan consumadamente en Dulcinea, porque a ser hermosa ninguna le iguala y en la buena fama pocas le llegan.*"

Buena fama, una virtut que hauria de tenir la consellera d'Educació. I jo li vull manifestar en aquesta tribuna que estic convençut que el que ha passat a la seva conselleria aquests darrers dies, i que estic segur que li fa passar uns mal moments, no és idea seva. Jo no diré si vostè va executar o no va executar les instruccions que li varen donar, però estic convençut que no és idea seva. Però vostè, com a membre del Govern, té l'oportunitat d'ara sortir aquí o quan vostè vulgui i explicar a aquest Parlament, cosa que jo pens que ja hauria d'haver fet, que és realment el que ha passat a la seva conselleria.

Perquè, davant les acusacions que s'han fet sobre els mitjans de comunicació, pens que alguna cosa es podria dir. Per tant, Sra. Consellera, fins que vostè no faci això, difícilment vostè serà la interlocutora vàlida per dirigir-se als docents, als alumnes, als pares i mares i generar aquesta confiança que necessita una consellera d'Educació. Per tant, la inst que ho faci el més prest possible, que comparegui en aquest Parlament, vostè o el president, i donin les explicacions oportunes que tota la ciutadania demana.

I passaré, si li sembla a parlar de les al·legacions, en concret, que he presentat, que són diverses i derivades, que segurament, és a dir, ja no tenc cap esperança ni una que s'acceptin en aquest debat de pressuposts, però que, de qualque manera, intentam que aquelles reivindicacions que ens fan arribar la gent, doncs es puguin plasmar sobre el debat de pressuposts.

Nosaltres demanam que es destini 1,5 milions d'euros per llevar tota la uralita que encara hi ha a totes les escoles. Vostè ho sap, vostè ha vengut a Manacor i va ser molt receptiva amb el col·lectiu i que molta gent li demana que faci aquesta inversió. Vostè es va comprometre que poc a poc l'aniria fent i nosaltres li donam una que es podria fer; és una esmena d'afectació, per tant no es demana que s'incrementi la partida.

Demanam que s'afecti també la partida de l'IBISEC per a la redacció i l'execució de la primera fase de reconstrucció d'una escola infantil de Primària a Caimari, també ens l'han feta arribar.

Demanam el projecte d'ampliació i inici de les obres del CEIP Escola Nova a Porreres. Projecte i ampliació de l'IES de Porreres, ens ho ha fet arribar la batlessa.

Afectar la partida destinada a l'IBISEC per fer possible la construcció de la primera fase de l'escola nova de Son Macià. Aquí sí que m'hi aturaré per fer-hi una miqueta d'esment, és a dir, deu fer cosa de dos mesos a un mitjà de comunicació local hi havia un fulletó, que s'havia encartat enmig d'aquest, i en primera pàgina posava, "Ja tenim escola nova a Son Macià gràcies al Partit Popular". Bé, nosaltres no varem fer com els membres de la Conselleria d'Agricultura que divendres varen anar a veure si hi havia o no el pont del Riuet, perquè sabem que no hi havia l'escola nova, però varen pensar que en aquest pressupost es podria afectar una partida perquè diguéssim clarament que l'escola nova de Son Macià es farà. Vostè s'hi va comprometre a Manacor, però pens que també seria un gest que acceptassin aquesta esmena, que no els costa absolutament res, si en lloc de 2 milions d'euros han de ser 1 o han de ser 500.000 és exactament igual, però crec que estaria molt bé que els pares i mares estiguessin, en aquest cas, tranquils i veiessin que aquesta partida existeix.

Vostè, Sra. Consellera, ha dit quan ens ha presentat el pressupost o quan hi ha hagut el debat a la totalitat del pressupost que s'havia incrementat la partida, és veritat, jo crec que aquests pressuposts són més reals que els que hi havia, segurament, però quan agafam la liquidació del pressupost, per exemple, de 2010, i agafam aquest pressupost actualment el que es va gastar l'any 2010 i el que diuen aquests pressuposts veim que no ens tornarà a bastar.

Són uns pressuposts, com he dit en els anteriors debats, que gestionaran o tots vostès o tal vegada només la meitat i que estaria bé que arribàssim a qualche acord. Hem posat 15 milions d'euros, que segurament no bastaran, per demostrar o per fer-los veure que no es poden complir tots els compromisos que vostès tenen.

Demanam, també, una ajuda a la institució del Teatre de Manacor per a la seva programació i funcionament, vull dir, crec que està fora de dubte la gran feina, en aquest cas, cultural que fa el Teatre de Manacor, crec que està fora de tot dubte, vostè el coneix i ho sap perfectament, però necessitaria una ajuda per tal de poder mantenir el nivell de la seva programació.

Suport als ajuntaments per mantenir les escoles d'educació infantil i de primària, sé que les competències són dels ajuntaments, però moltes vegades fregam el que és manteniment o el que és nova inversió, no és ver?, i estaria molt bé que destinàssim una partida per ajudar-los per a aquelles coses que són dubtoses com a mínim fer-les de forma conjunta.

Més ajuda als ajuntaments per a les escoles municipals de música, és a dir, els costa molts de doblers les escoles municipals i els interventors cada dia posen més entrebancs als ajuntaments per assumir aquestes competències. En aquells ajuntaments que avui no estan sanejats i que no tenen pla de sanejament els interventors,estic convençut, en uns anys faran tancar les escoles de música. Jo crec que vostè no ho pot permetre. Són molts els ajuntaments que encara tenen deute i que no poden mantenir aquestes escoles perquè, la veritat, el dèficit és molt elevat.

Demanam també que poguéssim arribar a un acord per començar la redacció d'un projecte d'una escola nova a Portocristo, que l'ajuntament està disposat a posar-li el terrenys sempre i quan l'escola es faci, si s'han de comprar els terrenys també estam disposats a comprar-los, però sempre i quan hi hagi els doblers per fer l'escola.

Aleshores, li demanaria que alguna d'aquestes esmenes se'ns aprovàs, és veritat que encara ens queda un altre debat, però com que és de Ramon Llull, és a dir, segurament no me l'aprovaran, com a mínim me n'aniria cap a Manacor amb una esmena aprovada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra de les esmenes. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Carolina Torres, per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Jo no sé si és la calor que fa aquí dins o que jo tenc un poc de febre, però una ha d'escollar unes coses en aquest plenari que són impressionants. Construir un model educatiu, quin model educatiu? El seu? El mateix model educatiu que durant vint anys situa aquest país a la cua dels resultats en educació?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Jo entenc que no vulguin parlar dels pressuposts, aquí l'objectiu és desviar l'atenció per tal de no parlar del que sí importa: de les millores i de tot el que s'invertirà el 2015 en educació. Són uns bons pressuposts, malgrat que a la minoria d'aquest parlament no els agradin.

Vostès m'obliguen a sortir del debat d'esmenes perquè algun portaveu té amnèsia selectiva quan parla de retallades o de falta de gestió o dels pressuposts de 2010, uns pressuposts completament irreal. Ja no recorden que a l'anterior legislatura varen deixar de pagar l'assignació dels centres educatius, que no deixaren sous per pagar les nòmines, que van incomplir dos plans d'infraestructures, 14 milions d'euros en factures impagades i sense assignació en un calaix de l'IBISEC, deixaren de pagar els desplaçaments dels estudiants universitaris i deixaren de pagar a la Universitat de les Illes Balears. Això era una autopista de l'educació? No, era l'autopista a l'infern, a l'infern de l'impagament, això no era una aposta per educació.

Per tant, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular no donarà suport a les esmenes presentades en aquest debat de la secció 13.

En matèria d'inversions en infraestructures educatives la Conselleria d'Educació en particular, però el Govern balear en general, ha fet un esforç important per posar al dia els comptes d'aquesta comunitat i per prioritzar els temes socials, la salut i l'educació. L'aposta dels diferents governs del Partit Popular per posar al dia la xarxa d'infraestructures educatives està més que contrastada amb fets i nous centres educatius ja en funcionament. En aquesta legislatura, malgrat les dificultats econòmiques, s'han estabilitzat els comptes de la comunitat i, fins i tot, s'han pogut projectar nous centres educatius, millores, reformes i ampliacions, a més de posar al dia els pagaments pendents.

El 2015 es continuarà amb la mateixa línia de treball, els mateixos criteris, prioritzant globalment les millores, les reformes i la construcció de nous centres, sempre en base a les variables d'urgència i de necessitats d'escolarització. Evidentment, es prioritzaran en base a necessitats pressupostàries i la fase de preparació amb la qual es troben. Es faran les obres en la mesura que sigui possible, no hi ha recursos il·limitats.

Quant a reformes en centres, com el CEIP Sant Jordi, reformes a l'Escola d'Arts i Oficis d'Eivissa, la primera fase de la reforma del CEIP Alexandre Rosselló, substitució del sostre de la biblioteca a l'IES Son Ferrer -Sra. Marí, jo he estat molt atenta i molt educada amb vostè quan parlava en aquesta tribuna - com deia, reparació taules del poliesportiu de l'IES Pasqual Calbó de Maó o la construcció de la primera fase de l'escola nova de Son Macià, que aviat sortirà a licitació perquè està al BEI, tot això, aquestes obres, ja estan previstes perquè ja està contemplat el crèdit per a aquestes obres, a l'igual que l'equipament escènic del Teatre d'Es Born de Ciutadella, l'Institut d'Estudis Baleàrics ha autoritzat la inversió.

Vostès saben que hi ha un pla d'infraestructures també vinculat al finançament del Banc Europeu d'Inversions, amb 27,7 milions d'euros, projecte que és possible gràcies que tenim una millora econòmica en el nostre país, sobretot a la nostra comunitat, i que ha fet possible rebre finançaments externs.

Quant a esmenes de mobiliari i material didàctic per a l'IES de Sa Garriga de Sant Lluís ja està previst enviar el pressupost. Les partides per a equipament i funcionament de centres han augmentat significativament. Aules d'acollida tampoc no s'accepta perquè dins els pressuposts hi ha diferents partides destinades a fer front als aspectes a la diversitat.

Quant a crear una unitat terapèutica educativa no s'accepta perquè l'equip d'alteració del comportament cobreix les necessitats d'aquests alumnes a totes les illes. El servei d'atenció educativa domiciliària no procedeix acceptar-la perquè el servei ja atén correctament totes les demandes. Al pressupost s'han incrementat les partides dedicades al servei de suport educatiu i les partides són globals per a totes les illes i després es territorialitza en funció de les necessitats que hi ha.

Afectar una partida per començar les tasques per un pacte de l'educació, la veritat, jo, si no fos un tema tan seriós, semblaria fins i tot un acudit, però de totes maneres, les futures possibles despeses ja estan incloses en altres partides. Mirin, si no haguessin abandonat la ponència parlamentària per al pacte educatiu avui possiblement ja comptaríem amb un document de treball fet per vostès, fet per nosaltres i pels diferents experts i agents del món educatiu, és realment una llàstima haver perdut aquesta ocasió.

També hi ha una partida que, a més, ha augmentat per fer front a les necessitats en funcionament dels centres escolars. També, per altra banda, demanen augmentar la dotació d'escoletes, però a més llevant recursos de la partida que és necessària per fer front al transport escolar dels nins amb necessitats. Per tant, evidentment, això no serà (...) perquè aquesta partida també està prevista dins dels pressuposts. Beques per a ajudes en matèria educativa, menjador i transport escolar, també una partida que augmenta. També hi ha partides destinades a ajudes de llibres.

Programa de política lingüística, és evident que no acceptarem la seva esmena de crear un programa de política lingüística i tornar al Ramon Llull quan tenim l'Institut d'Estudis Baleàrics adscrits a la Conselleria d'Educació i que fa una gran tasca de projecció i difusió de la nostra cultura i de la nostra llengua. Tot això, a més, optimitzant els recursos i evitant duplicitats.

A l'FP la dotació de places està adequada a l'oferta formativa existent actualment. A més, a Formentera està previst l'ampliació del servei d'FP. Actualment, al curs 2014-2015, s'imparteix el primer curs de cicle formatiu de grau mitjà dels serveis de restauració i el segon curs del cicle formatiu de grau mitjà de cuina i gastronomia i el primer curs de cicle d'FP bàsica de cuina i restauració. Per a 2015-2016 s'implantarà el segon curs de serveis de restauració i el segon curs d'FP bàsica en cuina i restauració. I parlant de Formentera, el nou col·legi de Sant Ferran està en projecte de fase de redacció, el Consell de Formentera ho sap i saben que estan pendents de firmar aquest conveni una vegada que el projecte estigui firmat, per tant, no sé per què tant d'espectacle, Sra. Font.

Sobre l'IOC, cada any l'oferta d'FP a distància en Balears ha pujat, i no només la formació a distància que s'ofereix a Catalunya. Per tant, tots els alumnes són lliures de triar amb quina comunitat autònoma volen cursar els seus estudis.

Parlam d'universitats, els desplaçaments d'estudiants universitaris, ajudes que, per cert, es varen deixar de pagar l'anterior legislatura i que s'han tornat a recuperar a aquesta, també està previst en els pressuposts 2015. I això al marge de si els consells insulars volen completar les ajudes per a desplaçament dels estudiants de les seves respectives illes, perquè des del Grup Popular sempre hem tengut claríssim que és prioritari facilitar l'accés als estudis superiors a aquells joves que no puguin estudiar en la seva illa d'origen, i així ho demostram amb fets on governam, fins i tot vàrem aconseguir l'equiparació amb Canàries amb les beques estatals per a desplaçaments, que era una antiga reclamació.

Universitat de les Illes Balears. Els pressuposts per a 2015 augmenta la dotació de la Universitat de les Illes Balears de manera que els serveis que presta queden amb la garantia financera suficient.

Quant a infraestructures culturals, com el Museu de Formentera, o ajudes per al Teatre de Manacor, a dia d'avui prioritzar inversions és una màxima, no arribam a totes les necessitats i, per tant, són temes que s'hauran de plantejar en futurs pressuposts amb una conjuntura econòmica diferent i una vegada s'hagin pogut solucionar aquelles necessitats més urgents. El que sí és prioritari reformar aquelles escoles amb uralita juntament amb l'eliminació de les barreres arquitectòniques, contemplat en el Pla d'infraestructures educatives, o atendre les necessitats d'escolarització fent nous col·legis.

Des del nostre grup som conscients que queden coses pendents, però estam satisfets no només amb el projecte de pressuposts per a 2015 sinó per l'estabilitat que el Govern ha donat als comptes d'aquesta comunitat i que s'ha traduït en l'actualització dels pagaments de les assignacions als centres educatius, a la Universitat de les Illes Balears, a les ajudes dels estudiants universitaris, a les nòmines, a la formació del professorat, a les factures impagades i sense pressupost assignat a l'IBISEC. Hi ha una llarga relació que no hi hauria temps de completar. A més, tot això amb unes circumstàncies econòmiques molt complicades, a més, s'han pogut dur endavant inversions en nous centres educatius. L'any 2015 l'equip de govern que entri després de les pròximes eleccions almenys no trobarà el desastre que va trobar l'actual govern i no trobarà uns pressuposts prorrogats i no trobarà una autopista per a l'infern de l'impagament; el que sí trobarà són uns pressuposts responsables que tenen previst invertir el que es pot pagar i que aposten clarament per continuar millorant l'educació d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Debat número 8, de globalitat. Agrupació de la secció 13, Cultura i Joventut, amb les seccions i entitats afins.

B. Esmenes parcials. Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 323A, protecció i foment de la integració i foment de la participació social de la joventut, les RGE núm. 10955, 10836, 10842 i 10954; al programa 455A, cultura i política lingüística, les RGE núm. 10944, 10837, 10947, 10951, 10946, 10945, 10961, 10943, 10840, 10841, 10949 i 10948.

Del Grup Parlamentari MÉS, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 323A, protecció i foment de la integració i foment de la participació social de la joventut, les RGE núm. 11238 i 11239; al programa 455A, cultura i política lingüística, les RGE núm. 11240, 11247, 11241, 11242, 11246 i 11245.

De la diputada no adscrita Margalida Font i Aguiló, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 455A, cultura i política lingüística, la RGE núm. 10681.

Del diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 455A, cultura i política lingüística, la RGE núm. 11088.

Defensa conjunta de les esmenes. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Lluís Maicas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCIÀS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Primer de tot, dir-los que em dol i lament que després de dos dies i més de vint hores de debat haguem de suportar sentir parlar de cultura. Algú amb malícia els ha volgut castigar modificant l'ordre natural de les intervencions, aquest debat, em sembla, tocava ahir, s'ha passat per a darrera hora d'avui, ja està bé, però estam tots esgotats...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... idè perdonin, estic esgotat i algú més que he vist que pegava qualche dormideta en aquesta bancada d'aquí davant també.

Sobretot els deman disculpes perquè, com vostès saben, alguns dels membres del seu grup quan surten a parlar m'acusen de fer poesia o de parlar en prosa, avui no ho podran fer, el Sr. Pastor m'ha pres el lloc, el Sr. Pastor m'ha guanyat la mà. En tot cas, no és casual ni sembla atzarós que la cultura estigui al final de tot el debat.

Abans de començar amb allò que duc escrit, recordar una diputada, que ara justament tampoc no hi és, que ens deia que pot ser a nosaltres ens empenyen per l'esquerra i potser té raó, però a vostès ningú no els podrà empènyer per la dreta perquè no té espai per empènyer-los.

(Alguns aplaudiments)

Els pressuposts són l'instrument amb més càrrega ideològica de què disposen els governs, tant és així que un govern pot decidir, a través dels pressuposts, entre salvar bancs o salvar persones, i encara més, pot decidir entre salvar banquers o salvar persones. Els números, d'aparença neutra, desproveïts de matís intencional, perden en mans dels governs la seva condició matemàtica per esdevenir aritmètica electoral i execució ideològica. És innecessari recordar que el Govern del Partit Popular prefereix salvar banquers a salvar persones i que destina els recursos dels molts que s'empobreixen per afavorir els pocs que s'enriqueixen.

Han precedit aquests plenaris les comissions per debatre les esmenes, es tracta d'un clàssic ritual parlamentari pel qual, afortunadament, els ciutadans no senten la més mínima curiositat car segurament s'averonyirien de nosaltres, ritual que consisteix en què l'oposició presenta tot un conjunt d'esmenes -i aquí cal recordar que esmenar significa literalment millorar o corregir alguna cosa levant-ne les imperfeccions, els defectes o els errors-, esmenes -dic- a les partides pressupostàries, i el grup parlamentari majoritari, que dóna suport al Govern que ha elaborat els pressuposts, les rebutja totes, totes. Cap dels suggeriments de l'oposició no és acceptat i és raonable que així sigui, atesa la doctrina que sustenta que la majoria absoluta està unguida per la possessió de la veritat política absoluta que és única i universal.

Es tracta, doncs, d'una representació reglamentària de la qual es podria prescindir atesa la seva previsible inutilitat i la pèrdua d'energies que s'hi aboquen sabent d'antuvi que seran estèrils. Tanmateix no es qüestiona la legitimitat que tenen els governs de dretes de fer pressuposts de dretes, no podria ser d'altra manera, ni tampoc no es posen en qüestió les seves prioritats, mentre les persones afectades, que són condemnades a la precarietat per un pressupost que les perjudiquen, els atorguin la seva confiança a les urnes seran ben democràtiques les seves decisions, malgrat això democràtic també hauria de ser sinònim de just, i just ho hauria de ser d'ètic, però ja hem pogut constatar com d'injustes poden ser algunes de les mesures executades per aquells que han estat elegits democràticament.

Pel que fa a la cultura, a la política lingüística, a la protecció, al foment de la integració i al foment de la participació social de la joventut, el nostre grup presentà tot un seguit d'esmenes, totes amb la intenció de millorar els pressuposts, les quals jo mateix vaig defensar en comissió, i ni una de les quals fou aprovada, car tingué en contra els vots dels diputats del grup parlamentari que dóna suport al Govern. Les raons del rebuig parteixen d'un equívoc que ha esdevingut normatiu, la confusió entre Parlament i Govern. El Govern, l'actual govern s'ha apoderat del Parlament i l'usa segons li convé. Aquesta és la causa per la qual els diputats populars en comptes d'assumir el seu paper i defensar les seves competències, actuen com a corretja de transmissió dels interessos del Govern. La veu i l'actitud dels diputats no ha de ser la veu i l'actitud del Govern atès que les funcions dels parlamentaris estan ben determinades per la Constitució de la mateixa manera que ho estan les del Govern. En qualsevol cas, seguir la consigna d'oposar-se a tot per sistema no sembla una actitud assenyada ni dialogant.

Pel que fa als temes que afecten la nostra joventut, en una situació econòmica de crisi que amb tanta severitat els castiga sempre seran pocs els esforços que es facin per tal d'apaivagar el seu estat, sotmesos com estan a unes circumstàncies que no els deixen accedir a una feina estable ni a un sou digne i els obliguen o bé a un atur enutjós sense perspectives que abasta xifres alarmants o bé a una emigració no sempre desitjada. Emigrar, que ve a ser com a una nova modalitat de desnonar, no és anar-se'n de vacances o a fer turisme, ni tampoc no és la panacea que resol tots els problemes. Eliminat el Consell de la Joventut, la veu dels joves ha estat segrestada.

Les nostres propostes anaven adreçades a recuperar polítiques de participació, però també a programes de prevenció com és ara prevenir el consum de cànnabis a les escoles, cap d'elles no ha estat acceptada. Malgrat això, seguim pensant que cal un major esforç institucional i pressupostari envers aquells que demà seran el futur d'aquesta terra, escoltant-los ens apropiarem a una problemàtica que cal resoldre perquè l'oficina de col·locació de les noves generacions té una capacitat limitada.

Tampoc no hem tingut sort pel que fa a les esmenes relatives a cultura i a política lingüística, cap d'elles no ha estat del gust del grup majoritari. No cal repetir un cop més que la cultura, malgrat que moltes de les competències culturals estan transferides als consells insulars, és com una maria de les assignatures pressupostàries, és el programa electoral i de govern perquè eliminar-la seria poc delicat i a més, podem ser incultes, però ens molesta que ens ho recordin. Tanmateix la resposta a les nostres esmenes era en general que allò que demanàvem o proposàvem ja s'estava fent.

Demanàvem millorar les condicions i els serveis de la Biblioteca de Can Sales i resulta que ja s'està fent. Demanàvem més personal per a l'Arxiu del Regne de Mallorca atès que té gran part dels documents dins capses acumulades sobre (...) i resulta que ja s'està fent. Cal aclarir que tant una com l'altra i especialment la de l'Arxiu del Regne de Mallorca quan es va presentar l'esmena hi havia un gran malestar entre els empleats i que el dia que en comissió es llegia aquesta esmena es convocava una manifestació pel dia de la inauguració, manifestació que ha estat cancel·lada perquè s'ha arribat a un acord i d'això ens alegrem, alegrem que hagin pogut arribar a un acord amb les persones que duen i tenen cura de l'Arxiu del Regne de Mallorca.

Demanàvem, en fi, que s'incorporés una partida per adquirir el bust de l'emperador August i resulta que no, que no s'està fent, però, com podem ser tan insensats -varen venir a dir- de voler invertir diners en patrimoni si els necessiten per difondre la figura presidencial en anys d'eleccions?

Certament la cultura proporciona escassos rèdits electorals. En un país d'analfabets estructurals és possible que es pogués pensar que la riquesa cultural dificulta ser propietari d'altres riqueses més materials. La cultura, juntament amb l'educació, fa més lliures les persones, els proporciona la capacitat de pensar, de decidir, els dóna criteri per reflexionar i els puc assegurar que no és obstacle per prosperar en qualsevol dels àmbits de la vida, personal, social o laboral. Això no obstant, els esforços d'aquest govern per reduir el fet cultural excusats en una política d'austeritat ha provocat un empobriment del teixit cultural existent, un teixit que atenia la nostra cultura pròpia, la que té vincles amb la nostra història i la nostra identitat. Tots els governs solen ser poc sensibles amb la cultura, però mai com ara havíem vist un govern que esmerça les seves energies a empobrir-la.

En els intents als quals ha accedit l'actual govern ha estat en els d'eliminar, o intentar-ho, la nostra llengua pròpia, el català, oficial a aquesta comunitat juntament amb el castellà. Mai no havíem observat un odi tan visceral contra el català. Mai no havíem vist una política lingüística d'extermini tan barroera. Tota la legislatura s'han passat, Govern i grup parlamentari, atacant la immersió lingüística quan mai no n'hi ha hagut d'immersió, sinó una llei de normalització i una llei de mínims, ambdues aprovades amb el vot favorable del partit que ara manté posicions extremes sobre un tema -la llengua- que mai no hauria d'haver estat motiu de conflicte.

Només que aquest govern complís en matèria de política lingüística tant l'Estatut com les lleis que vigeixen, només que aquest govern en matèria lingüística no fos esclau de grupuscles ideològics d'extrema dreta amb els quals la consellera es reuneix per parlar de no sé quins temes, perquè no..., com que tenen massa autoritat acadèmica, deuen parlar de llengua, m'imagín...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Maicas, ha d'anar acabant.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

...sí, bé, només que un govern fos sensible a les dificultats de les llengües minoritàries i minoritzades, com ho és el català, no hagués intentar imposar una aberració pedagògica com el TIL, imposició que fou majoritàriament contestada i desobeïda fins que els tribunals decretaren la seva defunció.

Enterbolir la convivència no és propi d'aquest ni de cap altre govern. La llengua ha de tornar ser vehicle de comunicació i eina de cohesió social. Competències en altres llengües?, és clar que sí!, però sota...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Maicas.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

...sí, ara acab, però sota criteris científics, pedagògics consensuats amb la comunitat educativa, basats en la realitat i en el sentit comú, i em queden tres línies, però no les podré llegir i així els ho evitaré i els donaré un descans. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara toca la intervenció del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Seré breu, Sr. Maicas, si vol els tres minuts, els hi regal, intentaré ser breu perquè crec que... explicant algunes, només algunes de les esmenes s'exemplifica prou bé quina és la nostra posició respecte d'aquesta subsecció.

En primer lloc, en una de les esmenes proposam retornar a l'Institut Ramon Llull com a institut per promoure i divulgar la cultura i la llengua catalanes i fer-ho amb la resta de territoris de parla catalana. Aquest govern no hauria d'actuar com ha actuat respecte d'aquest tema, una actuació que jo diria..., que només puc qualificar de provinciana quan l'Institut Cervantes no ha reduït ni ha suprimit la seva activitat en relació amb la promoció de la llengua castellana, i bé està, però en canvi sí que ens demanen per austeritat que eliminem l'Institut Ramon Llull. Bé, idè així ha actuat aquest govern, creim que és el moment de rectificar i almenys sabríem si aquesta actuació era realment per austeritat o era en realitat una actuació en contra de la cultura i la llengua catalana, cosa que crec que és evident que és així.

Una altra de les nostres esmenes fa referència al suport als equipaments culturals, hi vull fer referència perquè... supòs que la pàtria íntima -com deia o s'hi referia Borja Moll- estira, l'equipament del Teatre d'El Born de Ciutadella que havia de ser finançat a través de l'IBISEC, ara és a través de l'IEB, de l'Institut d'Estudis Baleàrics, bé està, però es fa amb la mateixa fórmula, un plurianual, 400.000 euros quan les necessitats són superiors i pagats en quatre anys, és a dir, que l'Ajuntament si vol adquirir aquest equipament haurà d'avançar els recursos. Per 300.000 euros més, vol dir que el Govern no pot fer una aportació com ha fet, com fa, nominativament?, perquè al pressupost podem veure inversions, transferències de capital per equipament de forma nominativa? Realment no ho podia fer?, 300.000 euros, aquest govern no és capaç de treure a favor d'un equipament cultural tan significatiu com aquest i alliberar l'ajuntament d'una càrrega a la qual possiblement li costarà fer front? És clar, ara diran ho hem pactat amb l'ajuntament, és que l'ajuntament accepta el que li donin si pot obtenir alguns recursos. Lamentablement és així.

Parlava de Borja Moll i una altra de les nostres esmenes fa referència precisament al patrimoni de l'Editorial Moll i en aquest sentit demanaríem al Govern i quasi diria que a Presidència, sensibilitat, tenen 1.824.000 euros que són molts de doblers per fer publicitat institucional, només n'hi demanam una petita, petita quantitat per poder fer front no a la negociació dels drets amb l'Editorial Moll, sinó al fons que té l'Editorial Moll. La nostra esmena possiblement era -ara ho dic, que conec i he pogut parlar amb alguns experts- fins i tot exagerada, estam parlant d'una quantitat que no supera els 100.000 euros i seria suficient perquè aquest fons fos un fons públic que es redistribuís en un sentit... crec que molt coherent amb l'acció de govern a favor de la cultura i de la llengua catalana. És molt senzill i demanaria sensibilitat al Govern per fer-ho possible, perquè crec que seria una contribució cultural important.

La darrera esmena a la qual em voldria referir és la que fa referència al Consell de Joventut i ho voldria fer almenys per poder acabar amb una sèrie de falsedats que s'han dit per justificar el rebuig a aquesta esmena que crec que tots els grups hem presentat. La vull aclarir d'aquesta forma, recordant algunes coses.

Recordant per exemple que en el seu moment, el 2011, el president de Noves Generacions de Balears, que en aquell moment era el Sr. Llorenç Galmés, deia que el deute era de 800.000 euros, açò ho he tret tot de la pàgina web de Noves Generacions, som aficionat a llegir els comunicats oficials de Noves Generacions...

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

...bé, al cap de pocs mesos, perquè no conec ..., la vicesecretària de Noves Generacions la Sra. Cati Civera rectificava i deia que no eren..., bé, rectificava perquè contradia el comunicat anterior, que no eren 800.000 euros imputables al 2013, sinó que eren 800.000 resultat d'acumular un deute de 2008, 2009, 2010 i 2011. Posteriorment, en un altre comunicat de premsa, una altra persona vinculada a Noves Generacions deia, i ho llegiré textualment, per ser justos: "entre 2009 i 2011 les administracions devien 900.000 euros a les associacions juvenils i 184.000 euros al Consell de Joventut -ara al Consell de Joventut ja són 184.000-, en total més d'1 milió d'euros", açò ho deia el Sr. Alejandro Sanz, ara també diputat, aclareixin-se. No s'aclarien perquè en el fons intentaven donar cobertura a una falsedat.

Quin era realment el deute? Mirin, també els ho llegiré, ho deia el portaveu de l'assemblea i treballador de l'entitat, del Consell de Joventut i ho deia molt clarament, el deute era de 56.174 euros, ni més ni menys, i si aquest deute es podia incrementar a 151.250 era bàsicament per un motiu, quin?, perquè es va retardar el pagament de l'aportació de 2011 que era de 121.000 euros i la de 2012 que varen aprovar vostès era també de 121.000 euros. Si aquestes dues aportacions s'haguessin pagat no hi hagués hagut deute, hi hauria superàvit. Hi hauria superàvit, sobrarien recursos, i no només ho dic jo, ho deia també precisament el personal del Consell de Joventut de les Illes Balears. No es posin nerviosos, tranquils.

I d'on venia el deute d'aquests 56.174 el 2011? També té una explicació, d'una reestructuració del Consell de Joventut, de nòmines, de reestructuració de personal que abandonava el Consell de Joventut i li podria detallar exactament la quantitat. Tant és així -tant és així- que llegint el *Diari de Sessions* podem trobar com la Sra. Prohens ho deixava molt clar, *Diari de Sessions* de 2011, també ho llegiré textualment: "Hem fet un gran esforç, sobretot perquè el conseller d'Educació i la directora general han cregut en el Consell de Joventut i han cregut només -i han cregut només- reduint la partida -l'han reduïda, eh?- en 30.000 euros" i, per què l'havien reduïda?, perquè havien fet efectiu el deute de 2011 de 121.000, o sigui que deutes d'1 milió, de 800.000, de 900.000, res de res, però és que a més a més ho deien vostès. Vostès mateixos deien que açò no era cert.

Quin era realment el motiu per eliminar el Consell de Joventut? Era un motiu ideològic, vostès no el podien controlar, no els anava bé allò que deia el Consell de Joventut i la manera de fer-los callar era eliminar aquest organisme.

Vull recordar que la proposta final dels membres del Consell de Joventut seva -seva, no és nova ni una innovació d'aquest diputat avui- era mantenir el Consell de Joventut a cost zero; a cost zero per mantenir-lo com a estructura de participació, de consulta i renunciant temporalment o renunciant a allò que era l'activitat de serveis, etc., però mantenint l'organisme com a organisme de participació. I el Partit Popular, què va dir?, que no, que tampoc no els agradava. El Consell de Joventut, la participació, encara que sigui a cost zero, que no, no els interessa. Així és el Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la diputada no adscrita Sra. Font i Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, aquesta és la meua darrera intervenció en el debat de pressupostos d'aquesta comunitat en què he tengut l'oportunitat de participar en vuit debats a la globalitat, hi tenim 21 esmenes i després de dos dies de debat, de molts d'esforços i molta feina, de tots i cadascun dels grups parlamentaris i dels dos diputats no adscrits podem constatar que només 3, 4 esmenes i de poc calat han tengut la consideració d'un partit popular enroc en el no, el no pel no.

Mirin, per molt que vostès s'esforcin, per molt que ho facin, no faran creure a ningú que de les aproximadament 600 esmenes presentades, tan sols dues o tres, quatre, puguin aportar o millorar la proposta d'aquests pressupostos, això no s'ho creu ningú i, evidentment, tampoc no envia cap senyal positiva, precisament positiva, a la ciutadania.

Abans ja del debat constatem que el Partit Popular, vostès, han menyspreat totes i cadascuna de les propostes de l'oposició, tot el treball dels grups parlamentaris i dels dos diputats no adscrits i ho fan, vostès, sense cap tipus ni de rubor ni d'enrogiment emparats en la seva majoria absolutista que ja té..., ja té aquesta majoria un recorregut molt curt, el recorregut és fins al maig de 2015 i creguin-me s'ho hauran guanyat a pols, a pols s'ho han guanyat.

Miri, vull lamentar que en finalitzar avui aquest debat els recordi que exactament el finalitzam igual i tal com es va acabar el mateix debat de pressupostos de l'any passat, és a dir, amb la mateixa fotografia fixa, amb el no permanent de totes i cadascuna de les esmenes presentades pel conjunt de l'oposició, la mateixa.

Vostès han mantingut en comissió i en plenari una nul·la predisposició per arribar a acords els quals, sens dubte, haguessin contribuït a millorar aquest projecte de pressupostos i això, segurament, ja els ho dic jo, hagués anat en favor de tots els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes.

Miri, són els seus darrers pressupostos, els darrers, i tot i així vostès encara no se n'han adonat que s'han passat pràcticament tot el debat parlant d'herències -d'herències-, no de totes, no de totes les herències, és clar, només de les seves, els altres... com si el altres no en tenguessin d'herències, els altres no en tenen. Mirin, ja està bé, tots en tenim d'herències, tots els governs tenen herències, tots, vostès i els altres, i tots hem de tenir la responsabilitat de fer-les. Tots, tots, Sra. Aguiló, tots!

(Remor de veus)

Bé idò tots tenen herències. I siguem seriosos de qualque manera, vostès pugen aquí una vegada rere l'altra i pareix que quan pugen aquí entren dins un túnel del temps, quatre anys enrere, res més, els anys que vostès treballen no, els quatre anys de darrere sí.

Mirin, en el darrer debat els he de dir, els he de recriminar que la seva voluntat política cap a Formentera és zero, zero en apostes d'immigració, zero en polítiques de turisme i esports, zero en polítiques agràries, zero en polítiques mediambientals, zero en polítiques socials, zero en polítiques actives d'ocupació, zero en polítiques educatives, zero en cultura. Zero, zero i zero! No em digui que no! Aquest és el balanç que després d'aquests dos dies hem tengut i cap a Formentera, zero! Els ho tornaré repetir, zero! Vergonyós i lamentable!

I ara passaré a defensar l'esmena presentada a la secció 13 per a aquest debat, en matèria de política lingüística. El Govern va llançar ja un missatge clar..., sí se'n poden riure, els ciutadans de Formentera no se'n riuen, jo els ho puc garantir, no se'n riuen!

El Govern quan va entrar ja va llançar un missatge clar tot d'una en entrar al Consolat i es va concretar en la decisió del Govern d'eliminar la Direcció General de Política Lingüística. Aquesta decisió va significar un dels primers indicadors en l'aposta contra la llengua pròpia d'aquesta comunitat. Aquesta va ser la seva aposta. Després n'han vingut d'altres, el foment de la llengua pròpia i de la seva normalització social és una obligació jurídica que estableix l'Estatut i la Llei de normalització. Es fa impossible els objectius que marquen amb un 25% de la població que no sap català, si no s'hi dediquen els recursos necessaris. I per tant, per corregir els pressupostos en aquest apartat i en l'àmbit de Formentera, hem presentat al programa 455A una esmena, la 10681, per dotar el Consell Insular de Formentera i a la seva Conselleria d'Educació i Cultura, d'una partida pressupostària per continuar amb els projectes iniciats i adreçats a la normalització lingüística de l'illa.

(Remor de veus)

Volem continuar posant en valor ... M'és molt difícil, Sra. Presidenta, amb aquest renou, és que no puc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats per favor! Continui quan vulgui.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Puc continuar? Si no es dediquen els recursos necessaris i per tant, per corregir els pressupostos en aquest apartat. Mirin, nosaltres volem continuar posant en valor la necessitat de comptar amb instruments, amb eines per a la realització d'aquests projectes, la nostra llengua, la llengua pròpia d'aquesta comunitat i el català de Formentera que hem heretat de les nostres generacions anteriors i que hem de transmetre a les generacions futures. És un patrimoni a protegir.

Sra. Consellera, l'esmena presentada és d'una quantitat econòmica no molt elevada, permetria fer una política efectiva perquè la llengua catalana pugui jugar un paper cohesionador i a més d'una eina de comunicació i creació. L'objectiu d'aquesta esmena pretén el foment de l'ús i el coneixement de la llengua catalana i impulsar coordinadament el procés de recuperació del català en tots els àmbits. És innegable que ara i després del retrocés més important en els drets lingüístics de tot el període democràtic a les nostres illes i que té el seu màxim exponent a la Llei de funció pública, envers l'atac frontal a l'oficialitat del català, en la mesura que el seu coneixement deixa de ser obligatori a l'àmbit de l'administració, fa que les mesures direccionades a l'ús i al coneixement de la llengua pròpia, esdevinguin com a prioritàries i evidentment es faci necessari fomentar els programes de normalització lingüística i també com un fet d'afirmació, com un fet d'afirmació, ara més que mai, Sra. Consellera, ara més que mai! Gràcies.

De totes maneres, deixi'm per acabar uns segons, veig que em queda temps i ho puc fer. Per acabar crec que és adient que en aquesta secció de cultura faci un aclariment, un petit aclariment, deixin-me'l fer. Sr. Fidalgo, vostè ha pujat en aquesta tribuna i ha dit una, dues, quatre, set, no sé, moltes vegades les set plagues d'Egipte. Sr. Fidalgo, són deu!, són deu! Però miri, jo puc entendre que després de les retallades que vostès apliquen, també els quedin en set, jo això ho entenc, ho entenc perfectament...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Jo ho puc entendre, vostès apliquen retallades i ... Vostès són tan agosarats que apliquen retallades fins i tot a l'*Antic Testament*...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fidalgo, no pot intervenir.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Jo això ho puc entendre. Per tant, si vostè m'ho permet...

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo li demanaria ...

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Acab.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no importa acabi, vostè té temps, però no entri en diàleg...

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

No, no es preocupi, simplement estam amb l'esperit nadalenc i si el Sr. Fidalgo m'ho permet, jo li regalaré..., m'hauria agradat dur-li un *Antic Testament*, però no he pogut, no he tengut temps, però si vostè m'ho permet, puc regalar-li l'explicació de les deu plagues d'Egipte.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, continuam en silenci. Continuarem. Ara té la paraula el Sr. Diputat.

(Continua la remor de veus)

Per favor, una mica de silenci, continuam. Té la paraula el diputat no adscrit Sr. Pastor i Cabrer, per un temps de deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. No sé si em sortiran les paraules després d'aquesta escena tan emotiva que hem tengut en aquest parlament...

(Algunes rialles)

... però intentaré contenir la meva emoció nadalenca i d'una manera molt ràpida i breu, faré defensa d'aquesta darrera esmena que hem presentat a aquests pressuposts. Aquells que intentaven que no tengués veu en el parlament, m'han hagut d'escoltar dos dies seguits a totes les seccions...

(Algunes rialles)

Aquesta deu ser l'onzena plaga, en aquest cas, de l'*Antic Testament*. Però ja hem acabat, no es preocupin que ja és la darrera, és el darrer debat de pressuposts d'aquesta legislatura i segurament el meu darrer debat de pressuposts en aquest parlament. Per tant, intentaré d'una manera molt breu defensar aquesta esmena.

La veritat és que ho vaig explicar en comissió i ho tornaré explicar avui aquí en plenari. És a dir, és una esmena de 60.000 euros i qualcú dirà que quan el Govern estava a l'Institut Ramon Llull, costava molts més doblers, és ver, la veritat és que el que pagava el Govern era una quantitat important, però he tengut l'oportunitat d'anar a un seguit de reunions amb l'Institut i també amb la fundació i ens varen afirmar en aquest cas tots els membres de la fundació, que el problema si el Govern s'hi volia

incorporar no era econòmic. Vostès sabran que més de vint ajuntaments i un consell insular formen part de la Xarxa de Municipis pel Llull, estic parlant d'ajuntaments de les Illes Balears. I jo crec que estaria bé que el Govern els representés. I jo els vaig fer entendre que és vera que l'Institut d'Estudis Balears fa una molt bona feina, ens consta que dóna difusió, però l'avantatge d'estar a la Fundació Ramon Llull és que estam devora un país, un dels membres...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats per favor, silenci! Sr. Pastor, quan vostè vulgui.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Un dels membres de la fundació és un país, el Principat d'Andorra, i això t'obre moltíssimes portes a totes aquelles fires, esdeveniments internacionals, on a través del Principat d'Andorra se demana la participació i s'obren moltes portes. Jo crec que seria un gest, seria d'alguna manera intentar suavitzar aquest discurs radical en contra de la llengua que ha tengut aquest Govern, és a dir, varen començar amb la modificació de la Llei de funció pública i no han aturat, és a dir, tot allò que sona a llengua catalana, la veritat és que fa por parlar-ne a aquest govern i se n'havia parlat amb molta normalitat en aquest Parlament i en aquesta comunitat durant molts d'anys, i no veig el motiu ara havíem de rompre aquest consens.

I m'agradaria contradir, perquè estic segur que el Sr. Nel Martí ha fet una afirmació que no és certa. És impossible que la Sra. Aguiló assessoràs l'antic conseller.

(Rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara en torn en contra té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Jaime Fernández, per un temps de deu minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Maicas, yo sí que estoy triste, yo sí que estoy triste de ver como en estos cincuenta minutos en que los jóvenes de la comunidad autónoma de las Islas Baleares son protagonistas sobre un debate que dura más de 24 horas, tenga que ver aquí circos del *Antiguo Testamento*, tenga que ver aquí a tráfugas dándonos lecciones de moral...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y tenga que oír...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor!

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

...y tenga que oír como el Sr. Maicas, el Sr. Martí, nos explican que el éxito de los jóvenes, y esto más que como diputado del Partido Popular, se lo digo como el diputado más joven de esta cámara,...

(Alguns aplaudiments)

...pasan por política lingüística y por el Consejo de la Juventud. Los jóvenes de las Islas Baleares no se merecen esto, señoras y señores diputados.

(Aplaudiments i remor de veus)

Y ahora, que yo sí que quiero hablar de cultura, yo sí que quiero hablar de juventud, empiezo a analizar las enmiendas que nos presentan para mejorar los presupuestos generales de la comunidad autónoma que ha presentado el Govern de les Illes Balears.

Afrontamos este último debate de los presupuestos generales de la comunidad autónoma, el debate de globalidad de cultura y juventud, con 16 enmiendas del Grupo Parlamentario Socialista, 8 enmiendas del Grupo Parlamentario MÉS, 1 enmienda de la diputada Font y 1 enmienda del diputado Pastor.

Empezaré indicando el posicionamiento del Grupo Parlamentario Popular a las enmiendas presentadas en materia de cultura. En primer lugar y sobre las enmiendas destinadas a diferentes actuaciones dentro del ámbito de las fundaciones culturales, debido a que ya figura una asignación presupuestaria para la mayoría a las que se hace referencia, como a la Fundación Menorquina de Ópera, la Fundación Teatro Principal de Mahón, el Consorcio del Museo Militar de Menorca y la Fundación Enciclopedia de Menorca, mientras que para el resto que se plantean, entendemos que no son bloqueables las asignaciones que nos proponen, al no ser centros adscritos al Govern de los que forme parte o que sean competencia de éste. Por este motivo no tendrán el voto favorable del Grupo Parlamentario Popular. Ciertamente es que por si sentimiento fuese, las aumentaríamos todas; no obstante, los recursos son limitados y la obligación y el deber del gobernante ha de ser priorizar, repartir los recursos, sin poner en riesgo al conjunto.

Por otra parte sobre las enmiendas de la Biblioteca de Can Salas, la Candidatura Mallorca Talaiótica, el Museo de Mallorca y la Editorial Moll, les indico que tampoco tendrán el voto favorable del Grupo Parlamentario Popular, ya que para todas sus peticiones ya está prevista la actuación o la asignación de las mismas. Sobre la Biblioteca Can Salas, ya está previsto en el presupuesto de la Biblioteca Pública de Palma en su capítulo 2. Sobre la Candidatura Menorca Talaiótica ya se firmó un convenio entre la Conselleria de Educación y el Consell Insular de Menorca, para impulsar la declaración de cultura talaiótica de Menorca como Patrimonio Mundial de la UNESCO. Sobre el Museo de Mallorca, las partidas presupuestarias a las que se refieren, ya se encuentran previstas en este presupuesto, en los capítulos 2 y 6. Y sobre la Editorial Moll, replico lo que ya ha

explicado la consellera Riera en este parlamento una y otra vez, el Govern de les Illes Balears ya está en negociaciones con los propietarios de la Editorial Moll, para adquirir los derechos de edición de la misma.

Por último sobre el resto de enmiendas en materia de cultura, les indico que sobre política lingüística, consideramos que ya es suficiente la propuesta en el presupuesto del Institut d'Estudis Baleàrics, ente adscrito a la Conselleria de Educación, Cultura y Universidades, a través de la Dirección General de Cultura. Sobre mejorar las partidas presupuestarias en materia de subvenciones culturales, les indico que ya está previsto en el desarrollo del Plan estratégico de subvenciones en materia cultural del año 2015 de la Conselleria de Educación. Sobre el Instituto Ramon Llull, Sr. Martí, Sr. Pastor, le indico que actualmente no está dentro de los objetivos de este Gobierno. Y sobre la clasificación de la documentación del Reino de Mallorca, les indico que ya bien adelantaba el Sr. Maicas, en lo que a orden y clasificación se refiere, ya está hecho, de hecho presentan una enmienda que está tan hecha, que mañana es la inauguración del Archivo.

Y respecto a lo que han comentado sobre posibles manifestaciones o huelgas. Indicarles que ahora mismo la relación de puestos de trabajo, en la actualidad, es de 19 plazas asignadas al Archivo, de las cuales 11 ya están ocupadas y dotadas y 8 están pendientes. No obstante, esas 8 plazas pendientes se ocuparán 4 de ellas, quedando una plantilla de 15 personas, que permitirá mantener el Archivo del Reino de Mallorca abierto de lunes a viernes en un horario que consideramos que se adapta a las necesidades de sus visitantes.

Por último y en materia cultural y sobre la enmienda que pide solicitar el bloqueo en el presupuesto de 300.000 euros, 300.000 euros para que el Govern de les Illes Balears compre el busto del Emperador Augusto, les indico que no va a tener el voto favorable del Grupo Parlamentario Popular.

(Remor de veus)

Vaya por delante el reconocimiento a esta pieza única de la época romana de Mallorca, no obstante, no podemos dar apoyo a esta enmienda. Por un lado a nivel legislativo, ya que todas las actuaciones del Govern de les Illes Balears en esta materia están supeditadas a la Ley 16/1985, de patrimonio histórico español, y a la Ley 12/1998, de patrimonio histórico de las Islas Baleares; y por otro lado a nivel político, ni podemos, ni debemos, permitir el bloqueo de 300.000 euros en la comunidad autónoma para la compra de este busto. Nuestro posicionamiento nos obliga antes de tratar una temática de este tipo, a culminar con éxito el camino de la consolidación.

Por último y para concluir mi intervención, expondré el posicionamiento del Grupo Parlamentario Popular ante las enmiendas en materia de juventud. Por un lado las presentadas por el Sr. Maicas, sobre asignación presupuestaria para medidas para la prevención de cannabis y la inclusión de la población romaní, debo indicarles que al ser temáticas que ya están incorporadas en otras medidas de carácter más generalista, como inversiones de carácter inmaterial, no daremos el voto favorable del Grupo Parlamentario Popular, al considerarlas ya incorporadas en ésta. Y por último y sobre las enmiendas sobre Consell de la Joventut, IB Joventut i Casal de Joves. Indicarles que tampoco van a tener el voto favorable del Grupo Parlamentario Popular.

Hoy aquí se ha acusado de forma completamente extravagante al Partido Popular de ir en contra de este tipo de entidades por motivos ideológicos. Se ha acusado al Partido Popular de ir en contra del Consejo de la Juventud, han nombrado al Sr. Galmés, al Sr. Sainz, a la Sra. Prohens, diciendo que ellos se inventaban las cifras. Señores de la izquierda...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Fue, fue el Consejo de la Juventud los que facilitaron los datos y fue la presidenta del Consejo de la Juventud la que tuvo que ir a un banco, de los que odian tanto, a pedir un crédito a nivel personal para poder pagar la deuda que ustedes les dejaron.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No obstante, no obstante es este gobierno, el Gobierno del Partido Popular, el que destina más de 1,8 millones de euros al servicio de juventud de la Dirección General de Innovación y Formación Profesional y al Institut Balear de la Joventut, con un esfuerzo añadido este ejercicio, destinando más de 200.000 euros a la financiación del Plan de inversiones del IB Jove.

Por esto, diferencias ideológicas entre ustedes y el Partido Popular, ¡sí, claro que sí, claro que sí!, mientras que la ideología de la izquierda en materia joven se resume en estructurar con dinero público organizaciones de jóvenes, donde éstos jueguen a ser políticos, la ideología del Partido Popular es que los jóvenes, si quieren organizarse, que se organicen, si se quieren federar, que se federen, si se quieren reunir, que se reúnan, que hagan lo que consideren que deben hacer porque por algo son libres y por algo son ya la llamada generación más preparada y formada de presente y de futuro.

(Alguns aplaudiments i cridòria)

Y..., y los que quieran dedicarse a la política en el Partido Popular queremos...

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure... *a ver, un momento...*

(Rialles i remor de veus)

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Es que sólo levantan la voz.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un momento, un momento, un momento. Senyors diputats, senyors diputats, tots...

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Muy brevemente, Sra. Presidenta,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

(Més rialles i cridòria)

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Y los jóvenes que quieran dedicarse a la política, como yo mismo, en el Partido Popular queremos que se dediquen, pero desde aquí, como yo, de tú a tú con ustedes, sin más gastos sobre las cuentas públicas, sin dogmas y en libertad, esa libertad que, a pesar de sus enmiendas, jamás conseguirán comprar.

Gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments, rialles i cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, senyores diputades, passarem a la votació. Ara sí necessitam una mica de silenci, d'acord? Ara sí, gràcies a tots. D'acord.

Començam amb la votació del debat número de 18, de totalitat, agrupació de la secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat, amb les seccions i entitats afins. Començam. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

En el debat 19, de globalitat, agrupació de la secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat, amb les seccions i entitats afins, dir que l'esmena RGE núm. 10097 ha estat retirada pel Sr. Pastor en aquest debat, en el 19. I després si puc entendre que les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, les RGE núm. 10787 i 10817, així com l'esmena del Grup Parlamentari MÉS RGE núm. 11283, les quals s'havien transaccionat, si puc entendre que estan aprovades per assentiment?

D'acord.

Idò ara passam a la votació de la resta de les esmenes d'aquesta agrupació de la secció 19. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

Passam ara al debat número 6, de totalitat, agrupació de la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, amb les seccions i entitats afins. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

Debat número 7, de globalitat, agrupació de la secció 13, Educació i Universitats, amb les seccions i entitats afins. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

Debat de globalitat, agrupació de la secció 13, Cultura i Joventut, amb les seccions i entitats afins. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

Finalment, es procedeix a la votació de totes i cadascuna de les seccions del Projecte de Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2015, així com dels pressuposts de les entitats públiques, empresarials, societats mercantils públiques, fundacions, consorcis, ib-salut i Agència Tributària, amb les modificacions que resulten de l'aprovació de les esmenes durant la tramitació d'aquest projecte de llei.

Si no hi ha cap suggeriment en un altre sentit, es faran les votacions agrupant-se en diversos blocs. En primer lloc, es votarà la secció 02, Parlament de les Illes Balears. Passam a la votació. Votam

Queda aprovada per 51 vots a favor i 5 abstencions.

Votació de les seccions 03, Sindicatura de Comptes, i secció 04, Consell Consultiu de les Illes Balears. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per 32 vots a favor i 24 abstencions.

Votació de les seccions 06, Oficina de transparència i control del patrimoni dels càrrecs públics de les Illes Balears; secció 07, Consell Audiovisual de les Illes Balears; secció 11, Vicepresidència i Conselleria de Presidència; secció 12, Conselleria de Turisme i Esports; secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats; secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts; secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori; secció 16, Conselleria d'Administracions Públiques; secció 17, Conselleria de Família i Serveis Socials; secció 18, Conselleria de Salut; secció 19, Conselleria d'Economia i Competitivitat; secció 31, Serveis comuns, despeses diverses; secció 32, ens territorials; secció 33, Serveis comuns tecnològics; secció 34, deute públic; secció 35, Fons de contingència; secció 36, Serveis comuns, despeses de personal; secció 73, Institut Balear de la Dona; secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears; secció 77, Institut d'Estadística de les Illes Balears; secció 78, Escola Balear d'Administració Pública.

Entitats públiques empresarials, E01, Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears; E02, Agència del Turisme de les Illes Balears; E03, Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental; E04, Institut Balear de la Natura; E05, Institut Balear de l'Habitatge; E06, Serveis Ferroviaris de Mallorca; E07, Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears; E08, Institut balear d'infraestructures i serveis educatius i culturals; E10, Fons de garantia agrària i pesquera de les Illes Balears; E11, Ports de les Illes Balears; E17, Institut Balear de la Joventut; E18, Serveis de Millora Agrària i Pesquera; E19, Serveis d'Informació Territorial de les Illes Balears.

Societats mercantils públiques, S10, Gestió d'Emergències de les Illes Balears, SA; S11, Multimèdia de les Illes Balears, SA.

Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per 31 vots a favor i 25 en contra.

Votació de les fundacions del sector públic, F03, Fundació institut sòcioeducatiu S'Estel; F09, Fundació Robert Graves; F12, Fundació banc de sang i teixits de les Illes Balears; F16, Fundació Santuari de Lluc.

Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per 32 vots a favor i 24 en contra.

Votació de les fundacions del sector públic, F09, Fundació per a l'esport balear; F02, Fundació per al Conservatori superior de música i dansa de les Illes Balears; F10, Fundació Teatre Principal d'Inca; F13, Fundació per a l'Escola superior d'art dramàtic de les Illes Balears; F14, Fundació d'investigació sanitària de les Illes Balears Ramon Llull; F15, Fundació d'atenció i suport de la dependència i de la promoció de l'autonomia personal de les Illes Balears; F22, Fundació balear d'innovació i tecnologia.

Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per 31 vots a favor i 25 en contra.

Consortis, C01, Consorci Centre Balears Europa; C02, Consorci Escola d'Hoteleria; C03, Consorci per a la millora d'infraestructures turístiques i foment de la desestacionalització de l'oferta a l'illa de Mallorca; C04, Consorci Velòdrom Palma Arena; C05, Consorci d'infraestructures a les Illes Balears; C06, Consorci per a la música de les Illes Balears Orquestra Simfònica de les Illes Balears Ciutat de Palma; C07, Consorci per al foment d'infraestructures universitàries COFIU; C08, Consorci de l'Institut d'Estudis Baleàrics; C09, Consorci per a la recuperació de la fauna de les Illes Balears COFIB; C10, Consorci d'Aigües de les Illes Balears; C11, Consorci de Transports de Mallorca; C12, Consorci Formentera Desenvolupament; C13, Consorci per al desenvolupament d'actuacions de millora i construcció d'infraestructures en el territori de l'entitat local menor de Palmanyola; C14, Consorci de recursos socio-sanitaris i assistencials de les Illes Balears; C15, Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears.

Servei de Salut de les Illes Balears, secció 60, Servei de Salut de les Illes Balears; Agència Tributària de les Illes Balears, secció 50, Agència Tributària de les Illes Balears.

Passam a la votació.

Perdó, sí?

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta, el Grup Parlamentari Socialista demana votació separada de C12, Consorci Formentera Desenvolupament.

LA SRA. PRESIDENTA:

De quin m'ha dit?

(Remor de veus)

D'acord, consorci..., ara passarem a la votació del Consorci Formentera Desenvolupament. Passam a la votació. Votam.

Queda aprovat per 56 vots a favor.

Passam a la resta de votacions dels consorcis. Votam.

Queden aprovats per 31 vots a favor i 25 en contra.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2015.

(Aplaudiments)

Em queda per dir que es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS